

Nya regler för delgivning och bevisupptagning inom EU

Ds 2021:21

Regeringskansliet
Justitiedepartementet

SOU och Ds finns på regeringen.se under Rättsliga dokument.

Svara på remiss – hur och varför

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).

Information för dem som ska svara på remiss finns tillgänglig på regeringen.se/remisser.

Omslag: Regeringskansliets standard

Tryck och remisshantering: Elanders Sverige AB, Stockholm 2021

ISBN 978-91-525-0156-6 (tryck)

ISBN 978-91-525-0157-3 (pdf)

ISSN 0284-6012

Innehåll

Promemorians huvudsakliga innehåll	5
1 Författningsförslag.....	7
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1946:816) om bevisupptagning åt utländsk domstol	7
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	9
1.3 Förslag till förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning	11
1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2008:808) med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning	12
1.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2008:808) med kompletterande bestämmelser till EU:s delgivningsförordning	15
1.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (0000:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning	17
1.7 Tillkännagivande om EU:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	18
2 Ärendet	19

3	Gällande regler för delgivning och bevisupptagning inom EU	21
3.1	De nuvarande förordningarna.....	21
3.2	Kompletterande svenska författningar.....	24
4	De nya förordningarna	29
4.1	Behovet av en omarbetning av förordningarna.....	29
4.2	Gemensamma regler om digital kommunikation	30
4.3	2020 års delgivningsförordning	33
4.4	2020 års bevisupptagningsförordning	37
4.5	Tillämpnings- och övergångsbestämmelser	40
5	Ändringar i kompletterande svenska författningar	43
5.1	Utgångspunkter.....	43
5.2	All kommunikation mellan medlemsstaterna ska ske digitalt	43
5.3	Elektronisk delgivning och hjälp med adressförfrågningar.....	48
5.4	Bevisupptagning via diplomatiska och konsulära tjänstemän.....	51
5.5	Författningstekniska frågor	52
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	55
7	Konsekvenser av förslagen	57
8	Författningskommentar	61
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1946:816) om bevisupptagning åt utländsk domstol.....	61

8.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur	62
Bilaga 1	2020 års delgivningsförordning	63
Bilaga 2	2020 års bevisupptagningsförordning	103

Promemorians huvudsakliga innehåll

I november 2020 antogs omarbetade EU-förordningar om samarbete kring delgivning och bevisupptagning på civilrättens område. Det huvudsakliga syftet med omarbetningen av förordningarna har varit att effektivisera samarbetet genom att digitalisera förfarandet i så stor utsträckning som möjligt. Ändringarna innebär bl.a. följande.

- All kommunikation mellan medlemsstaterna ska ske elektroniskt via ett decentraliserat it-system.
- En aktör i en medlemsstat ska kunna delge en person i en annan medlemsstat direkt på elektronisk väg.
- Medlemsstaterna ska hjälpa varandra med adressförfrågningar i ärenden om delgivning.
- När muntlig bevisning ska tas upp direkt av den ansökande medlemsstaten ska det som huvudregel ske med användande av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation.
- Det ska vara möjligt att ta upp bevisning på en annan medlemsstats territorium med hjälp av diplomatiska och konsulära tjänstemän.

Förordningarna blir direkt tillämpliga i Sverige och andra medlemsstater i EU, men kräver ändringar i kompletterande svenska författningar. I promemorian lämnas sådana förslag. Huvuddelen av artiklarna i förordningarna ska börja tillämpas den 1 juli 2022. De artiklar som rör metoden för översändande av framställningar och andra handlingar ska börja tillämpas först vid en senare tidpunkt som är beroende av när de genomförandeakter som inrättar det decentraliserade it-systemet antas.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1946:816) om bevisupptagning åt utländsk domstol

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1946:816) om bevisupptagning åt utländsk domstol¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Har i visst mål eller ärende en utländsk domstol gjort framställning hos en svensk domstol om att det ska vidtas någon åtgärd som hör till rättegången, såsom avläggande av ed, hållande av förhör med part eller upptagande av bevis genom vittne, sakkunnig eller syn eller av skriftligt bevis, och överlämnas framställningen genom Justitiedepartementet till den svenska domstolen, ska den begärda åtgärden vidtas i enlighet med denna lag.

Med utländsk domstol jämställs i denna lag det europeiska patentverket och

Om en utländsk domstol i ett visst mål eller ärende har gjort en framställning hos en svensk domstol om att det ska vidtas någon åtgärd som hör till rättegången, såsom avläggande av ed, hållande av förhör med part eller upptagande av bevis genom vittne, sakkunnig eller syn eller av skriftligt bevis, och överlämnas framställningen genom Justitiedepartementet till den svenska domstolen, ska den begärda åtgärden vidtas i enlighet med denna lag.

Med utländsk domstol jämställs i denna lag det europeiska patentverket och

---

¹ Lagen omtryckt 1978:154.

² Senaste lydelse 2017:1001.

annan som enligt en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får göra sådan framställning.

Denna lag tillämpas inte om lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur eller lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder är tillämplig.

annan som enligt en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får göra *en* sådan framställning.

Denna lag tillämpas inte om lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur eller lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder är tillämplig.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur samt 1 och 5 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag om EG:s förordning om bevisupptagning i mål eller ärenden av civil eller kommersiell natur

Lag om EU:s förordning om bevisupptagning i mål eller ärenden av civil eller kommersiell natur

1 §

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

5 §

Bevisupptagning på begäran av en domstol i en annan medlemsstat *skall* verkställas av en tingsrätt.

Vid handläggningen tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om bevisupptagning utom huvudförhandling, om inte

Bevisupptagning på begäran av en domstol i en annan medlemsstat *ska* verkställas av en tingsrätt.

Vid handläggningen tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om bevisupptagning utom huvudförhandling, om inte

annat följer av förordning (EG)   annat följer av förordning (EU)
nr 1206/2001.   *2020/1783.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

1.3 Förslag till förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna förordning innehåller kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EU:s bevisupptagningsförordning).

2 § Regeringskansliet (Justitiedepartementet) är centralt organ enligt artikel 4 i EU:s bevisupptagningsförordning.

3 § Det centrala organet ska ha de uppgifter som föreskrivs för centrala organ i EU:s bevisupptagningsförordning. Det ska också fatta beslut i fråga om framställningar från en annan medlemsstat om direkt bevisupptagning enligt artikel 19 i förordningen.

4 § Handlingar får skickas till Sverige genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

5 § Standardformulär som används för framställningar till Sverige ska fyllas i på svenska eller engelska.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2022.

1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2008:808) med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2008:808) med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning

dels att rubriken till förordningen samt 1–3, 5 och 6 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Förordning med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning

Förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s delgivningsförordning

1 §

Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EG:s delgivningsförordning).

Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EU:s delgivningsförordning).

2 §¹

Länsstyrelsen i Stockholms län är mottagande organ enligt artikel 2.2 i EG:s delgivningsförordning med behörighet att ta emot handlingar i mål och

Länsstyrelsen i Stockholms län är mottagande organ enligt artikel 3.2 i EU:s delgivningsförordning med behörighet att ta emot handlingar i mål och

---

¹ Senaste lydelse 2013:983.

ärenden från en annan
medlemsstat.

ärenden från en annan
medlemsstat.

3 §

Sändande organ enligt artikel 2.1 i *EG:s* delgivningsförordning är domstolar, Kronofogdemyndigheten *samt* andra svenska myndigheter som ska delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Sändande organ enligt artikel 3.1 i *EU:s* delgivningsförordning är domstolar, Kronofogdemyndigheten *och* andra svenska myndigheter som ska delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

5 §²

Handlingar som har *översänts* till Länsstyrelsen i Stockholms län i dess egenskap av mottagande organ behöver länsstyrelsen delge eller låta delge endast om det i artikel 4.3 i *EG:s* delgivningsförordning angivna standardformuläret är ifyllt på svenska eller engelska.

Handlingar som har *skickats* till Länsstyrelsen i Stockholms län i dess egenskap av mottagande organ behöver länsstyrelsen delge eller låta delge endast om det i artikel 8.2 i *EU:s* delgivningsförordning angivna standardformuläret är ifyllt på svenska eller engelska.

6 §³

Länsstyrelsen i Stockholms län är central enhet enligt artikel 3 i *EG:s* delgivningsförordning.

Länsstyrelsen i Stockholms län är central enhet enligt artikel 4 i *EU:s* delgivningsförordning.

6 a §

Vid vanlig delgivning får en myndighet skicka handlingar på elektronisk väg till en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat. Sådan delgivning ska ske i enlighet med villkoren i artikel 19.1 b i EU:s delgivningsförordning.

---

² Senaste lydelse 2013:983.

³ Senaste lydelse 2013:983.

Elektronisk delgivning får inte användas om det är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2022.

1.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2008:808) med kompletterande bestämmelser till EU:s delgivningsförordning

Härigenom föreskrivs att 3 och 4 §§ förordningen (2008:808) med kompletterande bestämmelser till EU:s delgivningsförordning ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt förslaget i avsnitt 1.4   *Föreslagen lydelse*

3 §

Sändande organ enligt artikel 3.1 i EU:s delgivningsförordning är domstolar, Kronofogdemyndigheten och andra svenska myndigheter som ska delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Sändande organ enligt artikel 3.1 i EU:s delgivningsförordning är

1. domstolar,
2. Kronofogdemyndigheten,
3. *Länsstyrelsen i Stockholms län, och*

4. andra svenska myndigheter som ska delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Om handlingar har översänts till Länsstyrelsen i Stockholms län i dess egenskap av mottagande organ på något annat sätt än genom post, bud eller telefax, behöver länsstyrelsen inte delge eller låta delge handlingarna. Detta gäller dock inte, om det har träffats en överenskommelse i det

En svensk myndighet som ska delge handlingar i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur, och som inte har tillgång till det decentraliserade it-system som avses i artikel 5 i EU:s delgivningsförordning, får ansöka om bistånd med delgivningen hos Länsstyrelsen i Stockholms län.

---

¹ Senaste lydelse 2013:983.

*enskilda fallet och handlingarna
har översänts enligt överens-
kommelsen.*

Denna förordning träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

1.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (0000:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning

Härigenom föreskrivs att 4 § förordningen (0000:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning ska upphöra att gälla.

Denna förordning träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

1.7 Tillkännagivande om EU:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

Beslutat den 1 juli 2022

Regeringen tillkännager att tillkännagivandet (2003:483) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ska utgå.

2 Ärendet

Den 25 november 2020 utfärdades Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (2020 års delgivningsförordning) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 om samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (2020 års bevisupptagningsförordning). Förordningarna, i sin svenska lydelse, finns i *bilaga 1* och *2*.

Förordningarna är omarbetningar av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (2007 års delgivningsförordning) och rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (2001 års bevisupptagningsförordning).

Huvuddelen av bestämmelserna i förordningarna ska börja tillämpas den 1 juli 2022. Vissa bestämmelser som rör metoden för översändande av framställningar och andra handlingar ska börja tillämpas först vid en senare tidpunkt som är beroende av när de genomförandeakter som inrättar det decentraliserade it-systemet antas.

I promemorian lämnas förslag till de författningsändringar som behövs med anledning av de omarbetade förordningarna.

3 Gällande regler för delgivning och bevisupptagning inom EU

3.1 De nuvarande förordningarna

2007 års delgivningsförordning

2007 års delgivningsförordning reglerar samarbetet mellan EU:s medlemsstater vid delgivning på det civilrättsliga området och är tillämplig när en rättegångshandling eller en annan handling ska sändas från en medlemsstat till en annan för delgivning där. Förordningen är en omarbetning av den ursprungliga delgivningsförordningen från 2000 (rådets förordning [EG] nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur).

Förordningen är bara tillämplig om adressen till den person som ska delges är känd (artikel 1).

Varje medlemsstat ska utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer med behörighet att sända och ta emot handlingar som ska delges, s.k. sändande och mottagande organ. Europeiska kommissionen (kommissionen) ska underrättas om vilka dessa organ är (artikel 2). Medlemsstaterna ska också utse en central enhet med ansvar för att stödja och hjälpa de sändande och mottagande organen (artikel 3).

Framställningar om delgivning, handlingar som ska delges, mottagningsbekräftelser och intyg på att delgivning har skett m.m. kan översändas på varje lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen och all information i den är väl läslig (artikel 4). Den mottagande medlemsstaten ska sedan låta delge handlingen antingen enligt den egna lagstiftningen eller på det sätt

den sändande medlemsstaten begär, under förutsättning att det inte strider mot den mottagande statens lagstiftning (artikel 7). Delgivningen ska ske så snart som möjligt och under alla omständigheter inom en månad efter mottagandet.

När handlingen delges har adressaten rätt att vägra delgivningen om handlingen inte är skriven på eller åtföljd av en översättning till den mottagande medlemsstatens officiella språk eller ett språk som adressaten förstår (artikel 8). Det mottagande organet ska upplysa adressaten om det med hjälp av ett standardformulär. Adressaten kan vägra delgivningen direkt eller inom en vecka från delgivningstillfället genom att återsända den handling som ska delges till det mottagande organet.

När delgivningsuppdraget är slutfört ska det återredovisas till det sändande organet i den andra medlemsstaten på ett visst angivet sätt (artikel 10).

Medlemsstaterna får även översända och delge handlingar på andra sätt än med hjälp av den mottagande statens behöriga organ. Delgivning kan ske genom diplomatiska och konsulära tjänstemän eller direkt genom posttjänster (artiklarna 12–14). Varje person som har ett intresse i ett rättsligt förfarande får också låta delge rättegångshandlingar direkt i en annan medlemsstat genom stämningsman (artikel 15).

I förordningen finns vidare vissa bestämmelser om hur en medlemsstat ska gå tillväga vid svarandens utevaro i mål där en stämning eller motsvarande handling ska delges med stöd av förordningen (artikel 19).

Framställningar om delgivning, bekräftelser på mottagande och återredovisning av ett uppdrag m.m. ska avfattas på standardformulär som finns i en bilaga till förordningen.

2007 års delgivningsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i Sverige. Den har företräde framför 1965 års Haagkonvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, SÖ 1969:26 (1965 års Haagkonvention). Förordningen kompletteras av bestämmelser om kommunikationsvägar, översättningskrav och kostnadsansvar i Den nordiska överenskommelsen om inbördes rättshjälp genom delgivning och bevisupptagning, SÖ 1975:42 (Nordiska rättshjälpsavtalet).

2001 års bevisupptagningsförordning

2001 års bevisupptagningsförordning reglerar hur medlemsstaternas domstolar ska samarbeta vid bevisupptagning i gränsöverskridande situationer. Förordningen tillämpas när en domstol i en medlemsstat begär att få ta upp bevisning i en annan medlemsstat, antingen direkt eller genom den tillfrågade medlemsstatens försorg (artikel 1). En förutsättning för hjälp enligt förordningen är att den begärda bevisningen är avsedd att användas i ett inlett eller planerat rättsligt förfarande.

Framställningar om hjälp med bevisupptagning ska göras direkt mellan behöriga domstolar i medlemsstaterna (artikel 2). Kommissionen för en förteckning över medlemsstaternas behöriga domstolar. Medlemsstaterna ska också utse ett centralt organ med ansvar att stödja och hjälpa de behöriga domstolarna (artikel 3).

Framställningar om hjälp med bevisupptagning och andra meddelanden ska översändas på det snabbast möjliga sätt som den mottagande medlemsstaten har angett att den kan godta (artikel 6).

Den anmodade (mottagande) domstolen ska verkställa bevisupptagningen utan dröjsmål och senast inom 90 dagar från det att begäran kom in (artikel 10). Bevisupptagningen ska verkställas i enlighet med den mottagande medlemsstatens nationella rätt om den anmodande (ansökande) domstolen inte har begärt verkställighet enligt ett särskilt förfarande. En sådan begäran ska tillmötesgå om det inte är oförenligt med lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten eller innebär betydande praktiska svårigheter. Den ansökande domstolen kan t.ex. begära att bevisupptagningen sker genom video- eller telefonkonferens.

Parter och ombud ska som utgångspunkt ha rätt att närvara vid bevisupptagningen, liksom företrädare för den ansökande domstolen (artiklarna 11 och 12).

Om det är nödvändigt ska den mottagande domstolen använda sig av tvångsåtgärder, i de fall och i den omfattning som följer av lagstiftningen i det land där domstolen är belägen (artikel 13).

Under vissa förutsättningar kan en domstol vägra att verkställa en bevisupptagning, t.ex. när den person som ska höras är förbjuden att vittna eller om den domstol som har mottagit framställningen inte är behörig (artikel 14).

En domstol kan också begära att få ta upp bevisning direkt i en annan medlemsstat (artikel 17). Sådan direkt bevisupptagning verkställs av en person utsedd av den ansökande medlemsstaten och som huvudregel i enlighet med den egna lagstiftningen. Den mottagande medlemsstaten kan ställa vissa villkor för bevisupptagningen och ska uppmuntra användningen av kommunikationsteknik, t.ex. video- eller telefonkonferens. En framställning om direkt bevisupptagning får endast vägras om den begärda bevisupptagningen skulle strida mot grundläggande rättsprinciper i den egna medlemsstaten, eller om ansökan innehåller något formellt fel.

Bevisupptagningsförordningen är i alla delar bindande och direkt tillämplig i Sverige. Den har företräde framför 1970 års Haagkonvention om bevisupptagning i utlandet i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, SÖ 1975:34 (1970 års Haagkonvention). Liksom delgivningsförordningen kompletteras bevisupptagningsförordningen av vissa bestämmelser i Nordiska rättshjälpsavtalet.

3.2 Kompletterande svenska författningar

Bestämmelser som kompletterar 2007 års delgivningsförordning

Allmänna bestämmelser om delgivning finns i delgivningslagen (2010:1932). I den lagen regleras vem som ska se till att delgivning sker, vem som är delgivningsmottagare, vilka delgivningssätt som får användas och hur delgivningstidpunkten ska fastställas. Delgivningslagen gäller som utgångspunkt när delgivning ska ske i ett mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet eller när delgivning i annat fall ska ske enligt lag eller annan författning. Om det i lag eller annan författning finns en bestämmelse som avviker från delgivningslagen, gäller dock den bestämmelsen (1 §).

Delgivningslagens bestämmelser kompletterar alltså 2007 års delgivningsförordning med föreskrifter om det nationella förfarandet. I den mån förordningen eller andra kompletterande bestämmelser till förordningen avviker från delgivningslagen gäller emellertid dessa.

Det är som utgångspunkt den myndighet som handlägger ett mål eller ärende som ska se till att delgivning sker (7 §). Myndigheten kan i vissa fall överlåta uppgiften till en part (8 §).

Det mest förekommande delgivningssättet är vanlig delgivning. Vanlig delgivning sker genom att den handling som ska delges skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren (17 §). Metoden får användas vid all delgivning men det är bara myndigheter som får skicka en handling för delgivning på elektronisk väg.

Delgivning kan också ske på något av de andra sätt som anges i 2 § tredje stycket delgivningslagen. Utgångspunkten är att det delgivningssätt som väljs ska vara ändamålsenligt med hänsyn till handlingens innehåll och omfattning och medföra så lite kostnader och besvär som möjligt (4 §). Delgivning får inte ske på ett sätt som är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet. En person som själv ska se till att delgivning sker får använda vanlig delgivning eller stämmingsmannadelgivning (10 §).

Delgivningslagen innehåller också bestämmelser om internationell delgivning. Bland annat anges att en kallelse av en målsägande, ett vittne, en sakkunnig eller någon som avses i 36 kap. 1 § andra och tredje styckena rättegångsbalken, som ska delges utomlands, i regel inte får ske vid vite (3 §).

Särskilda föreskrifter om förfarandet enligt 2007 års delgivningsförordning finns i förordningen (2008:808) med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning. Förordningen innehåller också bestämmelser om vilka svenska myndigheter som har möjlighet eller skyldighet att utföra olika uppgifter enligt förordningen.

Länsstyrelsen i Stockholms län är central enhet och mottagande organ med behörighet att ta emot handlingar från en annan medlemsstat (2 och 6 §§). Sändande organ är domstolar, Kronofogdemyndigheten och andra svenska myndigheter som ska delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (3 §).

Om handlingar har skickats till Länsstyrelsen i Stockholms län i dess egenskap av mottagande organ på något annat sätt än genom post, bud eller telefax, behöver länsstyrelsen inte delge handlingarna. Detta gäller dock inte om det har träffats en överenskommelse i det enskilda fallet och handlingarna har översänts enligt överenskommelsen (4 §). Länsstyrelsen behöver inte heller delge eller låta delge handlingar om det standardformulär som ska användas för

framställningar enligt förordningen inte är ifyllt på svenska eller engelska (5 §).

Bestämmelser som kompletterar 2001 års bevisupptagningsförordning

Allmänna bestämmelser om bevis och bevisupptagning i mål av civil eller kommersiell natur finns i rättegångsbalken. Genom hänvisningar i lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser, i valda delar, även i ärenden som handläggs enligt denna lag (23–25 §§). Rättegångsbalkens bestämmelser om bl.a. bevis, tvångsmedel och förfarandet vid bevisupptagning utom huvudförhandling kompletterar 2001 års bevisupptagningsförordning.

Bestämmelser om bevisningen i allmänhet finns i 35 kap. Här anges huvudregeln att bevis ska tas upp vid huvudförhandlingen men att bevis också får tas upp utom huvudförhandling enligt vad som särskilt är stadgat (35 kap. 8 §).

En domstol som anmodats att ta upp bevis utom huvudförhandling ska sätta ut tid och ställe för bevisupptagningen (35 kap. 11 §). Vid bevisupptagningen har domstolen som utgångspunkt samma befogenhet som om rättegången fördes där. Protokollet över bevisupptagningen och alla övriga handlingar som hör till ärendet ska sedan skickas tillbaka till den domstol där målet pågår.

Grundläggande bestämmelser om vem som får höras som vittne och under vilka förutsättningar ett sådant hörande får ske finns i 36 kap. rättegångsbalken. Utgångspunkten är att ett vittne ska lämna sin berättelse muntligen (36 kap. 16 §). Ett förhör ska som huvudregel inledas av den som åberopat förhöret och motparten ska sedan få möjlighet att ställa frågor (36 kap. 17 §). I kapitlet finns också bestämmelser om tvångsmedel när ett vittne uteblir eller vägrar att yttra sig (bl.a. 36 kap. 20 och 21 §§). Vid förhör med en part gäller i stort sett samma regler som vid förhör med ett vittne (37 kap.) Bestämmelser om tvångsmedelsanvändning och om andra följder av en parts ovilja att medverka finns i 44 kap.

I 38 kap. finns bestämmelser om skriftliga bevis och skyldighet för den som innehar sådana bevis att förete dem. När det gäller syn på ett föremål som inte kan flyttas till rätten gäller i tillämpliga delar samma sak som för skriftlig bevisning (39 kap. 5 §). Bevisupptagning

genom sakkunnigutlåtande regleras i 40 kap. När en part åberopar förhör med en sakkunnig gäller som utgångspunkt samma regler som för vittnen (40 kap. 19 §).

Om rätten beslutar att bevis ska tas upp av en utländsk domstol gäller vad som särskilt är stadgat (35 kap. 12 §). Sådana bestämmelser finns i lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Lagen innehåller kompletterande bestämmelser till 2001 års bevisupptagningsförordning både vad gäller bevisupptagning vid en utländsk domstol och bevisupptagning i Sverige på begäran av en annan medlemsstat.

I lagen finns ett bemyndigande för svenska domstolar att begära att en domstol i en annan medlemsstat ska ta upp bevisning enligt 2001 års bevisupptagningsförordning (1 §). Svenska domstolar får också ta upp bevisning direkt i en annan medlemsstat, om en begäran om det har godtagits av det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den staten. De får dessutom utan särskild begäran ta upp bevisning direkt i en annan medlemsstat, om det sker på grund av ett särskilt avtal (4 §). När bevisupptagning äger rum vid en domstol i en annan medlemsstat får parter och ombud närvara (3 §).

Om en domstol i en annan medlemsstat begär att få ta upp bevis i Sverige ska begäran verkställas av en tingsrätt (5 §). Vid handläggningen tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om bevisupptagning utom huvudförhandling, om inte annat följer av 2001 års bevisupptagningsförordning.

Lagen innehåller också särskilda behörighetsregler (6 §). Om framställningen gäller en åtgärd som avser en fysisk person, är behörig tingsrätt den inom vars område personen har sitt hemvist eller under någon tid uppehåller sig. Om personen i fråga samtycker till att en annan tingsrätt verkställer framställningen, är den domstolen också behörig. Om framställningen gäller syn på en fastighet eller ett annat föremål som inte lämpligen kan flyttas, är den tingsrätt behörig inom vars område fastigheten eller föremålet finns. Andra åtgärder ska verkställas av den tingsrätt som tar emot framställningen.

Vissa kompletterande bestämmelser till 2001 års bevisupptagningsförordning har tagits in i tillkännagivandet (2003:483) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. I tillkännagivandet anges att regeringen har utsett Justitiedepartementet till centralt organ med de uppgifter som

följer av förordningen och att departementet bl.a. fattar beslut i fråga om framställningar om direkt bevisupptagning (1 §). Vidare framgår att översändande av handlingar till Sverige får ske genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt (2 §) samt att standardformulär som används för framställningar till Sverige ska fyllas i på svenska eller engelska (3 §).

4 De nya förordningarna

4.1 Behovet av en omarbetning av förordningarna

I enlighet med EU:s riktlinjer för bättre lagstiftning gjorde kommissionen under 2017 en utvärdering av 2007 års delgivningförordning och 2001 års bevisupptagningsförordning. Syftet var att bedöma förordningarnas tillämpning mot bakgrund av de fem obligatoriska huvudkriterierna ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, konsekvens och mervärde för EU. Av rapporterna från utvärderingen drog kommissionen ett antal slutsatser kring hur medlemsstaternas samarbete skulle kunna effektiviseras.⁷

Kommissionen konstaterade att kontakterna mellan medlemsstaterna fortfarande nästan uteslutande är pappersbaserade, vilket påverkar kostnader och effektivitet negativt. Vanligen hålls inte de tidsfrister som förordningarna anger. Även om språket är teknikneutralt används i praktiken inga moderna kommunikationssätt. Betydande förbättringar i det hänseendet skulle kunna uppnås genom att använda redan befintliga produkter och rättsliga normer inom EU.

När det gäller direkt delgivning på andra medlemsstaters territorium bedömde kommissionen att de befintliga metoderna borde kunna förbättras och kompletteras med elektronisk delgivning som en virtuell motsvarighet till delgivning genom post.

Mot bakgrund av att videokonferenser sällan används för att höra personer i en annan medlemsstat ansåg kommissionen också att det

---

⁷ Se Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, COM(2018) 379 final, och Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, COM(2018) 378 final.

fanns ett behov av att modernisera, digitalisera och använda modern teknik vid gränsöverskridande bevisupptagning.

Sammanfattningsvis drog kommissionen slutsatsen att en ökad användning av modern teknik skulle kunna förbättra rättssäkerheten genom att minimera förseningar och onödiga kostnader för privatpersoner, företag och offentliga förvaltningar samt åtgärda brister i skyddet av parternas processuella rättigheter. Det bedömdes därför finnas ett behov av att omarbeta förordningarna med fokus på ett mer digitalt förfarande för delgivning och bevisupptagning.

4.2 Gemensamma regler om digital kommunikation

Ett decentraliserat it-system ska inrättas

Som ett resultat av slutsatserna i de utvärderingar som gjordes har kommissionens mål med de omarbetade förordningarna varit att främja en digitalisering av förfarandena för delgivning och bevisupptagning. Den största förändringen i detta hänseende är att det ska inrättas ett decentraliserat it-system för utbyten av uppgifter enligt förordningarna (se ingressen till 2020 års förordningar). All kommunikation mellan medlemsstaterna ska sedan ske via det systemet (artikel 5 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 7 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

Ett decentraliserat it-system definieras som ett nätverk av nationella it-system och interoperabla accesspunkter, som drivs under varje medlemsstats individuella ansvar och förvaltning och som möjliggör ett säkert och tillförlitligt gränsöverskridande utbyte av uppgifter mellan de nationella it-systemen (artikel 2 och skäl 10 i 2020 års delgivningsförordning samt artikel 2 och skäl 7 i 2020 års bevisupptagningsförordning). Ett sådant decentraliserat it-system ska bygga på en interoperabel lösning och kan exempelvis, och utan att det föregriper vidare tekniska framsteg, baseras på e-Codex.

E-Codex kan enklast beskrivas som en europeisk infrastruktur för att utbyta information elektroniskt i gränsöverskridande rättsliga förfaranden. Systemet har tagits fram inom ramen för e-juridiksamarbetet och används i dag på frivillig basis av vissa medlemsstater i pilotprojekt i några utvalda rättsliga instrument.

Styrningen och förvaltningen av e-Codex hanteras i dag av ett konsortium av framför allt medlemsstater. Sverige har inte deltagit i samarbetet och använder ännu inte systemet. Regeringen har dock gett Åklagarmyndigheten i uppdrag att genomföra en svensk anslutning till det europeiska elektroniska systemet för åklagares hantering av förfrågningar och svar om digital bevisning, e-Evidence, som baseras på systemet (se regeringens beslut den 2 maj 2019 om Uppdrag till Åklagarmyndigheten att ansluta till e-Evidence-systemet, dnr Ju2019/01673 och Ju2020/03638). Anslutningen ska vara genomförd under 2022.

All kommunikation mellan medlemsstaterna ska ske digitalt

Den nya huvudregeln för kommunikationen mellan medlemsstaternas behöriga organ är alltså att denna ska ske via ett säkert och tillförlitligt decentraliserat it-system. Det innebär att handlingar för delgivning, framställningar, meddelanden, kommunikation på grundval av formulären i förordningarnas bilagor och all annan slags kommunikation mellan organ i den sändande och mottagande medlemsstaten ska skickas elektroniskt via it-systemet (artikel 5 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 7 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

Undantag från huvudregeln får endast göras om störningar i systemet gör det omöjligt att använda eller om andra exceptionella omständigheter föreligger. Exempel på sådana omständigheter kan vara att de bevis som ska översändas inte går att skicka elektroniskt eller att det originaldokument som ska skickas behövs i pappersformat. Ett annat exempel är att en konvertering till elektronisk form av de dokument som ska skickas skulle innebära en oproportionell administrativ börda (skäl 15 i 2020 års delgivningsförordning och skäl 12 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

När det decentraliserade it-systemet inte används ska översändandet ske på det snabbaste och lämpligaste alternativa sättet. Alternativa metoder kan vara posttjänster eller andra former av elektronisk överföring. Vid val av alternativ metod ska även behovet av att överföringen kan ske på ett säkert sätt beaktas.

Om en handling som ska skickas via det decentraliserade it-systemet kräver eller innehåller en handskreven underskrift eller

stämpel får kvalificerade elektroniska underskrifter eller kvalificerade elektroniska stämplat i stället användas. Sådana underskrifter och stämplat ska uppfylla de krav som ställs i den s.k. eIDAS-förordningen (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG).

Framtagande av tekniska specifikationer och en referensprogramvara

Som anføres ovan ska det decentraliserade it-systemet baseras på e-Codex, även om förordningen öppnar upp för framtida teknisk utveckling på området (artikel 2 och skäl 10 i 2020 års delgivningsförordning samt artikel 2 och skäl 7 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

Inrättandet av systemet ska ske genom antagandet av genomförandeakter (artikel 25 i respektive förordning). I dessa akter ska bl.a. anges den tekniska specifikation som fastställer de elektroniska kommunikationsmetoderna för det decentraliserade it-systemet och de tekniska specifikationerna för kommunikationsprotokollen. Akterna ska också fastställa målen för informations säkerhet och minimimålen för tillgänglighet och därtill relaterade tekniska krav för de tjänster som tillhandahålls genom it-systemet. Genom akterna ska det även inrättas en styrkommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och som har i uppgift att säkerställa driften och underhållet av det decentraliserade it-systemet.

För att underlätta implementeringen av systemet i medlemsstaterna har kommissionen åtagit sig att utveckla en referensprogramvara som kan användas som s.k. back-end system. Tanken är att medlemsstaterna ska kunna använda programvaran i stället för ett eget nationellt it-system om något sådant system inte finns eller är svårt att anpassa till det decentraliserade it-systemet (artiklarna 27 i 2020 års förordningar).

Genomförandekommittéerna påbörjade sitt arbete i mars 2021 och beräknas kunna anta genomförandeakterna i mars 2022. Skyldigheten för medlemsstaterna att börja kommunicera via det decentraliserade it-systemet inträder tre år efter antagandet av

genomförandeakterna (artikel 37.2 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 35.3 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

Ansvar för kostnader

Varje medlemsstat ska stå kostnaderna för att installera, driva och underhålla accesspunkterna, dvs. de enheter som sammankopplar de nationella it-systemen inom ramen för det decentraliserade systemet. Medlemsstaterna ska också stå kostnaderna för att upprätta, anpassa och underhålla sina nationella it-system för att göra dem interoperabla med accesspunkterna. Kommissionen å sin sida ska tillhandahålla, upprätthålla och stödja kostnadsfri implementering av de programvarukomponenter som ligger till grund för accesspunkterna. Kommissionen ansvarar även för skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av referensprogramvaran (artiklarna 27 och 28 i 2020 års förordningar).

Elektroniska handlingars rättsliga verkan

För att övergången till digitalt översändande av bl.a. intyg om delgivning och viss skriftlig bevisning ska få avsedd effekt har det i respektive förordning tagits in en bestämmelse om elektroniska handlingars rättsliga verkan (artikel 6 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 8 i 2020 års bevisupptagningsförordning). Artiklarna ska inte uppfattas som regler om bevistillåtlighet utan endast som en princip om icke-diskriminering. Avsikten är att garantera att handlingar som har skickats digitalt inte nekas rättslig verkan eller anses otillåtna som bevis enbart för att de har elektronisk form (skäl 16 i 2020 års delgivningsförordning och skäl 13 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

4.3 2020 års delgivningsförordning

En stor förändring i 2020 års delgivningsförordning är de nya reglerna om digital kommunikation. Nedan följer en översiktlig redogörelse för de övriga ändringar som har gjorts i förordningen.

Hjälp med adressförfrågningar

Förordningen är som utgångspunkt inte tillämplig när adressen till den person som ska delges är okänd (artikel 1.2 i både 2007 års och 2020 års förordningar). En skyldighet införs nu för medlemsstaterna att i sådana situationer hjälpa varandra med adressförfrågningar (artikel 12 i 2020 års förordning). Hjälp kan lämnas genom att den mottagande medlemsstaten antingen söker efter adressen i sina register, tillåter den sändande medlemsstaten att söka i registren eller lämnar information till den sändande medlemsstaten om hur adressen kan hittas.

En del medlemsstater har redan i dag som rutin att på eget initiativ göra adressförfrågningar till folkbokföringsregister eller andra databaser när den angivna adressen visar sig vara felaktig. Någon sådan skyldighet följer inte av förordningen utan är en extra service till den sändande medlemsstaten. För att den sändande medlemsstaten ska veta om en sådan sökning redan har skett när delgivningssuppletet återredovisas införs en skyldighet att informera kommissionen i de fall en medlemsstat tillhandahåller den extra servicen (artikel 12.2 c i 2020 års förordning).

Vägran att ta emot handlingar

En adressat har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges om inte handlingen är avfattad på ett språk som adressaten förstår eller förväntas förstå. Vid delgivningstillfället ska adressaten, under vissa förutsättningar, få information om sin rätt att vägra att ta emot delgivningen (artikel 8 i 2007 års förordning). I den omarbetade förordningen stärks till viss del delgivningssuppletets möjligheter att vägra delgivning. Till att börja med utvidgas skyldigheten att lämna information om rätten att vägra att ta emot delgivning. Sådan information, som är standardiserad och intagen i ett formulär i bilagan till förordningen, ska nu alltid lämnas när de handlingar som ska delges inte är avfattade på eller översatta till den mottagande medlemsstatens officiella språk (artikel 12.2 i 2020 års förordning). Informationen ska tillhandahållas på både den sändande och den mottagande medlemsstatens officiella språk. I den mån det kan antas att mottagaren förstår en annan medlemsstats officiella språk ska informationen tillhandahållas även på det språket.

Det blir också enklare för adressaten att vägra delgivning. Tidigare kunde delgivningsmottagaren vägra delgivning genom att återsända den handling som överlämnats för delgivning inom en vecka (artikel 8.1 i 2007 års förordning). Den tiden förlängs nu till två veckor från delgivningstillfället. Vidare ska det inte krävas att adressaten återsänder handlingen till det mottagande organet. I stället kan delgivning vägras genom att adressaten antingen skickar tillbaka informationsformuläret eller lämnar en skriftlig förklaring om vägran att motta delgivningen (artikel 12.3 i 2020 års förordning).

Elektronisk delgivning

Genom den omarbetade förordningen införs en möjlighet för medlemsstaterna att delge en person i en annan medlemsstat direkt på elektronisk väg (artikel 19 i 2020 års förordning). Tidigare har det endast funnits möjlighet att utföra sådan direkt delgivning genom posttjänster och, i viss mån, genom diplomatiska och konsulära tjänstemän (artiklarna 12–14 i 2020 års förordning).

Delgivning av rättegångshandlingar får nu ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat genom de elektroniska delgivningsmetoder som finns tillgängliga för inhemsk delgivning. Det uppställs dock vissa krav på den metod som används för elektronisk delgivning. Delgivning får antingen ske genom att handlingar sänds och mottas med användning av en sådan kvalificerad elektronisk tjänst som avses i eIDAS-förordningen, eller via e-post.

Om delgivning sker med stöd av en kvalificerad elektronisk tjänst enligt eIDAS-förordningen måste adressaten i förväg ha gett sitt uttryckliga samtycke till att tjänsten används för delgivning av handlingar i rättsliga förfaranden. Ett sådant samtycke kan ges i förväg antingen för ett specifikt förfarande eller som ett allmänt samtycke att motta delgivning av handlingar genom tjänsten (artikel 19.1 a och skäl 32 i 2020 års förordning).

När delgivning sker via e-post måste adressaten i förväg ha lämnat sitt samtycke i det specifika förfarandet. Delgivning kan då ske genom att e-post skickas till en bestämd e-postadress och att adressaten bekräftar mottagandet av handlingen med ett

mottagningsbevis. Mottagningsbekräftelse kan också ske genom att adressaten svarar på e-postmeddelandet från den e-postadress som godkänts för delgivning. Av mottagningsbeviset eller bekräftelsen ska även datum för mottagandet framgå (artikel 19.1 b och skäl 33 i 2020 års förordning).

En medlemsstat kan under vissa förutsättningar begränsa möjligheten för en annan medlemsstat att delge handlingar per e-post till en delgivningsmottagare med känd delgivningsadress i den medlemsstaten. En sådan begränsning får göras genom att ytterligare villkor ställs upp för när delgivning via e-post får ske. Villkoren kan avse frågor som identifiering av avsändaren och mottagaren, de sända handlingarnas integritet och skydd av överföringen mot yttre inblandning. En medlemsstat kan bara uppställa ytterligare villkor om dess nationella rätt innehåller strängare villkor för eller inte tillåter delgivning via e-post (artikel 19.2 och skäl 33 i 2020 års förordning).

Övriga ändringar

Vissa förtydliganden har gjorts i fråga om förordningens tillämpningsområde och definitioner (artiklarna 1–3). Som anförs ovan har en ny definition av vad som avses med decentraliserat it-system lagts till. I övrigt innebär dessa tillägg och förtydliganden inga ändringar i sak i förhållande till vad som tidigare har gällt.

Förordningens skälsavsnitt har byggts ut i syfte att ge ytterligare vägledning för tolkningen och tillämpningen av förordningen. Där ges nu bl.a. riktlinjer för hur domstolen bör gå tillväga om den finner att en vägran att ta emot en delgivning varit ogrundad (skäl 26). Vidare anges vilka åtgärder en domstol om möjligt bör vidta innan en dom meddelas i svarandens utelämnade, i de fall något intyg om att svaranden delgivits stämningsansökan inte har erhållits (skäl 35). Det finns även en hänvisning till gällande praxis från EU-domstolen när det gäller möjligheten till surrogatdelgivning (skäl 27).

Den omarbetade förordningen innehåller en del språkliga och redaktionella ändringar. Reglerna anpassas också efter den s.k. dataskyddsförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria

flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG) och en hänvisning till de grundläggande rättigheterna enligt unionsrätten förs in (artiklarna 31 och 32).

Det delvis förändrade förfarandet har medfört ett behov av ytterligare formulär i bilagan till förordningen. Befintliga formulär har också behövt uppdateras och justeras. Det har även skett en omnumrering för att hänvisningarna till bilagan ska bli tydligare.

Kommissionens befogenhet att uppdatera och göra tekniska ändringar i förordningens bilagor har anpassats till det nya förfarande för antagande av delegerade akter som beslutats genom Lissabonfördraget (artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artiklarna 23 och 24 i 2020 års förordning).

Den skyldighet som i dag finns för medlemsstaterna att förmedla viss information till kommissionen har utökats till att avse ytterligare uppgifter (bl.a. artikel 33). Mer information ska också, via kommissionen, tillgängliggöras på e-juridikportalen (bl.a. artiklarna 7, 12.2, 20.2, 22.2, 22.4 och 33).

Det har vidare införts en skyldighet för medlemsstaterna att förse kommissionen med vissa uppgifter som behövs i övervakningssyfte (artikel 32). De uppgifter som räknas upp i artikeln ska regelbundet rapporteras till kommissionen i den mån uppgifterna finns tillgängliga. I vissa fall, om det är tekniskt möjligt, ska informationen samlas in och rapporteras till kommissionen programmatiskt.

4.4 2020 års bevisupptagningsförordning

De nya reglerna om digital kommunikation mellan medlemsstaterna behandlas ovan. Nedan följer en översiktlig redogörelse för de övriga ändringar som gjorts i bevisupptagningsförordningen.

En ny definition av domstol

I den omarbetade förordningen införs en definition av ordet domstol som breddar termen något jämfört med tidigare. Med domstol avses inte bara domstolar i ordets traditionella betydelse utan även andra myndigheter i medlemsstaterna som utövar rättsliga funktioner. En förutsättning är att myndigheten agerar på delegation eller under kontroll av en rättslig myndighet som enligt nationell rätt

är behörig att ta upp bevis i den typ av mål och ärenden som omfattas av förordningens tillämpningsområde (artikel 2.1 i 2020 års förordning). De myndigheter som särskilt avses med den nya definitionen är sådana som utövar domstolsliknande funktioner enligt andra unionsrättsakter (skäl 5 i 2020 års förordning). För svenskt vidkommande kan den nya definitionen innebära att det blir enklare att avgöra om en framställning utfärdas eller verkställs av en utländsk myndighet som är behörig enligt förordningen.

Bevisupptagning via videokonferens blir huvudregel

Om bevis ska tas upp direkt av den anmodande domstolen genom hörande av en person som befinner sig i en annan medlemsstat gäller i dag att den anmodade medlemsstaten ska verka för att det kan ske genom kommunikationsteknik, t.ex. video- eller telefonkonferens (artikel 17.4 tredje stycket i 2001 års förordning). I den omarbetade förordningen framhålls att sådan kommunikationsteknik är ett viktigt verktyg för att förenkla och påskynda bevisupptagningen men att tekniken inte används till sin fulla potential (skäl 21 i 2020 års förordning). När muntlig bevisning ska tas upp direkt av den anmodande medlemsstaten ska huvudregeln fortsättningsvis vara att videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation ska användas. Detta gäller under förutsättning att den anmodande domstolen har tillgång till sådan teknik och anser det lämpligt att använda tekniken i det specifika målet (artikel 20.1 i 2020 års förordning).

En ansökan om direkt bevisupptagning med användande av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation ska göras på ett särskilt formulär och de behöriga myndigheterna i respektive medlemsstat ska komma överens om de praktiska arrangemangen för hörandet. Den anmodande domstolen ska också på begäran kunna få hjälp att hitta en tolk i den anmodade medlemsstaten (artikel 20.2 samt skälen 22 och 23 i 2020 års förordning).

En möjlighet till bevisupptagning via diplomatiska och konsulära tjänstemän

Medlemsstaterna ska i fortsättningen kunna ge sina domstolar möjlighet att ta upp bevisning på en annan medlemsstats territorium med hjälp av diplomatiska och konsulära tjänstemän (artikel 21 i 2020 års förordning). En sådan möjlighet har tidigare endast funnits med stöd av 1970 års Haagkonvention (se avsnitt II i konventionen).

De diplomatiska eller konsulära tjänstemännen ska kunna ta upp bevisningen utan att det krävs någon föregående framställning till eller godkännande av den medlemsstat på vilkens territorium bevisupptagningen ska ske. Bevisupptagningen måste avse medborgare i den medlemsstat som tjänstemännen företräder, ha samband med ett pågående förfarande och ske på frivillig väg. Bevisupptagningen ska som huvudregel ske i lokaler som tillhör det egna landets diplomatiska beskickning eller konsulat men undantag får göras under exceptionella omständigheter. Ett exempel på en sådan undantagssituation kan vara att den person som ska höras inte kan komma till lokalerna på grund av en allvarlig sjukdom. I ett sådant fall kan bevisupptagningen ske på en annan plats (skälen 24 och 25 i 2020 års förordning).

Medlemsstaterna bestämmer själva om deras diplomatiska och konsulära tjänstemän ska ges befogenhet att utföra bevisupptagning enligt förordningen.

Konsekvenser när en medlemsstat inte besvarar en förfrågan

Liksom tidigare ska en framställning om direkt bevisupptagning besvaras inom 30 dagar (artikel 17.4 i 2001 års förordning och artikel 19.4 i 2020 års förordning). En nyhet är emellertid att om den ansökande domstolen inte har fått något svar på framställningen inom en viss tid efter att en påminnelse har skickats, får den utgå från att framställningen har godtagits (artikel 19.5 i 2020 års förordning). Om den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten på grund av exceptionella omständigheter har varit förhindrad att svara inom utsatt tid kan skäl att vägra bevisupptagningen fortfarande undantagsvis åberopas.

Det är inte helt klart hur den nya bestämmelsen förhåller sig till de exklusiva vägransgrunderna i punkten 7 i samma artikel. Effekten

av den nya bestämmelsen torde dock vara att en medlemsstat som utan giltigt skäl inte har svarat på en framställning inom utsatt tid förlorar möjligheten att avslå framställningen, även om det finns en vägransgrund.

Övriga ändringar

Den omarbetade bevisupptagningsförordningen innehåller en del språkliga och redaktionella ändringar, bl.a. anpassas reglerna om hantering av personuppgifter efter dataskyddsförordningen (artiklarna 31 och 32).

Det delvis förändrade förfarandet har medfört ett behov av ytterligare formulär i bilagan till förordningen. Befintliga formulär har också behövt uppdateras och justeras. Det har även skett en omnumrering för att hänvisningarna till bilagan ska bli tydligare.

Kommissionens befogenhet att uppdatera och göra tekniska ändringar i förordningens bilagor anpassas till det nya förfarande för antagande av delegerade akter som beslutats genom Lissabonfördraget (artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artiklarna 23 och 24 i 2020 års förordning).

Den skyldighet som i dag finns för medlemsstaterna att förmedla viss information till kommissionen utökas till att avse ytterligare uppgifter. Viss information ska också, via kommissionen, tillgängliggöras på e-juridikportalen (artikel 31).

Vidare införs en skyldighet för medlemsstaterna att förse kommissionen med vissa uppgifter som behövs i övervakningssyfte (artikel 32). De uppgifter som räknas upp i artikeln ska regelbundet rapporteras till kommissionen i den mån uppgifterna finns tillgängliga. I vissa fall, om det är tekniskt möjligt, ska informationen samlas in och rapporteras till kommissionen programmatiskt.

4.5 Tillämpnings- och övergångsbestämmelser

För att regleringen om delgivning och bevisupptagning ska vara så lättillgänglig och lättläst som möjligt kommer 2020 års förordningar att ersätta 2007 års delgivningsförordning och 2001 års bevisupptagningsförordning. Artiklarna i de nu tillämpliga förordningarna upphävs samma dag som de artiklar som ersätter

dem ska börja tillämpas (artikel 36 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 34 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

Huvuddelen av bestämmelserna i förordningarna ska börja tillämpas den 1 juli 2022 (artikel 37 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 35 i 2020 års bevisupptagningsförordning). Skyldigheten att uteslutande kommunicera via det decentraliserade it-systemet ska dock inte tillämpas förrän första dagen i den månad som följer på en period av tre år efter dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som inrättar systemet. Detta för att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att implementera it-systemet nationellt.

5 Ändringar i kompletterande svenska författningar

5.1 Utgångspunkter

I egenskap av EU-förordningar är de omarbetade delgivnings- och bevisupptagningsförordningarna direkt tillämpliga i svensk rätt. En EU-förordning varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Det kan dock behövas kompletterande bestämmelser på nationell nivå som säkerställer att förordningarna kan tillämpas på ett bra sätt. Sådana bestämmelser har, som anförts ovan, bedömts nödvändiga som komplement till 2007 års delgivningsförordning och 2001 års bevisupptagningsförordning. Bestämmelserna finns i lagen om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning och tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. En redogörelse för de kompletterande författningarna finns i avsnitt 3.

Omarbetningen av delgivnings- och bevisupptagningsförordningarna innebär att det behöver göras ändringar i de författningar som i dag kompletterar förordningarna. I det följande redogörs för behovet av sådana ändringar.

5.2 All kommunikation mellan medlemsstaterna ska ske digitalt

<p>Förslag: Länsstyrelsen i Stockholms län ska vara sändande organ enligt 2020 års delgivningsförordning.</p>
--

En svensk myndighet som ska delge handlingar i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur och som inte har tillgång till det decentraliserade it-system som avses i artikel 5 i 2020 års delgivningsförordning, får ansöka om bistånd med delgivningen hos Länsstyrelsen i Stockholms län.

I övrigt ska de myndigheter som i dag fungerar som behöriga organ enligt 2007 års delgivningsförordning och 2001 års bevisupptagningsförordning ha samma funktion och uppgifter som de har enligt 2020 års förordningar.

Regleringen om tillåtna metoder för kommunikation i förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning ska upphävas.

Skälen för förslaget

Sändande, mottagande och centrala organ

Skyldigheten för medlemsstaterna att utse sändande, mottagande och centrala organ med vissa uppgifter kvarstår oförändrad i 2020 års förordningar (artiklarna 3 och 4 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 3 i 2020 års bevisupptagningsförordning). Den nya huvudregeln om att all kommunikation mellan medlemsstaterna ska ske digitalt via ett decentraliserat it-system innebär emellertid att de myndigheter som utses till sändande, mottagande och centrala organ måste ges tillgång till it-systemet.

Att ge de behöriga myndigheterna direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet kommer att kräva arbete och medföra kostnader. Det bör därför övervägas om det ska göras några förändringar i fråga om vilka myndigheter som ska fungera som sändande, mottagande och centrala organ enligt förordningarna och i vilken mån dessa myndigheter bör ha direkt tillgång till it-systemet.

Länsstyrelsen i Stockholms län är sedan den 1 januari 2014 centralmyndighet och mottagande organ för internationell delgivning i allmänhet (2 a § förordningen [2013:982] om bistånd med delgivning utomlands och i Sverige). Myndigheten har dessa uppgifter även enligt 2007 års delgivningsförordning (2 och 6 §§ förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning). Mot denna bakgrund finns det en välfungerande organisation för hantering av ärenden om

internationell delgivning hos Länsstyrelsen i Stockholms län och det är lämpligt att myndigheten även fortsättningsvis fungerar som mottagande organ och central enhet enligt delgivningsförordningen. I egenskap av mottagande organ och central enhet kommer Länsstyrelsen i Stockholms län att bedriva en omfattande kommunikation enligt 2020 års förordning. Myndigheten behöver därför direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet.

Enligt nuvarande bestämmelser kan alla myndigheter som har ett intresse av att delge en handling i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur fungera som sändande organ enligt delgivningsförordningen (3 § förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning). I regleringen pekas domstolarna och Kronofogdemyndigheten ut särskilt som sändande organ.

Domstolarna och Kronofogdemyndigheten är de myndigheter som i störst omfattning delger handlingar enligt förordningen. Sammantaget rör det sig om ett antal tusen ärenden per år. För att bibehålla effektiviteten i delgivningssamarbetet är det motiverat att dessa myndigheter även fortsättningsvis fungerar som sändande organ och får direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet.

Det är däremot inte motiverat att ge alla myndigheter som från tid till annan har ett behov av att delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet. Det bör därför skapas en möjlighet för dessa myndigheter att få bistånd med delgivning enligt 2020 års delgivningsförordning.

Länsstyrelsen i Stockholms län bistår redan i dag domstolar och andra myndigheter med delgivning under vissa förutsättningar (3 § förordningen om bistånd med delgivning utomlands och i Sverige). Det är lämpligt att Länsstyrelsen i Stockholms län även ges behörighet att lämna sådant bistånd med delgivning enligt 2020 års delgivningsförordning. Det bör därför införas en bestämmelse om att en svensk myndighet som ska delge handlingar i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur och som inte har tillgång till det decentraliserade it-systemet, får ansöka om bistånd med delgivningen hos Länsstyrelsen i Stockholms län. För att Länsstyrelsen i Stockholms län ska kunna lämna sådant bistånd behöver den också utses till sändande organ enligt förordningen.

Handlingar som överlämnas från en myndighet till Länsstyrelsen i Stockholms län för delgivning i en annan medlemsstat bör kunna

lämnas antingen i pappersformat eller via telefax eller e-post. Metoden för översändande får bestämmas utifrån vad som är lämpligt med hänsyn till handlingarnas innehåll och metodens säkerhet och tillförlitlighet. Det bör emellertid vara upp till länsstyrelsen att i samråd med de myndigheter som söker bistånd med delgivningen avgöra hur handlingarna ska överlämnas. Det bör inte införas några bestämmelser om det i lag eller förordning.

För att bibehålla effektiviteten i delgivningssamarbetet kan det på sikt övervägas om ytterligare myndigheter som i dag fungerar som sändande organ bör ges direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet. Även utan sådan tillgång kan myndigheterna emellertid fortsätta att delge handlingar direkt med stöd av bestämmelserna i kapitel II avsnitt 2 i förordningen. Det bör därför även fortsättningsvis finnas en möjlighet för andra myndigheter än domstolarna, Kronofogdemyndigheten och Länsstyrelsen i Stockholms län att delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

När det gäller bevisupptagningsförordningen är det domstolarna som är sändande (anmodande) och mottagande (anmodat) organ (2 och 5 §§ lagen om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur). Justitiedepartementet (enheten för brottmålsärenden och internationellt rättsligt samarbete) är centralt organ med uppgift att bl.a. fatta beslut i fråga om framställningar om direkt bevisupptagning (1 § tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur).

Både hos domstolarna och i Justitiedepartementet finns en välfungerande organisation för hantering av ärenden om bevisupptagning enligt förordningen. Domstolarna och Justitiedepartementet bör därför alltså vara sändande och mottagande respektive centralt organ med de uppgifter och funktioner som följer av förordningen. Justitiedepartementet bör vidare även fortsättningsvis ha behörighet att fatta beslut i fråga om framställningar om direkt bevisupptagning (artikel 4.3 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

Mot denna bakgrund behöver domstolarna och Justitiedepartementet få direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet för att Sverige ska kunna fortsätta att fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen.

Myndigheternas tillgång till det decentraliserade it-systemet

Som konstateras ovan behöver de myndigheter som ska ha vissa funktioner enligt 2020 års förordningar få tillgång till det decentraliserade it-systemet. Arbetet med att analysera ett införande av systemet hanteras i annan ordning (jfr regeringens beslut den 17 juni 2021 om Uppdrag om införande av digital kommunikation för rättsliga samarbeten inom EU, dnr Ju2021/02436).

Metod för översändande av framställningar, meddelanden och andra handlingar

När det gäller delgivning av handlingar är det enligt den nuvarande delgivningsförordningen möjligt att skicka handlingar mellan sändande och mottagande organ på varje lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen är väl läsligt och troget återger innehållet i den översända handlingen (artikel 4.2 i 2007 års delgivningsförordning).

Genom kompletterande nationella bestämmelser begränsas de möjliga sätten för översändande till post, bud och telefax (4 § förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning). Om handlingar har skickats till Länsstyrelsen i Stockholms län på något annat sätt behöver länsstyrelsen inte delge eller låta delge handlingarna. Detta gäller under förutsättning att det inte har träffats en överenskommelse om något annat i det enskilda fallet.

När det gäller bevisupptagningsförordningen får översändande av framställningar och andra meddelanden enligt nuvarande reglering ske på snabbast möjliga sätt som den mottagande medlemsstaten har angett att den kan godta (artikel 6). Sverige godtar för närvarande att handlingar översänds genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt (2 § tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur).

Den nya huvudregeln att handlingar ska skickas mellan de behöriga organen via det decentraliserade it-systemet innebär att de nationella bestämmelserna om metod för översändande måste upphävas. Utgångspunkten ska i stället vara att handlingar skickas och tas emot på det sätt som anges i 2020 års förordningar (artikel 5

i 2020 års delgivningsförordning och artikel 7 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

I de fall undantagen är tillämpliga och det decentraliserade it-systemet inte kan användas bör handlingarna även fortsättningsvis kunna skickas med post, bud, telefax, eller, efter särskild överenskommelse, på något annat sätt. Det framgår emellertid av förordningarna hur handlingar får översändas när undantagen är tillämpliga och frågan bör därför inte regleras i nationella bestämmelser (artikel 5.4 och skäl 15 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 7.4 och skäl 12 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

5.3 Elektronisk delgivning och hjälp med adressförfrågningar

Förslag: Vid vanlig delgivning får en myndighet skicka handlingar på elektronisk väg till en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat. Sådan delgivning ska ske i enlighet med villkoren i artikel 19.1 b i EU:s delgivningsförordning. Elektronisk delgivning får inte användas om det är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet.

Bedömning: Det bör inte uppställas några ytterligare villkor för att godta att en annan medlemsstat delger en person med känd adress i Sverige handlingar via e-post.

Det behövs inga kompletterande bestämmelser med anledning av skyldigheten att lämna hjälp med adressförfrågningar.

Skälen för förslaget och bedömningen

Elektronisk delgivning

I den omarbetade delgivningsförordningen införs en möjlighet för medlemsstaterna att delge en person i en annan medlemsstat direkt på elektronisk väg (artikel 19 i 2020 års delgivningsförordning). Delgivning av rättegångshandlingar får ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat genom de elektroniska delgivningsmetoder som finns tillgängliga för inhemsk delgivning.

Enligt svensk lagstiftning är det möjligt att använda elektronisk delgivning när en myndighet ska delge handlingar genom vanlig eller förenklad delgivning, se 17 § delgivningslagen och propositionen Ny delgivningslag (prop. 2009/10:237 s. 137). En förutsättning för att delgivning ska kunna ske elektroniskt är att det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet (4 § delgivningslagen). Om det av någon anledning skulle vara olämpligt att använda sig av e-post, trots att övriga villkor är uppfyllda, ska en annan metod väljas. En person som själv ska se till att delgivning sker får använda vanlig delgivning eller stämmningsmannadelgivning (10 §). Enskilda får dock inte skicka en handling på elektronisk väg (17 § andra stycket).

Den nya möjligheten för svenska myndigheter att delge via e-post i de fall som omfattas av delgivningsförordningen bör tydliggöras i nationell rätt. Det sker lämpligen genom att det införs nya bestämmelser i förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning.

Av bestämmelserna bör förutsättningarna framgå för delgivning via e-post enligt nationell rätt och 2020 års delgivningsförordning. Det bör därför anges att endast myndigheter får skicka handlingar på elektronisk väg och att metoden endast får användas när det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet. Det bör också finnas en hänvisning till de ytterligare villkor som uppställs i artikel 19.1 b i 2020 års delgivningsförordning, dvs. att adressaten i förväg ska ha lämnat sitt samtycke till sådan delgivning i det specifika förfarandet och att adressaten bekräftar mottagandet med ett daterat mottagningsbevis.

På grund av kravet på mottagningsbekräftelse kommer möjligheten att skicka handlingar på elektronisk väg i praktiken bara att aktualiseras vid vanlig delgivning. För att underlätta för tillämparen bör detta framgå av författningstexten.

En medlemsstat kan under vissa förutsättningar begränsa möjligheten för en annan medlemsstat att delge en delgivningsmottagare med känd delgivningsadress i den medlemsstaten handlingar per e-post. En sådan begränsning får göras genom att medlemsstaten uppställer ytterligare villkor för när delgivning via e-post får ske. En medlemsstat kan bara uppställa ytterligare villkor om dess nationella rätt innehåller strängare villkor för eller inte tillåter delgivning via e-post (artikel 19.2).

Som anføres ovan får endast myndigheter skicka handlingar för delgivning på elektronisk väg i Sverige (17 § andra stycket delgivningslagen). Möjligheten att delge via e-post finns enligt förordningen även för en part som ansvarar för att delge handlingar i ett rättsligt förfarande (artikel 19.1 b). Frågan är därmed om Sverige bör ställa upp ett krav på att endast myndigheter får delge en delgivningsmottagare med känd delgivningsadress i Sverige handlingar direkt via e-post.

Den typ av villkor som artikeln tar sikte på är villkor om identifiering av avsändaren och mottagaren, de sända handlingarnas integritet och skydd av överföringen mot yttre inblandning (skäl 33). Sverige bör i enlighet med principen om ömsesidigt förtroende kunna acceptera att andra medlemsstater i sin nationella rätt tillåter partsdelgivning via e-post. Det bör därför inte ställas upp några ytterligare villkor för att godta att en annan medlemsstat delger en person med känd adress i Sverige handlingar via e-post.

Hjälp med adressförfrågningar

En nyhet i 2020 års delgivningsförordning är att medlemsstaterna ska hjälpa varandra att fastställa adressen till en delgivningsmottagare när adressen är okänd (artikel 7). Sådan hjälp ska lämnas på minst ett av de alternativa sätt som räknas upp i förordningen. Medlemsstaterna kan t.ex. tillhandahålla detaljerad information via den europeiska e-juridikportalen om hur adresserna till personer som ska delges kan hittas (artikel 7.1 c och 7.2 a).

I Sverige är det möjligt för vem som helst att vända sig till både Statens personadressregister (SPAR) och privata aktörer med adressförfrågningar. Denna möjlighet finns även för utländska personer och myndigheter. Sverige bör därmed kunna uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 genom att tillhandahålla information om detta via den europeiska e-juridikportalen (artikel 7.1 c). Ingenting hindrar dock att Länsstyrelsen i Stockholms län, på eget initiativ eller på förfrågan, hjälper en annan medlemsstat genom att hänvisa till SPAR för adressinformation i det enskilda ärendet (artikel 7.1 a). Det behövs inga kompletterande bestämmelser om detta.

5.4 Bevisupptagning via diplomatiska och konsulära tjänstemän

Bedömning: Det bör inte införas några nationella regler som möjliggör bevisupptagning via diplomatiska och konsulära tjänstemän på en annan medlemsstats territorium.

Skälen för bedömningen: En nyhet i 2020 års bevisupptagningsförordning är att medlemsstaterna ska kunna ge sina domstolar möjlighet att ta upp bevisning på en annan medlemsstats territorium med hjälp av diplomatiska och konsulära tjänstemän (artikel 21 i 2020 års bevisupptagningsförordning). Redan i dag finns en sådan möjlighet i 1970 års Haagkonvention och det förekommer också i begränsad utsträckning att andra staters diplomatiska och konsulära tjänstemän tar upp bevisning på svenskt territorium. Det krävs dock att Sverige har lämnat sitt godkännande till sådan bevisupptagning i enlighet med Sveriges reservation till konventionen.

Den möjlighet till bevisupptagning via diplomatiska och konsulära tjänstemän som införs i den omarbetade bevisupptagningsförordningen motsvarar den i 1970 års Haagkonvention med undantag för kravet på godkännande från den stat på vilkens territorium bevisupptagningen ska ske. Mot bakgrund av att EU-samarbetet bygger på principen om ömsesidigt förtroende har ett krav på godkännande ansetts obehövligt. Det krävs inte några kompletterande regler för att möjliggöra för andra medlemsstater att ta upp bevisning på detta sätt i Sverige.

Sverige har inte utnyttjat möjligheten att använda sina diplomatiska och konsulära tjänstemän i utlandet för att verkställa bevisupptagning. En sådan ordning är svår att förena med rättegångsbalkens bestämmelser om bevisupptagning och det finns inte anledning att göra någon annan bedömning nu. Några nationella regler som möjliggör bevisupptagning via diplomatiska och konsulära tjänstemän på en annan medlemsstats territorium bör därför inte införas.

5.5 Författningstekniska frågor

Förslag: Kompletterande bestämmelser till 2020 års bevisupptagningsförordning ska tas in i en ny förordning benämnd förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning. Till följd av det ska tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur utgå.

De hänvisningar till 2007 års delgivningförordning och 2001 års bevisupptagningsförordning som finns i lag och förordning ska ändras till att avse 2020 års förordningar.

Hänvisningarna till förordningarna ska även fortsättningsvis vara dynamiska och avse förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Detsamma ska gälla för hänvisningarna i den nya förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning.

Skälen för förslaget

Tilkännagivandet bör ersättas av en ny förordning

Kompletterande bestämmelser till 2001 års bevisupptagningsförordning finns i dag i tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Tilkännagivandet innehåller information om att

- Justitiedepartementet utsetts till centralt organ med de uppgifter som följer av förordningen,
- det centrala organet fattar beslut i fråga om framställningar från en annan medlemsstat om direkt bevisupptagning,
- översändande av framställningar och meddelanden till Sverige får ske genom post, bud, telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt, och
- standardformulär som skickas till Sverige ska fyllas i på svenska eller engelska.

I det lagstiftningsärende som behandlade behovet av kompletterande bestämmelser till 2001 års bevisupptagningsförordning konstaterades att vissa av de kompletteringar som behövdes inte var

av sådan art att författningsändringar krävdes. Det ansågs i stället vara tillräckligt att regeringen fattade särskilda beslut och att dessa beslut togs in i ett tillkännagivande, se propositionen EG:s bevisupptagningsförordning (prop. 2002/03:76 s. 34).

Vid valet att ta in regleringen i ett tillkännagivande noterades att det var på detta sätt 2000 års delgivningsförordning hade kompletterats med liknande bestämmelser, detta genom tillkännagivandet (2001:352) om rådets förordning (EG) nr 1348/2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

I samband med att 2000 års delgivningsförordning reviderades och 2007 års delgivningsförordning antogs upphävdes tillkännagivandet och ersattes av en förordning (förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning). Frågan är om det finns skäl att göra samma överväganden för de kompletterande bestämmelser till 2001 års bevisupptagningsförordning som finns i tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

De kompletterande bestämmelser som finns i tillkännagivandet behövs fortfarande. Även om bestämmelserna huvudsakligen riktar sig till det centrala organet finns det ett intresse för enskilda och andra myndigheter att känna till vilken myndighet som fungerar som centralt organ, vilka uppgifter det centrala organet har och vilka förfaranderegler som gäller. Mot denna bakgrund framstår det som lämpligast att ta in regleringen i förordning.

De kompletterande bestämmelser som framgår av strecksatserna ovan bör alltså tas in i en ny förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning. Tillkännagivandet om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur bör till följd av det utgå.

Den kompletterande regleringen om metoden för översändande av handlingar kommer att behöva upphävas när de artiklar i 2020 års bevisupptagningsförordning som är hänförliga till det decentraliserade it-systemet ska börja tillämpas (se avsnitt 5.2). Det bör därför tas fram en ändringsförordning till den nya förordningen av den innebörden. I fråga om ikraftträdandet av de olika ändringarna, se vidare avsnitt 6.

Dynamiska hänvisningar bör användas

I den svenska regleringen som hänvisar till 2007 års delgivningsförordning och 2001 års bevisupptagningsförordning används s.k. dynamiska hänvisningar. Det innebär att hänvisningarna inte är bundna till en viss lydelse av förordningen. De bestämmelser som innehåller hänvisningar reglerar utseende av behöriga myndigheter, forum samt handläggnings- och förfaranderegler. I något fall är syftet med hänvisningen endast att upplysa om förordningarnas företrädare framför andra bestämmelser om delgivning och bevisupptagning i nationell rätt. Det är ändamålsenligt att hänvisningarna till förordningarna även fortsättningsvis är dynamiska, dvs. avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

2020 års förordningar ersätter 2007 och 2001 års förordningar, som upphör att gälla i och med att de nya förordningarna börjar tillämpas. Hänvisningarna till 2007 och 2001 års förordningar i lagen (1946:816) om bevisupptagning åt utländsk domstol, lagen om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur och förordningen om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur bör därför ändras till att avse 2020 års förordningar. Detsamma bör gälla den nya förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag: Regleringen om att Länsstyrelsen i Stockholms län ska vara sändande organ enligt 2020 års delgivningsförordning och under vissa förutsättningar lämna andra myndigheter bistånd med delgivning ska träda i kraft den dag regeringen bestämmer. Detsamma ska gälla upphävandet av de bestämmelser som innehåller regler om tillåtna metoder för kommunikation. Övriga författningsändringar ska träda i kraft den 1 juli 2022.

Bedömning: Det behövs inte några övergångsbestämmelser.

Skälen för förslaget och bedömningen: De artiklar i 2020 års förordningar som rör medlemsstaternas skyldighet att kommunicera via det decentraliserade it-systemet ska inte tillämpas förrän första dagen i den månad som följer på en period av tre år efter dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som inrättar systemet (artikel 37.2 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 35.3 i 2020 års bevisupptagningsförordning), detta för att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att implementera it-systemet nationellt.

Bestämmelserna om kommunikation och översändande i artikel 5 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 7 i 2020 års bevisupptagningsförordningen ska alltså inte börja tillämpas förrän vid den senare tidpunkten för ikraftträdande. Detsamma gäller följdändringarna i artiklarna 8 och 10 i 2020 års delgivningsförordning. Detta innebär att artiklarna 4 och 6 i 2007 års delgivningsförordning och artikel 6 i 2001 års bevisupptagningsförordning ska fortsätta att tillämpas fram till den senare tidpunkten för ikraftträdande (artikel 36.1 i 2020 års delgivningsförordning och artikel 34.1 i 2020 års bevisupptagningsförordning).

För närvarande går det alltså inte att med säkerhet säga när skyldigheten att kommunicera via det decentraliserade it-systemet inträder. De ändringar i de kompletterande bestämmelserna som motiveras av den nya kommunikationsmetoden bör därför träda ikraft den dag regeringen bestämmer. Det handlar om de föreslagna ändringarna i 3 och 4 §§ förordningen med kompletterande föreskrifter till EG:s delgivningsförordning, som bl.a. innebär att Länsstyrelsen i Stockholms län ska vara sändande organ enligt 2020 års delgivningsförordning och under vissa förutsättningar lämna andra myndigheter bistånd med delgivning. Det gäller också förslaget om upphävande av 4 § i den nya förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning som innehåller regler om tillåtna metoder för kommunikation.

Övriga ändringar bör träda i kraft den 1 juli 2022, dvs. när övriga bestämmelser i 2020 års förordningar börjar tillämpas.

Utgångspunkten när det gäller processrättslig lagstiftning är att nya regler blir tillämpliga genast efter ikraftträdandet. De omarbetade EU-förordningarna innehåller inga övergångsbestämmelser. Det finns inte heller något behov av övergångsbestämmelser i de kompletterande författningarna.

7 Konsekvenser av förslagen

Bedömning: De nya bestämmelserna i 2020 års förordningar kommer sammantaget att leda till effektivare förfaranden för delgivning och bevisupptagning i gränsöverskridande situationer.

Möjligheten till direkt delgivning via e-post och den utökade möjligheten att ta upp bevis genom teknik för distanskommunikation kan medföra marginella kostnadsminskningar för domstolarna och Kronofogdemyndigheten.

Förslaget om att Länsstyrelsen i Stockholms län ska få nya uppgifter som sändande organ enligt 2020 års delgivningsförordning kan medföra vissa kostnadsökningar för länsstyrelsen. Det är svårt att göra en säker uppskattning av omfattningen av dessa kostnadsökningar men de bedöms i nuläget kunna hanteras inom länsstyrelsernas befintliga ekonomiska ramar. Förslagen medför i övrigt inte några kostnadsökningar för det allmänna.

Övergången från en pappersbaserad hantering till ett mer digitalt förfarande innebär en positiv förändring ur miljösynpunkt.

Skälen för bedömningen

Kostnader och konsekvenser med anledning av införandet av det decentraliserade it-systemet

Kostnaderna och konsekvenserna för myndigheterna och för staten till följd av kravet på att införa det decentraliserade it-systemet utreds i särskild ordning (se regeringens beslut den 17 juni 2021 om Uppdrag om införande av digital kommunikation för rättsliga

samarbeten inom EU, dnr Ju2021/02436). De integritets- skyddsaspekter som aktualiseras vid införandet av det decentraliserade it-systemet kommer att tas upp inom ramen för det uppdraget.

Konsekvenser för enskilda och företag

De omarbetade delgivnings- och bevisupptagningsförfordningarna kommer sammantaget att leda till effektivare förfaranden för delgivning och bevisupptagning i gränsöverskridande situationer. En ökad användning av modern teknik bedöms kunna förbättra rättssäkerheten genom att minimera förseningar och onödiga kostnader för privatpersoner och företag.

Konsekvenser för staten

Möjligheten till direkt delgivning via e-post och den utökade möjligheten att ta upp bevis genom teknik för distanskommunikation bedöms medföra marginella kostnadsminskningar för domstolarna och Kronofogdemyndigheten. Det är inte möjligt att mer exakt förutse omfattningen av dessa kostnadsminskningar.

Eftersom en myndighet som ska delge handlingar enligt 2020 års delgivningsförfordning måste ha tillgång till det decentraliserade it-systemet kommer vissa myndigheter att behöva vända sig till Länsstyrelsen i Stockholms län för bistånd med delgivning enligt förfordningen. Länsstyrelsen lämnar redan i dag sådant bistånd enligt andra författningar. Det är svårt att göra en säker uppskattning av hur många ärenden om bistånd det kommer att röra sig om årligen. Detta gäller särskilt mot bakgrund av att det inte är helt klart vilka myndigheter som i dag delger handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Två myndigheter som delger handlingar i viss utsträckning, men inte i sådan omfattning att det är motiverat att de får direkt tillgång till det decentraliserade it-systemet, är Centrala studiestödsnämnden och Lantmäteriet. Centrala studiestödsnämnden har informerat om att det för deras del uppskattningsvis kan röra sig om några hundra delgivning per år. Lantmäteriet har meddelat att de har mellan femtio och hundra ärenden per år.

Sammantaget görs bedömningen att det endast är ett fåtal myndigheter som i ett begränsat antal fall årligen kommer att ha behov av att delge handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur med bistånd av Länsstyrelsen i Stockholms län. Kostnadsökningarna bör mot den bakgrunden kunna hanteras inom befintliga anslag.

Förslagen bedöms i övrigt inte medföra några kostnadsökningar för det allmänna.

Övriga konsekvenser

Övergången från en pappersbaserad hantering till ett mer digitalt förfarande innebär en positiv förändring ur miljösynpunkt.

Förslagen bedöms inte medföra några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1946:816) om bevisupptagning åt utländsk domstol

1 §

Om en utländsk domstol i ett visst mål eller ärende har gjort en framställning hos en svensk domstol om att det ska vidtas någon åtgärd som hör till rättegången, såsom avläggande av ed, hållande av förhör med part eller upptagande av bevis genom vittne, sakkunnig eller syn eller av skriftligt bevis, och överlämnas framställningen genom Justitiedepartementet till den svenska domstolen, ska den begärda åtgärden vidtas i enlighet med denna lag.

Med utländsk domstol jämställs i denna lag det europeiska patentverket och annan som enligt en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får göra en sådan framställning.

Denna lag tillämpas inte om lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783* av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur eller lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder är tillämplig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

I tredje stycket ersätts hänvisningen till 2001 års bevisupptagningsförordning med en hänvisning till 2020 års bevisupptagningsförordning. Hänvisningen till förordningen är dynamisk och avser alltså förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Övriga ändringar är språkliga.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

Lagen (2003:493) om EG:s förordning om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur får en ny rubrik. 2020 års bevisupptagningsförordning är en EU-förordning och förkortningen EG byts därför mot förkortningen EU.

1 §

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783* av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Paragrafen anger att lagen innehåller kompletterande bestämmelser till EU:s bevisupptagningsförordning. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Ändringen innebär att hänvisningen till 2001 års bevisupptagningsförordning ersätts med en hänvisning till 2020 års bevisupptagningsförordning. Hänvisningen till förordningen är dynamisk och avser alltså förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

5 §

Bevisupptagning på begäran av en domstol i en annan medlemsstat ska verkställas av en tingsrätt.

Vid handläggningen tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om bevisupptagning utom huvudförhandling, om inte annat följer av förordning (EU) 2020/1783.

Paragrafen innehåller förfaranderegler för bevisupptagning i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

I *första stycket* görs en språklig ändring.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till 2001 års bevisupptagningsförordning ersätts med en hänvisning till 2020 års bevisupptagningsförordning. Hänvisningen till förordningen är dynamisk och avser alltså förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/1784

av den 25 november 2020

om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar)**(omarbetning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 ⁽³⁾ har tidigare ändrats. Eftersom ytterligare väsentliga ändringar ska göras, bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer är säkerställd. För att upprätta ett sådant område bör unionen bland andra åtgärder besluta om åtgärder rörande civilrättsligt samarbete som behövs för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (3) För att främja en väl fungerande inre marknad och utvecklingen av ett civilrättsligt område i unionen är det nödvändigt att ytterligare förbättra och påskynda översändandet och delgivningen av rättegångshandlingar och andra handlingar mellan medlemsstaterna i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, samtidigt som en hög säkerhets- och skyddsnivå säkerställs vid översändandet av sådana handlingar och adressatens rättigheter och privatliv och personuppgifter skyddas. Denna förordning syftar till att effektivisera och påskynda rättsliga förfaranden genom att förenkla och rationalisera förfaranden för delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i unionen och samtidigt bidra till att minska förseningarna och kostnaderna för privatpersoner och företag. Större rättssäkerhet i kombination med enklare, effektivare och digitaliserade förfaranden kommer att uppmuntra privatpersoner och företag till att delta i gränsöverskridande transaktioner och på så sätt främja handeln inom unionen och därmed den inre marknads funktionssätt.
- (4) I denna förordning fastställs regler för delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i medlemsstaterna i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Den bör inte tillämpas på delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i andra mål och ärenden, som rör exempelvis skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor.
- (5) Gränsöverskridande delgivning bör tolkas som delgivning från en medlemsstat till en annan medlemsstat.
- (6) Denna förordning bör inte tillämpas på delgivning av handlingar till en parts behöriga representant i forummedlemsstaten, utan bör tillämpas på delgivning av alla handlingar till en part i en annan medlemsstat om sådan delgivning krävs enligt forummedlemsstatens rätt, oberoende av om handlingen har delgivits partens representant.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 56.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 februari 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79).

- (7) Om en adressat inte har någon känd delgivningsadress i forummedlemsstaten men en eller flera kända delgivningsadresser i en eller flera andra medlemsstater, bör handlingen översändas till en sådan annan medlemsstat för delgivning i enlighet med denna förordning. Denna situation bör inte tolkas som en inhemsk delgivning i forummedlemsstaten. Framför allt bör handlingen inte delges adressaten genom fiktiv delgivning, såsom kungörelse-delgivning på domstolens anslagstavla eller delgivning genom att handlingen förs till domstolsakten.
- (8) I denna förordning bör termen *andra handlingar än rättegångshandlingar* anses inbegripa handlingar som har upprättats eller bestyrkts av en offentlig myndighet eller tjänsteman samt andra handlingar vilkas formella översändande till en adressat som är bosatt i utlandet är nödvändigt för utövan, bevisandet eller tillvaratagandet av en rättighet eller ett juridiskt anspråk av civil eller kommersiell natur. Termen *andra handlingar än rättegångshandlingar* bör inte anses omfatta handlingar som utfärdats av administrativa myndigheter i administrativa ärenden.
- (9) Snabba och effektiva rättsliga förfaranden inom det civilrättsliga området kräver att översändandet av rättegångshandlingar och andra handlingar sker direkt och snabbt mellan lokala organ som utses av medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör kunna utse separata sändande och mottagande organ eller ett eller flera organ som ska ha båda funktionerna under en period på fem år. Det bör dock vara möjligt att förnya detta mandat vart femte år.
- (10) För att säkerställa ett snabbt översändande av handlingar mellan medlemsstater för delgivning, bör lämplig modern kommunikationsteknik användas, förutsatt att vissa villkor beträffande mottagna handlingars integritet och tillförlitlighet är uppfyllda. All kommunikation och alla utbyten av handlingar mellan de organ och enheter som utsetts av medlemsstaterna bör därför som regel ske via ett säkert och pålitligt decentraliserat it-system, som består av nationella it-system som är sammankopplade och tekniskt interoperabla, exempelvis och utan att det föregriper vidare tekniska framsteg, baserade på e-Codex. Följaktligen bör det inrättas ett decentraliserat it-system för utbyten av uppgifter i enlighet med denna förordning. Eftersom det it-systemet är av decentraliserad karaktär, skulle utbyten av uppgifter enbart mellan en medlemsstat och en annan medges, utan att någon av unionens institutioner är inblandade i dessa utbyten.
- (11) Utan att det föregriper eventuella framtida tekniska framsteg bör det säkra, decentraliserade it-systemet och dess komponenter inte nödvändigtvis anses utgöra en *kvalificerad elektronisk tjänst för rekommenderad leverans* enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 (*).
- (12) Kommissionen bör ansvara för skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av referensprogramvara, som medlemsstaterna bör kunna välja att använda i stället för ett nationellt it-system, i enlighet med principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard. Kommissionen bör utforma, utveckla och underhålla referensprogramvaran i enlighet med de krav och principer för dataskydd som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1725 (*) och (EU) 2016/679 (*), särskilt principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard. Referensprogramvaran bör även inkludera lämpliga tekniska åtgärder och möjliggöra organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en säkerhets- och interoperabilitetsnivå som är lämplig för utbytet av uppgifter i samband med delgivning av handlingar.
- (13) När det gäller de komponenter i det decentraliserade it-systemet som unionen har ansvaret för bör förvaltningsenheten ha tillräckliga resurser för att säkerställa att det systemet fungerar väl.
- (14) Den eller de behöriga myndigheterna enligt nationell rätt bör som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 vara ansvariga för den behandling av personuppgifter som de genomför i enlighet med den här förordningen vid översändande av framställningar och andra meddelanden mellan medlemsstaterna.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (15) Översändande via det decentraliserade it-systemet kan bli omöjligt på grund av en störning i systemet. Andra kommunikationsmetoder kan vara lämpligare även under exceptionella omständigheter, t.ex. i en situation där konvertering av omfattande dokumentation till elektronisk form skulle innebära en oproportionell administrativ börda för det sändande organet eller i fall där originaldokumentet behövs i pappersformat för att dess äkthet ska kunna bedömas. När det decentraliserade it-systemet inte används, bör översändandet ske på lämpligast möjliga sätt. Sådana alternativa metoder bör bland annat innebära att översändandet sker så snabbt som möjligt och på ett säkert sätt på annan elektronisk väg eller genom posttjänster.
- (16) För att förbättra elektroniskt gränsöverskridande översändande av handlingar via det decentraliserade it-systemet, bör sådana handlingar inte nekas rättslig verkan och bör inte anses vara otillåtna som bevis vid rättsliga förfaranden enbart för att de har elektronisk form. Den principen bör emellertid inte påverka bedömningen av rättsverkningar eller sådana handlingars tillåtlighet som bevis i enlighet med nationell rätt. Den bör inte heller påverka kraven enligt nationell rätt vad gäller konvertering av handlingar.
- (17) I syfte att underlätta översändande och delgivning av handlingar mellan medlemsstaterna bör formulären i bilaga I användas. Den handling som ska översändas bör åtföljas av en framställning som upprättats med användande av formulär A i bilaga I. Formuläret bör fyllas i på den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske, eller på något annat språk som den medlemsstaten har angett som godtagbart. Varje medlemsstat bör ange det eller de officiella språk i unionen utöver dess eget eller egna som den kan godta.
- (18) Ett mottagningsbevis med användande av formulär D i bilaga I bör skickas automatiskt till det sändande organet via det decentraliserade it-systemet eller på annat sätt, så snart som möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar från det att handlingen har mottagits.
- (19) Vid mottagande av ett intyg om utebliven delgivning av handlingar är det viktigt för det sändande organet att veta om myndigheterna i den mottagande medlemsstaten har gjort förfrågningar i folkbokföringsregister eller andra databaser, om sådana register eller databaser finns, för att söka efter en ny adress till den person som ska delges. Därför bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om deras myndigheter gör sådana förfrågningar på eget initiativ i fall där den adress som angetts i framställningen om delgivning inte stämmer. Denna förordning bör dock inte ålägga medlemsstaternas myndigheter att lämna in sådana förfrågningar.
- (20) Om en framställning om delgivning inte kan tillmötesgå på grundval av de uppgifter eller de handlingar som översänts, om den faller utanför denna förordnings tillämpningsområde, om delgivning inte är möjlig eftersom de formella kraven inte har uppfyllts eller om framställningen om delgivning sändes till ett mottagande organ som saknar territoriell behörighet, bör det mottagande organet vidta de åtgärder som föreskrivs i denna förordning utan något omotiverat, oskäligt eller onödigt dröjsmål med hänsyn till de särskilda omständigheterna, inbegripet de kommunikationsmetoder som det mottagande organet har till sitt förfogande.
- (21) Ett snabbt översändande av handlingar kräver att delgivning av en handling sker inom några dagar från mottagandet. Delgivningen av en handling bör ske snarast möjligt och under alla omständigheter inom en månad från det att det mottagande organet har mottagit handlingen.
- (22) Det mottagande organet bör fortsätta att vidta alla nödvändiga åtgärder för att delge handlingen även i sådana fall där det inte varit möjligt att utföra delgivningen inom en månad från mottagande av handlingen, t.ex. eftersom svaren inte varit hemma utan på semester eller svaren inte varit på sin arbetsplats utan på tjänsteresa. För att undvika att det mottagande organet är skyldigt att vidta åtgärder för att utföra delgivningen under obestämd tid bör det översändande organet emellertid ha möjlighet att ange en tidsfrist efter vilken delgivning inte längre är nödvändig, med användande av standardformulär A i bilaga I.
- (23) För att säkerställa att denna förordning är ändamålsenlig bör de omständigheter under vilka det är möjligt att vägra att ta emot handlingar som ska delges begränsas till undantagsfall.
- (24) Det mottagande organet bör i samtliga fall när den handling som ska delges inte är avfattad på det officiella språket eller något av de officiella språken på platsen för delgivningen informera adressaten skriftligen med användande av formulär L i bilaga I om att adressaten kan vägra att ta emot den handling som ska delges, om den inte är avfattad på ett språk som adressaten förstår eller på det officiella språket eller något av de officiella språken på platsen för delgivningen. Denna regel bör även gälla senare delgivning, efter det att adressaten har utövat sin rätt att vägra.

Denna rätt att vägra bör även gälla delgivning genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän, delgivning genom posttjänster, elektronisk delgivning och direkt delgivning. Det bör vara möjligt att korrigera delgivningen av en handling vars mottagande har vägrats genom att delge adressaten en översättning av handlingen.

- (25) Om den handling som ska delges åtföljs av en översättning, bör den vara bestyrkt eller annars i enlighet med ursprungsmedlemsstatens rätt anses vara lämplig för rättsliga förfaranden. Översättningen bör göras tillgänglig för den medlemsstat där delgivningen ska ske. Översättningen av handlingar till ett annat språk i syfte att säkerställa efterlevnad av denna förordning påverkar inte mottagarens möjlighet att i enlighet med rätten i forummedlemsstaten bestrida översättningens korrekthet.
- (26) Om adressaten har vägrat att ta emot handlingen och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarande inom ramen för vilket delgivningen har blivit nödvändig vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, bör den domstolen eller myndigheten överväga hur den på lämpligt sätt kan informera adressaten om det beslutet i enlighet med nationell rätt. Vid kontroll av huruvida vägran var motiverad bör domstolen eller myndigheten beakta all relevant information som finns i ärendet för att fastställa adressatens språkkunskaper. Vid bedömningen av adressatens språkkunskaper kan domstolen i förekommande fall beakta faktiska omständigheter exempelvis huruvida adressaten har avfattat dokument på det berörda språket, huruvida adressatens yrke förutsätter vissa kunskaper i det berörda språket, huruvida adressaten är medborgare i forummedlemsstaten eller huruvida adressaten tidigare under en längre tid har bott i den medlemsstaten.
- (27) Med hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaterna då det gäller deras processuella regler kan den rättsliga delgivningsdagen variera från en stat till en annan. Med tanke på dessa fall och på de svårigheter som kan uppstå bör det i denna förordning föreskrivas ett system som innebär att det är den mottagande medlemsstatens rätt som bestämmer delgivningsdagen. Om en handling enligt medlemsstatens rätt ska delges inom en viss period, bör emellertid den dag som gäller den sökande vara samma dag som fastslås i medlemsstatens rätt. Detta system med två skilda datum förekommer enbart i ett begränsat antal medlemsstater. Om medlemsstater tillämpar detta system bör de lämna information om detta till kommissionen, och kommissionen bör göra denna information elektroniskt tillgänglig genom det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättats genom rådets beslut 2001/470/EG (*) och på den europeiska e-juridikportalen.
- (28) För att underlätta tillgången till rättslig prövning bör medlemsstaterna fastställa en enhetlig avgift för att anlita en stämmaningsman, eller annan person som är behörig enligt rätten i den mottagande medlemsstaten. Den avgiften bör vara förenlig med proportionalitetsprincipen och principen om icke-diskriminering. Kravet på en enhetlig fastställd avgift bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att fastställa olika avgifter för olika typer av delgivning så länge de iakttar dessa principer.
- (29) Det bör stå varje medlemsstat fritt att delge personer som är bosatta i en annan medlemsstat handlingar direkt genom posttjänster, såsom genom rekommenderade försändelser med mottagningsbevis eller motsvarande. Det bör vara möjligt att använda posttjänster, oavsett om de är privata eller offentliga, för delgivning av handlingar i form av olika typer av brev, inbegripet brevbuntar.
- (30) I enlighet med fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol (†) bör direkt delgivning genom posttjänster i enlighet med denna förordning anses ha utförts på ett giltigt sätt även om handlingen inte har överlämnats till adressaten personligen, om handlingen på adressatens hemadress har överlämnats till en vuxen person som bor i samma hushåll som adressaten eller som är anställd där av adressaten och som kan och är villig att ta emot handlingen, såvida inte forummedlemsstatens rätt endast tillåter delgivning av handlingen till adressaten personligen.
- (31) Effektiva och snabba gränsöverskridande rättsliga förfaranden förutsätter att det finns direkta, snabba och säkra kanaler för delgivning av handlingar till personer i andra medlemsstater. Det bör följaktligen vara möjligt att delge handlingar direkt på elektronisk väg till en adressat som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat. Villkoren för användning av sådan direkt elektronisk delgivning bör säkerställa att elektronisk delgivning används enbart med de elektroniska metoder som enligt rätten i forummedlemsstaten finns tillgängliga för inhemsk delgivning av handlingar och bör säkerställa att det finns lämpliga skyddsåtgärder för att skydda adressatens intressen, inbegripet höga tekniska standarder och ett krav på uttryckligt samtycke från adressatens sida.

(*) Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

(†) Domstolens dom av den 2 mars 2017, Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA, C-354/15, ECLUEU:C:2017:157.

- (32) Det bör vara möjligt att adressaten delges handlingar elektroniskt med användning av kvalificerade elektroniska tjänster för rekommenderad leverans i den mening som avses i förordning (EU) nr 910/2014, förutsatt att adressaten i förväg har gett sitt uttryckliga samtycke till att elektroniska metoder används för delgivning av handlingar inom ramen för rättsliga förfaranden. I sådana fall kan uttryckligt samtycke i förväg ges för ett specifikt förfarande eller som ett allmänt samtycke till delgivning av handlingar inom ramen för rättsliga förfaranden genom den delgivningsmetoden. Samtycket kan även ges när rättegångshandlingar enligt rätten i forummedlemsstaten kan delges genom ett elektroniskt system och adressaten har samtyckt till att det systemet används för delgivning av handlingar innan adressaten delges handlingar genom det systemet.
- (33) Adressaten kan delges handlingar elektroniskt utan användning av kvalificerade elektroniska tjänster för rekommenderad leverans i den mening som avses i förordning (EU) nr 910/2014, förutsatt att adressaten i förväg har gett sitt uttryckliga samtycke till den domstol eller myndighet som handlägger förfarandena eller till den part som ansvarar för delgivningen i dessa förfaranden att skicka e-post till en bestämd e-postadress inom ramen för dessa förfaranden och att bevis mottagits för att adressaten har mottagit handlingen. Adressaten bör bekräfta mottagandet av handlingen genom att underteckna och skicka tillbaka ett mottagningsbevis eller genom att svara på e-postmeddelandet från den e-postadress som adressaten har godkänt för delgivning. Mottagningsbeviset kan också undertecknas elektroniskt. I syfte att garantera en säker överföring bör medlemsstater kunna ange de ytterligare villkor för när den godtar elektronisk delgivning per e-post om dess rätt innehåller strängare villkor vad gäller delgivning per e-post eller inte tillåter sådan delgivning per e-post. Dessa villkor kan avse sådana frågor som identifiering av avsändaren och mottagaren, de sända handlingarnas integritet och skydd av överföringen mot yttre inblandning.
- (34) Det bör vara möjligt för varje person som berörs av ett särskilt rättsligt förfarande att låta delge handlingar direkt genom stämmingsmän, tjänstemän eller andra behöriga personer i den medlemsstat där delgivning begärs, förutsatt att en sådan direkt delgivning är tillåten enligt den medlemsstatens rätt.
- (35) Om domstolen i enlighet med nationell rätt och denna förordning kan meddela en dom även om inget intyg har mottagits på att stämmingsansökan eller motsvarande dokument har delgetts eller överlämnats, bör varje rimlig ansträngning göras för att erhålla intyget genom de behöriga myndigheterna eller organen i den mottagande medlemsstaten innan en dom meddelas, i överensstämmelse med eventuella andra krav till skydd för svarandens intressen. Såvida det inte är oförenligt med nationell rätt bör varje rimlig ansträngning göras för att informera svaranden om att ett domstolsförfarande har inletts med hjälp av alla tillgängliga kommunikationskanaler, inbegripet genom modern kommunikationsteknik för vilken den domstol där talan väckts känner till svarandens adress eller användarkonto.
- (36) Kommissionen bör utarbeta en handbok med information som är relevant för en korrekt tillämpning av denna förordning. Handboken bör göras tillgänglig via det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område. Kommissionen och medlemsstaterna bör göra sitt yttersta för att säkerställa att uppgifterna i handboken, särskilt de sändande och de mottagande organens kontaktuppgifter, är aktuella och fullständiga.
- (37) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71^(*) bör tillämpas för beräkning av de perioder och frister som föreskrivs i den här förordningen.
- (38) I syfte att uppdatera formulären i bilaga I till denna förordning eller göra tekniska ändringar av dessa formulär bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den bilagan. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning^(**). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(*) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

(**) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (40) Denna förordning bör ha företräde framför de bestämmelser som ingår i bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser vilka har ingåtts av medlemsstaterna med samma tillämpningsområde som denna förordning, i synnerhet Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, i förbindelserna mellan de medlemsstater som är parter i dessa. Denna förordning hindrar inte medlemsstaterna från att bibehålla eller ingå avtal eller överenskommelser för att påskynda eller underlätta översändande av handlingar, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser är förenliga med denna förordning.
- (41) Alla berörda personers grundläggande rättigheter och friheter bör iakttas och respekteras till fullo i enlighet med unionsrätten, i synnerhet rätten till lika tillgång till rättslig prövning, rätten till icke-diskriminering och rätten till skydd av personuppgifter och integritetsskydd.
- (42) De uppgifter som översänds enligt denna förordning bör skyddas på lämpligt sätt. Sådant skydd omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/679 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁽²⁾. Personuppgifter som inte är relevanta för handläggningen av ett visst ärende bör omedelbart raderas.
- (43) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bör kommissionen utvärdera denna förordning på grundval av de uppgifter som samlas in genom särskilda övervakningsarrangemang för att bedöma denna förordnings faktiska konsekvenser och behovet av ytterligare åtgärder. Om medlemsstaterna samlar in uppgifter om delgivningen av handlingar inom ramen för denna förordning och i synnerhet uppgifter om antalet översända och mottagna framställningar, antalet fall där översändandet skedde på annat sätt än genom det decentraliserade it-systemet, antalet mottagna intyg om utebliven delgivning av handlingar samt antalet besked om vägran att ta emot handlingar av språkskäl som de sändande organen har mottagit, bör de förse kommissionen med dessa uppgifter i övervakningssyfte. Den referensprogramvara som kommissionen har utvecklat som ett backend-system bör programmatiskt samla in de nödvändiga uppgifterna i övervakningssyfte, och dessa uppgifter bör översändas till kommissionen. Om medlemsstaterna väljer att använda ett nationellt it-system i stället för den referensprogramvara som har utvecklats av kommissionen, kan det systemet utrustas för att programmatiskt kunna samla in dessa uppgifter och i detta fall bör dessa uppgifter översändas till kommissionen.
- (44) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av olikheter mellan de nationella bestämmelser som rör behörighet och erkännande och verkställighet av avgöranden utan snarare, på grund av denna förordnings direkta tillämplighet och bindande karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 13 september 2019⁽³⁾.
- (46) För att göra dess bestämmelser mer lättillgängliga och lättlästa bör förordning (EG) nr 1393/2007 upphävas och ersättas med den här förordningen.
- (47) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ EUT C 370, 31.10.2019, s. 24.

- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på gränsöverskridande delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Den är, i synnerhet, inte tillämplig på skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor eller på en medlemsstats ansvar för handlingar eller underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet (*acta jure imperii*).
2. Med undantag av artikel 7 är denna förordning inte tillämplig när adressen till den person som ska delges en handling inte är känd.
3. Denna förordning är inte tillämplig på delgivning av en handling i forummedlemsstaten med en representant som godkänts av den person som ska delges, oavsett den personens hemvist.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *forummedlemsstat*: den medlemsstat i vilken det rättsliga förfarandet äger rum.
2. *decentraliserat it-system*: ett nätverk av nationella it-system och interoperabla accesspunkter, som drivs under varje medlemsstats individuella ansvar och förvaltning, och som möjliggör ett säkert och tillförlitligt gränsöverskridande utbyte av uppgifter mellan de nationella it-systemen.

Artikel 3

Sändande och mottagande organ

1. Varje medlemsstat ska utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer med behörighet att översända rättegångshandlingar eller andra handlingar som ska delges i en annan medlemsstat (*sändande organ*).
2. Varje medlemsstat ska utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer med behörighet att ta emot rättegångshandlingar eller andra handlingar från en annan medlemsstat (*mottagande organ*).
3. Medlemsstaterna kan utse separata sändande organ och mottagande organ eller ett eller flera organ som ska ha båda funktionerna. Federala medlemsstater, medlemsstater där flera rättssystem tillämpas och medlemsstater med autonoma territoriella administrationer kan utse mer än ett sådant organ. Mandatet ska löpa under en femårsperiod och kan förlängas med ytterligare femårsperioder.
4. Varje medlemsstat ska till kommissionen lämna uppgifter om
  - a) namn på och adresser till de mottagande organ som avses i punkterna 2 och 3,

- b) dessa mottagande organs territoriella behörighetsområden,
- c) de sätt på vilka dessa mottagande organ kan ta emot handlingar i de fall där artikel 5.4 är tillämplig, och
- d) de språk som kan användas för att fylla i formulären i bilaga I.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om varje senare ändring av de uppgifter som avses i första stycket.

Artikel 4

Central enhet

Varje medlemsstat ska utse en central enhet som har ansvar för att

- a) ge information till de sändande organen,
- b) söka lösningar på svårigheter som kan uppstå när handlingar översänds för delgivning,
- c) i undantagsfall vidarebefordra en framställning om delgivning till det behöriga mottagande organet på begäran av det sändande organet.

Federala medlemsstater, medlemsstater där flera rättssystem tillämpas och medlemsstater med autonoma territoriella enheter kan utse mer än en central enhet.

Artikel 5

Kommunikationsmetoder som ska användas av sändande och mottagande organ samt centrala enheter

1. Handlingar för delgivning, framställningar, bekräftelser, kvitton, intyg och all annan kommunikation på grundval av formulären i bilaga I mellan sändande och mottagande organ, mellan dessa organ och de centrala enheterna eller mellan de centrala enheterna för de olika medlemsstaterna ska översändas via ett säkert och tillförlitligt decentraliserat it-system. Det decentraliserade it-systemet ska bygga på en interoperabel lösning, såsom e-Codex.
2. De allmänna rättsliga ramar för användning av kvalificerade betrodda tjänster som anges i förordning (EU) nr 910/2014 ska tillämpas på sådana handlingar för delgivning, framställningar, bekräftelser, kvitton, intyg och all annan kommunikation som sänds via det decentraliserade it-systemet.
3. Om handlingar för delgivning, framställningar, bekräftelser, kvitton, intyg och annan kommunikation som avses i punkt 1 i denna artikel kräver eller innehåller en stämpel eller handskriften underskrift får *kvalificerade elektroniska stämplor* eller *kvalificerade elektroniska underskrifter* enligt definitionerna i förordning (EU) nr 910/2014 i stället användas.
4. Om översändande enligt punkt 1 inte är möjligt till följd av en störning i det decentraliserade it-systemet eller om exceptionella omständigheter råder, ska översändandet ske på det snabbaste och lämpligaste alternativa sättet med beaktande av behovet av att säkerställa tillförlitlighet och säkerhet.

Artikel 6

Elektroniska handlingars rättsliga verkan

Handlingar som översänds via det decentraliserade it-systemet får inte nekas rättslig verkan eller anses vara otillräna som bevis vid förfarandena enbart på grund av att de har elektronisk form.

Artikel 7

Hjälp med adressförfrågningar

1. När adressen till en person som ska delges en rättegångshandling eller annan handling i en annan medlemsstat är okänd, ska den medlemsstaten lämna hjälp med att fastställa adressen på minst ett av följande sätt:
  - a) Hänvisa till ussedda myndigheter till vilka de sändande organen kan rikta begäranden om fastställande av adressen till den person som ska delges.

- b) Tillåta personer från andra medlemsstater att göra adressförfrågningar, även elektroniskt, angående personer som ska delges direkt till folkbokföringsregister eller andra offentligt tillgängliga databaser med hjälp av ett standardformulär som finns på den europeiska e-juridikportalen.
- c) Tillhandahålla detaljerad information, via den europeiska e-juridikportalen, om hur adresserna till personer som ska delges kan hittas.
2. Varje medlemsstat ska till kommissionen lämna följande uppgifter så att de kan göras tillgängliga för allmänheten via den europeiska e-juridikportalen:
- a) Den assistans enligt punkt 1 som medlemsstaten kommer att tillhandahålla på sitt territorium.
- b) I tillämpliga fall, namn på och kontaktuppgifter till de myndigheter som avses i punkt 1 a och b.
- c) Huruvida myndigheterna i den mottagande medlemsstaten på eget initiativ kommer att göra adressförfrågningar till folkbokföringsregister eller andra databaser i fall där den adress som anges i framställningen om delgivning inte stämmer.

Medlemsstaterna ska anmäla alla senare ändringar av de uppgifter som avses i första stycket till kommissionen.

KAPITEL II

RÄTTEGÅNGSHANDLINGAR

AVSNITT 1

Översändande och delgivning av rättegångshandlingar

Artikel 8

Översändande av handlingar

1. Rättegångshandlingar ska översändas direkt och så snabbt som möjligt mellan de sändande och mottagande organen.
2. Den handling som ska översändas ska åtföljas av en framställning som upprättats med användande av formulär A i bilaga I. Formuläret ska fyllas i på den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske, eller på något annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godkänna.
Varje medlemsstat ska till kommissionen meddela på vilka av unionens officiella språk, förutom sitt eller sina egna, formuläret får fyllas i.
3. Handlingar som översänds enligt denna förordning ska vara undantagna från krav på legalisering eller motsvarande formalitet.
4. När det sändande organet begär att ett exemplar av den handling som sänds i pappersformat i enlighet med artikel 5.4 ska återsändas tillsammans med det intyg som avses i artikel 14, ska det sända handlingen i två exemplar.

Artikel 9

Översättning av handlingar

1. Det sändande organ till vilket sökanden överlämnar en handling för översändande ska upplysa sökanden om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på något av de språk som anges i artikel 12.1.
2. Sökanden ska bära alla översättningskostnader innan handlingen översänds, om inte annat följer av eventuella senare beslut av domstol eller behörig myndighet om ersättningskyldighet för sådana kostnader.

Artikel 10

Det mottagande organets mottagande av handlingar

1. Vid mottagandet av en handling ska det mottagande organet automatiskt sända ett mottagningsbevis till det översändande organet snarast möjligt via det decentraliserade it-systemet eller, om mottagningsbeviset sänds på annat sätt, snarast möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar från mottagandet, med användande av formulär D i bilaga I.
2. Om framställningen om delgivning inte kan tillmötesgå på grundval av de uppgifter eller de handlingar som översänts, ska det mottagande organet utan onödigt dröjsmål ta kontakt med det sändande organet för att inhämta de uppgifter eller de handlingar som saknas, med användande av formulär E i bilaga I.
3. Om framställningen om delgivning uppenbart ligger utanför denna förordnings tillämpningsområde eller om delgivning inte är möjlig på grund av att de formella kraven inte är uppfyllda, ska framställningen och de översända handlingarna genast efter mottagandet utan onödigt dröjsmål återsändas till det sändande organet tillsammans med ett meddelande om återsändande, med användande av formulär F i bilaga I.
4. Om ett mottagande organ tar emot en handling för delgivning för vilken det saknar territoriell behörighet att delge ska det utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den handlingen tillsammans med framställningen till det mottagande organ som har territoriell behörighet i den mottagande medlemsstaten, om framställningen uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 8.2. Det mottagande organet ska samtidigt informera det sändande organet om detta, med användande av formulär G i bilaga I. När det mottagande organ som har territoriell behörighet i den mottagande medlemsstaten har mottagit handlingen och framställningen ska det mottagande organet snarast möjligt, och under alla omständigheter inom sju dagar från mottagandet, sända ett mottagningsbevis till det sändande organet, med användande av formulär H i bilaga I.

Artikel 11

Delgivning av handlingar

1. Det mottagande organet ska delge eller låta delge handlingen, antingen enligt rätten i den mottagande medlemsstaten eller på ett särskilt sätt som begärts av det sändande organet, såvida inte detta delgivningssätt är oförenligt med rätten i den medlemsstaten.
2. Det mottagande organet ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att genomföra delgivningen så snart som möjligt och under alla omständigheter inom en månad från mottagandet. Om det inte har varit möjligt att delge handlingen inom en månad från mottagandet, ska det mottagande organet
  - a) omedelbart underrätta det sändande organet med användande av formulär K i bilaga I eller, om det sändande organet har begärt information med användande av formulär I i bilaga I, med användande av formulär J i bilaga I, och
  - b) fortsätta att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för delgivningen av handlingar, om delgivningen förefaller vara möjlig inom rimlig tid, såvida inte det sändande organet anger att delgivning inte längre är nödvändig.

Artikel 12

Vägran att ta emot en handling

1. Adressaten har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges om handlingen inte är avfattad på eller åtföljd av en översättning till antingen:
  - a) Ett språk som adressaten förstår.
  - b) Den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske.
2. Om handlingen inte är avfattad på eller åtföljd av en översättning till ett språk som avses i punkt 1 b, ska det mottagande organet informera adressaten om den i punkt 1 föreskrivna rätten genom att till den handling som ska delges bifoga formulär L i bilaga I, vilket ska tillhandahållas på:
  - a) Det officiella språket eller ett av de officiella språken i ursprungsmedlemsstaten.
  - b) Ett språk som avses i punkt 1 b.

Om det finns något som tyder på att adressaten förstår en annan medlemsstats officiella språk, ska även formulär L i bilaga I på det språket tillhandahållas.

Om en medlemsstat översätter formulär L i bilaga I till ett tredjelands språk, ska den underrätta kommissionen om den översättningen så att den kan göras tillgänglig på den europeiska e-juridikportalen.

3. Adressaten får vägra att ta emot handlingen antingen vid delgivningsstillfället eller inom två veckor från delgivningsstillfället genom en skriftlig förklaring om att mottagandet vägrats. För detta ändamål får adressaten antingen återsända formulär L i bilaga I till det mottagande organet eller en skriftlig förklaring om att adressaten vägrar att ta emot handlingen på grund av det språk på vilken den delgavs.

4. Om det mottagande organet underrättas om att adressaten vägrar att ta emot handlingen enligt punkterna 1, 2 och 3, ska det omedelbart underrätta det sändande organet med användande av intyget om delgivning eller utebliven delgivning, i formulär K i bilaga I, och återsända framställningen och, i förekommande fall, de handlingar för vilka en översättning begärs.

5. En vägran att ta emot delgivning av en handling kan avhjälpas genom delgivning med adressaten, i enlighet med denna förordning, av den handlingen tillsammans med en översättning till något av de språk som anges i punkt 1. I det fallet ska dagen för delgivning av handlingen vara den dag då handlingen och översättningen delgavs i enlighet med rätten i den mottagande medlemsstaten. Om en handling enligt en medlemsstats rätt ska delges inom en viss tid, ska emellertid den dag som gäller sökanden vara den dag då den ursprungliga handlingen delgavs, i enlighet med artikel 13.2.

6. Punkterna 1–5 ska tillämpas även på de övriga sätt att översända och delge rättegångshandlingar som anges i avsnitt 2.

7. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska de diplomatiska och konsulära tjänstemännen, när det rör sig om delgivning enligt artikel 17, och myndigheten eller personen, när det rör sig om delgivning enligt artiklarna 18, 19 eller 20, underrätta adressaten om att denne har rätt att vägra att ta emot handlingen och om att antingen formulär L i bilaga I eller den skriftliga förklaringen om att mottagandet vägrats ska sändas till de berörda tjänstemännen respektive den berörda myndigheten eller personen.

Artikel 13

Delgivningsdag

1. Om inte annat följer av artikel 12.5 ska delgivningsdagen vid delgivning enligt artikel 11 vara den dag då handlingen delgavs i enlighet med rätten i den mottagande medlemsstaten.

2. Om en handling enligt en medlemsstats rätt ska delges inom viss tid, ska emellertid den dag som gäller sökanden vara samma dag som fastslås i medlemsstatens rätt.

3. Denna artikel ska även tillämpas på de sätt att översända och delge rättegångshandlingar som anges i avsnitt 2.

Artikel 14

Delgivningsintyg och kopia av den delgivna handlingen

1. När formaliteterna för delgivning av handlingen i fråga har fullgjorts ska det mottagande organet utfärda ett intyg om fullgörande av dessa formaliteter med användande av formulär K i bilaga I och sända det till det sändande organet, tillsammans med en kopia av den delgivna handlingen i de fall då artikel 8.4 är tillämplig.

2. Det intyg som avses i punkt 1 ska utfärdas på ursprungsmedlemsstatens officiella språk eller ett av dess officiella språk eller på något annat språk som ursprungsmedlemsstaten har angett som godtagbart. Varje medlemsstat ska ange på vilka av unionens officiella språk formulär K i bilaga I kan fyllas i, utöver dess eget eller egna officiella språk.

Artikel 15

Kostnader för delgivning

1. Delgivning av rättegångshandlingar med ursprung i en medlemsstat får inte ge upphov till någon ersättningskyldighet för avgifter eller kostnader som den mottagande medlemsstaten har haft.
2. Genom undantag från punkt 1 ska sökanden betala eller ersätta kostnader för
  - a) anlitande av stämmaningsman eller annan person som är behörig enligt rätten i den mottagande medlemsstaten,
  - b) användande av en särskild delgivningsform.

Medlemsstaterna ska fastställa en enhetlig avgift för anlitande av en stämmaningsman eller annan person som är behörig enligt rätten i den mottagande medlemsstaten. Den avgiften ska vara förenlig med proportionalitetsprincipen och principen om icke-diskriminering. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana fastställda avgifter.

AVSNITT 2

Andra sätt att översända och delge rättegångshandlingar

Artikel 16

Översändande på diplomatisk eller konsulär väg

Varje medlemsstat får i undantagsfall sända rättegångshandlingar för delgivning på diplomatisk eller konsulär väg till de mottagande organen eller de centrala enheterna i en annan medlemsstat.

Artikel 17

Delgivning av handlingar genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän

1. Varje medlemsstat får, utan tvångsmedel, direkt genom sina egna diplomatiska eller konsulära tjänstemän utföra delgivning av rättegångshandlingar till personer som är bosatta i en annan medlemsstat.
2. En medlemsstat får meddela kommissionen att den motsätter sig delgivning av rättegångshandlingar, som avses i punkt 1, på sitt territorium, om inte handlingarna ska delges en medborgare i den medlemsstat från vilken handlingarna härrör.

Artikel 18

Delgivning genom posttjänster

Delgivning av rättegångshandlingar får ske direkt genom posttjänster till personer som befinner sig i en annan medlemsstat i form av en rekommenderad försändelse med mottagningsbevis eller motsvarande.

Artikel 19

Elektronisk delgivning

1. Delgivning av rättegångshandlingar får ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat genom de elektroniska delgivningsmetoder som enligt rätten i forummedlemsstaten finns tillgängliga för inhemsk delgivning av handlingar, under förutsättning att
  - a) handlingarna sänds och mottas med användning av kvalificerade elektroniska tjänster för rekommenderad leverans i den mening som avses i förordning (EU) nr 910/2014 och adressaten i förväg har gett sitt uttryckliga samtycke till att elektroniska delgivningsmetoder används för delgivning av handlingar inom ramen för rättsliga förfaranden, eller

- b) adressaten i förväg har gett sitt uttryckliga samtycke till att den domstol eller myndighet som handlägger förfarandet eller den part som ansvarar för delgivningen av handlingar i ett sådant förfarande skickar e-post till en bestämd e-postadress för delgivning av handlingar inom ramen för det rättsliga förfarandet och att adressaten bekräftar mottagandet av handlingen med ett mottagningsbevis, inklusive datum för mottagandet.
2. I syfte att garantera en säker överföring får varje medlemsstat ange och meddela kommissionen de ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning enligt punkt 1 b, om dess rätt innehåller strängare villkor än detta hänses eller inte tillåter elektronisk delgivning per e-post.

Artikel 20

Direkt delgivning

1. Varje person som har ett intresse av ett specifikt rättsligt förfarande får låta delge rättegångshandlingar direkt genom stämingsmän, tjänstemän eller andra behöriga personer i den medlemsstat där delgivning begärs, förutsatt att en sådan direkt delgivning är tillåten enligt den medlemsstatens rätt.
2. En medlemsstat som tillåter direkt delgivning ska till kommissionen lämna uppgifter om de yrkeskategorier och behöriga personer som har tillstånd att utföra direkt delgivning av handlingar på dess territorium. Kommissionen ska göra den informationen tillgänglig för allmänheten via den europeiska e-juridikportalen.

KAPITEL III

ANDRA HANDLINGAR ÄN RÄTTEGÅNGSHANDLINGAR

Artikel 21

Översändande och delgivning av andra handlingar än rättegångshandlingar

Andra handlingar än rättegångshandlingar får översändas och delges i en annan medlemsstat i enlighet med denna förordning.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Svarandes utevaro

1. Om en stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning enligt denna förordning och svaranden inte inställer sig, får avgörande inte meddelas förrän det har konstaterats att handlingen delgetts eller överlämnats i sådan tid att svaranden haft möjlighet att avge svaromål och att
- a) handlingen delgetts enligt en delgivningsform som föreskrivs i den mottagande medlemsstatens rätt för delgivning av handlingar i inhemska rättegångar mot personer som uppehåller sig på statens territorium, eller
- b) handlingen faktiskt lämnats till svaranden eller i dennes bostad på annat sätt som är tillåtet enligt denna förordning.
2. Varje medlemsstat får meddela kommissionen att en domstol, utan hinder av punkt 1, får meddela avgörande även om intyg om att stämningsansökan eller motsvarande handling delgetts eller lämnats inte mottagits, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Handlingen har översänts på ett sätt som föreskrivs i denna förordning.

- b) En period som domaren i varje särskilt fall anser skälig, dock minst sex månader, har förflutit sedan handlingen översändes.
- c) Inget intyg av något slag har mottagits, trots att skäliga ansträngningar gjorts att få ett sådant från behöriga myndigheter eller organ i den mottagande staten.

Denna information ska göras tillgänglig via den europeiska e-juridikportalen.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 får domstolen i motiverade brådskande fall besluta om interimistiska åtgärder eller säkerhetsåtgärder.

4. Om en stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning i enlighet med denna förordning och ett avgörande har meddelats mot en svarande i dennes uteläge, ska domstolen på ansökan av svaranden kunna medge att saken får prövas utan hinder av att fullföljdstiden utgått, om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Svaranden har, utan egen förskyllan, inte fått kännedom om handlingen i sådan tid att han eller hon haft möjlighet att avge svaromål och inte heller haft kännedom om avgörandet i sådan tid att han eller hon kunnat överklaga avgörandet.
- b) Svaranden har framlagt sannolika skäl för sin talan.

En ansökan om omprövning måste inges i rimlig tid efter det att svaranden har fått kännedom om avgörandet.

Varje medlemsstat får meddela kommissionen att en sådan ansökan om återställande av försutten tid kommer att aviseras om den inges efter utgången av en tidsfrist som medlemsstaten har fastställt i förklaringen. Den tidsfristen ska dock aldrig falla tidigare än ett år från dagen för avgörandet. Denna information ska göras tillgänglig via den europeiska e-juridikportalen.

5. Punkt 4 är inte tillämplig på avgöranden angående personers status eller kapacitet.

Artikel 23

Ändring av bilaga I

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 med avseende på att ändra bilaga I i syfte att uppdatera de formulär som fastställs i den bilagan eller göra tekniska ändringar av dessa formulär.

Artikel 24

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 23 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 22 december 2020. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 23 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 23 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Genomförandeakter som ska antas av kommissionen

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter om inrättande av det decentraliserade it-systemet, i vilka fastställs
  - a) De tekniska specifikationer som fastställer de elektroniska kommunikationsmetoderna för det decentraliserade it-systemet.
  - b) De tekniska specifikationerna för kommunikationsprotokollen.
  - c) Målen för informationssäkerheten och relevanta tekniska åtgärder som säkerställer minimistandarderna för informationssäkerheten vad gäller behandlingen och kommunikationen av uppgifter inom det decentraliserade it-systemet.
  - d) Minimimålen för tillgänglighet och eventuella därtill relaterade tekniska krav för de tjänster som tillhandahålls genom det decentraliserade it-systemet.
  - e) Inrättandet av en styrkommitté som består av företrädare för medlemsstaterna för att säkerställa driften och underhållet av det decentraliserade it-systemet för att uppfylla målet med denna förordning.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas senast den 23 mars 2022 i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2.

Artikel 26

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 27

Referensprogramvara

1. Kommissionen ska ansvara för skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av en referensprogramvara som medlemsstaterna kan välja att använda som sitt backend-system i stället för ett nationellt it-system. Skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av referensprogramvaran ska finansieras genom unionens allmänna budget.
2. Kommissionen ska tillhandahålla, upprätthålla och stödja kostnadsfri implementering av de programvarukomponenter som ligger till grund för accesspunkterna.

Artikel 28

Kostnaderna för det decentraliserade it-systemet

1. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för installationen, driften och underhållet av sina accesspunkter, vilka sammankopplade de nationella it-systemen inom ramen för det decentraliserade it-systemet.
2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina nationella it-system för att göra dem interoperabla med accesspunkterna, och ska bära kostnaderna för att administrera, driva och underhålla dessa system.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att ansöka om bidrag för att stödja den verksamhet som avses i dessa punkter inom ramen för unionens finansieringsprogram.

*Artikel 29***Förhållande till avtal eller överenskommelser mellan medlemsstater**

1. Denna förordning ska inom sitt tillämpningsområde ha företräde framför de bestämmelser som återfinns i bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som ingåtts av medlemsstaterna, i synnerhet Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, i förbindelserna mellan de medlemsstater som är parter i konventionerna.
2. Denna förordning ska inte hindra medlemsstater från att bibehålla eller ingå avtal eller överenskommelser för att påskynda eller förenkla översändandet av handlingar, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser är förenliga med denna förordning.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen översända
  - a) en kopia av de avtal eller överenskommelser som avses i punkt 2 som ingås mellan medlemsstaterna samt utkast till sådana avtal eller överenskommelser som de avser att ingå samt
  - b) uppgift om hävande eller ändringar av dessa avtal eller överenskommelser.

*Artikel 30***Rättshjälp**

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av artikel 24 i Haagkonventionen av den 1 mars 1954 eller artikel 13 i konventionen av den 25 oktober 1980 om internationell rättshjälp mellan de medlemsstater som är parter i dessa konventioner.

*Artikel 31***Skydd av överförda uppgifter**

1. All behandling av personuppgifter som utförs i enlighet med denna förordning, inbegripet de behöriga myndigheternas utbyte eller överföring av personuppgifter, ska ske i överensstämmelse med förordning (EU) 2016/679.

Allt utbyte eller all överföring av uppgifter av behöriga myndigheter på unionsnivå ska ske i enlighet med förordning (EU) 2018/1725.

Personuppgifter som inte är relevanta för handläggningen av ett visst ärende ska omedelbart raderas.
2. Den eller de behöriga myndigheterna enligt nationell rätt ska betraktas som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 med avseende på behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 ska uppgifter som översänds enligt denna förordning endast användas av det mottagande organet för det ändamål för vilket de översänts.
4. De mottagande organen ska säkerställa att sådana uppgifter förblir konfidentiella i enlighet med sin nationella rätt.
5. Punkterna 3 och 4 ska inte påverka nationella lagar som gör det möjligt för registrerade personer att få reda på hur den information som översänds i enlighet med denna förordning används.
6. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2002/58/EG.

*Artikel 32***Respekt för grundläggande rättigheter enligt unionsrätten**

Alla berörda personers grundläggande rättigheter och friheter ska iakttas och respekteras till fullo i enlighet med unionsrätten, i synnerhet rätten till lika tillgång till rättslig prövning, rätten till icke-diskriminering och rätten till skydd av personuppgifter och integritetsskydd.

Artikel 33

Kommunikation, offentliggörande och handbok

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna den information som avses i artiklarna 3, 7, 12, 14, 17, 19, 20 och 22.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om en handling enligt deras nationella rätt ska delges inom en särskild tid enligt artiklarna 12.5 och 13.2.

2. Medlemsstaterna får underrätta kommissionen om att de är i stånd att driva det decentraliserade it-systemet tidigare än vad som krävs enligt denna förordning. Kommissionen ska göra sådan information tillgänglig elektroniskt, särskilt via den europeiska e-juridikportalen.

3. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra den information som avses i punkt 1, med undantag för adresser och övriga kontaktuppgifter för organ och centrala enheter och de geografiska områden där de har behörighet.

4. Kommissionen ska utarbeta och regelbundet uppdatera en handbok som ska innehålla den information som avses i punkt 1. Kommissionen ska göra handboken tillgänglig elektroniskt, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område och på den europeiska e-juridikportalen.

Artikel 34

Övervakning

1. Senast den 2 juli 2023 ska kommissionen upprätta ett detaljerat program för övervakning av denna förordnings resultat och effekter.

2. I övervakningsprogrammet ska närmare anges vilka åtgärder som ska vidtas av kommissionen respektive av medlemsstaterna för att övervaka denna förordnings resultat och effekter. I programmet ska det anges när de uppgifter som avses i punkt 3 ska samlas in för första gången, vilket bör ske senast den 2 juli 2026, och därefter hur ofta dessa uppgifter ska samlas in.

3. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med följande uppgifter som behövs i övervakningssyfte, i de fall där de finns tillgängliga:

- a) Det antal framställningar om delgivning av handlingar som har översänts i enlighet med artikel 8.
- b) Det antal framställningar om delgivning av handlingar som har verkställts i enlighet med artikel 11.
- c) Det antal ärenden där framställningen om delgivning av handlingar översändes på annat sätt än genom det decentraliserade it-systemet i enlighet med artikel 5.4.
- d) Det antal intyg som mottagits om utebliven delgivning av handlingar.
- e) Det antal besked om vägran att ta emot handlingar av språkliga skäl som mottagits av de sändande organen.

4. Referensprogramvaran och, om det är utrustat för detta, det nationella backend-systemet ska programmatiskt samla in de uppgifter som avses i punkt 3 a, b och d och regelbundet översända dem till kommissionen.

Artikel 35

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast fem år efter tillämpningsdagen för artikel 5 i enlighet med artikel 37.2 genomföra en utvärdering av denna förordning och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, vilken om så är lämpligt ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1.

*Artikel 36***Upphävande**

1. Förordning (EG) nr 1393/2007 ska upphöra att gälla från och med tillämpningsdagen för den här förordningen, med undantag för artiklarna 4 och 6 som ska upphöra att gälla från och med den tillämpningsdag för artiklarna 5, 8 och 10 som avses i artikel 37.2 i den här förordningen.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

*Artikel 37***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2022.
2. Artiklarna 5, 8 och 10 ska tillämpas från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på tre år efter dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som avses i artikel 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA I

FORMULÄR A

FRAMSTÄLLNING OM DELGIVNING AV HANDLINGAR

(Artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Det sändande organets referensnr:

1. SÄNDANDE ORGAN

1.1 Namn:

1.2 Adress:

1.2.1 Gata och nummer/postbox:

1.2.2 Ort och postnummer:

1.2.3 Land:

1.3 Tfn

1.4 Fax (*):

1.5 E-post:

2. MOTTAGANDE ORGAN

2.1 Namn:

2.2 Adress:

2.2.1 Gata och nummer/postbox:

2.2.2 Ort och postnummer:

2.2.3 Land:

2.3 Tfn

2.4 Fax (*):

2.5 E-post:

3. SÖKANDE ⁽²⁾

3.1 Namn:

3.2 Adress:

3.2.1 Gata och nummer/postbox:

3.2.2 Ort och postnummer:

3.2.3 Land:

3.3 Tfn (*):

3.4 Fax (*):

3.5 E-post: (*):

4. ADRESSAT

4.1 Namn:

4.1.1 Födelsedatum, om uppgiften finns tillgänglig:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

^(*) Ej obligatoriskt.

⁽²⁾ Om det finns flera sökande, lämna information enligt punkterna 3.1–3.5.

2.12.2020

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 405/59

- 4.2 Adress:
- 4.2.1 Gata och nummer/postbox:
- 4.2.2 Ort och postnummer:
- 4.2.3 Land:
- 4.3 Tfn (*):
- 4.4 Fax (*):
- 4.5 E-post (*):
- 4.6 Identitetsnummer/socialförsäkringsnummer/organisationsnummer/eller motsvarande (*):
- 4.7 Annan information om adressaten (*):
5. DELGIVNINGSFORM
- 5.1 I enlighet med den mottagande medlemsstatens lagstiftning
- 5.2 Enligt följande särskilda delgivningsform
- 5.2.1 Om denna delgivningsform är oförenlig med den mottagande medlemsstatens lagstiftning, ska handlingarna delges i enlighet med den mottagande medlemsstatens lagstiftning:
- 5.2.1.1 Ja
- 5.2.1.2 Nej
6. HANDLING SOM SKA DELGES
- 6.1 Handlingens art:
- 6.1.1 Rättegångshandling
- 6.1.1.1 Stämningsansökan
- 6.1.1.2 Avgörande/dom
- 6.1.1.3 Överklagande
- 6.1.1.4 Annan rättegångshandling (vänligen precisera):
- 6.1.2 Andra handlingar än rättegångshandlingar
- 6.2 Dag eller frist efter vilken delgivning inte längre är nödvändig (*):
 ..... (dag) ..... (månad) ..... (år)
- 6.3 Språk som handlingen är avfattad på:
- 6.3.1 Original BG ES CS DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT RO SK SL FI SV annat (vänligen precisera)
- 6.3.2 Översättning (*) (BG ES CS DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT RO SK SL FI SV annat (vänligen precisera)
- 6.4 Antal bilagor:
7. SPRÅK FÖR ATT INFORMERA ADRESSATEN OM RÄTTEN ATT VÄGRA ATT TA EMOT HANDLINGEN
- För tillämpningen av artikel 12.2 i förordning (EU) 2020/1784, ange vilket av följande språk, utöver språket i den mottagande medlemsstaten, som informationen ska tillhandahållas på:
- 7.1 Det officiella språket eller ett av de officiella språken i ursprungsmedlemsstaten (?): BG ES CZ DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT RO SK SL FI SV
- 7.2 Officiellt språk i en annan medlemsstat som adressaten kan tänkas förstå: BG ES CZ DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT RO SK SL FI SV

(*) Ej obligatoriskt.

(?) Endast tillämpligt på medlemsstater med flera officiella språk.

8. ÅTERSÄNDANDE AV ETT EXEMPLAR AV HANDLINGEN TILLSAMMANS MED DELGIVNINGSENTYGET (artikel 5.4 i förordning (EU) 2020/1784)

8.1 Ja (i detta fall ska den handling som ska delges översändas i två exemplar)

8.2 Nej

9. SKÅL TILL ATT INTE ÖVERSÄNDA HANDLINGEN VIA DET DECENTRALISERADE IT-SYSTEMET (artikel 5.4 i förordning (EU) 2020/1784) (*)

Elektroniskt översändande var inte möjligt på grund av

störningar i it-systemet

exceptionella omständigheter

1. Enligt artikel 11.2 i förordning (EU) 2020/1784 ska alla åtgärder för delgivning av handlingen vidtas så snart som möjligt och under alla omständigheter inom en månad från mottagandet. Om delgivningen inte har kunnat genomföras inom en månad från mottagandet, måste det berörda organet underrättas om detta genom att den omständigheten anges i punkt 2 i intyget om delgivning eller utebliven delgivning av handlingar.

2. Om framställningen om delgivning inte kan tillgodoses på grundval av den information eller de handlingar som har översänts, är mottagaren enligt artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/1784 skyldig att med användning av formulär E i bilaga 1 till förordning (EU) 2020/1784 ta kontakt med detta organ för att skaffa den information eller de handlingar som saknas.

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(*) Endast tillämpligt från och med den dag då det decentraliserade it-systemet tas i drift i enlighet med artikel 37.2 i förordning (EU) 2020/1784.

FORMULÄR B (*)

BEGÄRAN OM FASTSTÄLLANDE AV ADRESSEN TILL DEN PERSON SOM SKA DELGES

(artikel 7.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾ ⁽²⁾)

Det sändande organets referensnr:

1. SÄNDANDE ORGAN

- 1.1 Namn:
- 1.2 Adress:
  - 1.2.1 Gata och nummer/postbox:
  - 1.2.2 Ort och postnummer:
  - 1.2.3 Land:
- 1.3 Tfn (*):
- 1.4 Fax (*):
- 1.5 E-post:

2. ANMODAD MYNDIGHET

- 2.1 Namn:
- 2.2 Adress:
  - 2.2.1 Gata och nummer/postbox:
  - 2.2.2 Ort och postnummer:
  - 2.2.3 Land:
- 2.3 Tfn (*):
- 2.4 Fax (*):
- 2.5 E-post:

3. ADRESSAT

- 3.1 Namn:
- 3.2 Senaste kända adress:
  - 3.2.1 Gata och nummer/postbox:
  - 3.2.2 Ort och postnummer:
  - 3.2.3 Land:
- 3.3 Kända personuppgifter om adressaten (om denna är en fysisk person), om tillgängliga:
  - 3.3.1 Namn vid födelsen:
  - 3.3.2 Andra kända namn:
  - 3.3.3 Födelsedatum och födelseort:
  - 3.3.4 Identitetsnummer/socialförsäkringsnummer/eller motsvarande:

(¹) Användningen av detta formulär är inte obligatorisk.

(²) EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

(*) Detta formulär är endast tillämpligt på medlemsstater som lämnar hjälp i enlighet med artikel 7.1 a i förordning (EU) 2020/1784.

(*) Ej obligatoriskt.

- 3.3.5 Moderns eller faderns namn vid födelsen:
- 3.3.6 Övriga uppgifter:
- 3.4 Kända personuppgifter om adressaten (om denna är en juridisk person), om tillgängliga:
  - 3.4.1 Registreringsnummer eller motsvarande:
  - 3.4.2 Namn på medlem(mar) i styrelsen/företrädare:
- 3.5 Tfn (*):
- 3.6 Fax (*):
- 3.7 E-post: (*):
- 3.8 Övriga uppgifter, om tillgängliga:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR C (*)

SVAR PÅ BEGÄRAN OM FASTSTÄLLANDE AV ADRESSEN TILL DEN PERSON SOM SKA DELGES

(artikel 7.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] (*) (*)

Den anmodade myndighetens referensnr:

Det sändande organets referensnr:

1. ADRESSAT

1.1 Namn:

1.2 Känd adress:

1.2.1 Gata och nummer/postbox:

1.2.2 Ort och postnummer:

1.2.3 Land:

1.3 Adress kan inte fastställas

1.4 Övriga uppgifter:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(*) Användningen av detta formulär är inte obligatorisk.

(*) EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

(*) Detta formulär är endast tillämpligt på medlemsstater som lämnar hjälp i enlighet med artikel 7.1 a i förordning (EU) 2020/1784.

FORMULÄR D

MOTTAGNINGSBEVIS

(artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Detta mottagningsbevis bör översändas via det decentraliserade it-systemet eller på annat sätt så snart som möjligt efter mottagandet av handlingen och under alla omständigheter inom sju dagar från mottagandet ⁽²⁾.

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr:

Adressat:

1. DATUM FÖR MOTTAGANDET:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Skyldigheten att sända ett mottagningsbevis via det decentraliserade it-systemet är endast tillämplig från och med den dag då det decentraliserade it-systemet tas i drift i enlighet med artikel 37.2 i förordning (EU) 2020/1784.

FORMULÄR E

BEGÄRAN OM YTTRELLIGARE UPPGIFTER ELLER HANDLINGAR FÖR DELGIVNING AV HANDLINGAR

(artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr:

Adressat:

1. Framställningen kan inte verkställas utan följande kompletterande uppgifter:
  - 1.1 Adressatens namn (*):
  - 1.2 Födelsedatum (*):
  - 1.3 Identitetsnummer/socialförsäkringsnummer/organisationsnummer/eller motsvarande (*):
  - 1.4 Annan uppgift (vänligen precisera):
2. Framställningen kan inte verkställas utan följande handlingar:
  - 2.1 Handlingar som ska delges (*):
  - 2.2 Betalningsunderlag (*):
  - 2.3 Annan handling (vänligen precisera):

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR F

MEDDELANDE OM ÅTERSÄNDANDE AV FRAMSTÄLLNING OCH HANDLING

(artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Framställningen och handlingen måste återsändas genast efter mottagandet.

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr:

Adressat:

1. ORSAK TILL ÅTERSÄNDANDE:

1.1 Framställningen ligger uppenbart utanför förordningens tillämpningsområde:

1.1.1 Okänd adress

1.1.2 Ärendet är inte av civil eller kommersiell natur

1.1.3 Delgivningen sker inte från en medlemsstat till en annan

1.1.4 Annan orsak (vänligen precisera):

1.2 De formella kraven har inte uppfyllts och därför är delgivning omöjlig:

1.2.1 Handlingen är svårsläslig

1.2.2 Fel språk har använts i formuläret

1.2.3 Annan orsak (vänligen precisera):

1.3 Delgivningsformen är oförenlig med rätten i den mottagande medlemsstaten (artikel 11.1 i förordning (EU) 2020/1784)

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(¹) EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

FORMULÄR G

MEDDELANDE OM VIDAREBEFORDRAN AV FRAMSTÄLLNING OCH HANDLING TILL BEHÖRIGT MOTTAGANDE ORGAN

(artikel 10.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Framställningen och handlingen har vidarebefordrats till följande mottagande organ, som har territoriell behörighet att delge handlingen:

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr:

Adressat:

1. BEHÖRIGT MOTTAGANDE ORGAN

1.1 Namn:

1.2 Adress:

1.2.1 Gata och nummer/postbox:

1.2.2 Ort och postnummer:

1.2.3 Land:

1.3 Tfn

1.4 Fax (*):

1.5 E-post:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR H

MOTTAGNINGSBEVIS FRÅN DET BEHÖRIGA MOTTAGANDE ORGAN SOM HAR TERRITORIELL BEHÖRIGHET TILL DET SÄNDANDE ORGANET

(artikel 10.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Detta mottagningsbevis bör översändas via det decentraliserade it-systemet eller på annat sätt så snart som möjligt efter mottagandet av handlingen och under alla omständigheter inom sju dagar från mottagandet ⁽²⁾.

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr:

Adressat:

DATUM FÖR MOTTAGANDET:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Skyldigheten att sända ett mottagningsbevis via det decentraliserade it-systemet är endast tillämplig från och med den dag då det decentraliserade it-systemet tas i drift i enlighet med artikel 37.2 i förordning (EU) 2020/1784.

FORMULÄR I (*)

BEGÄRAN OM INFORMATION OM DELGIVNING ELLER UTEBLIVEN DELGIVNING AV HANDLINGAR

(artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] (**))

Delgivning ska ske så snart som möjligt. Om det inte har varit möjligt att delge handlingen inom en månad från mottagandet, ska det mottagande organet underrätta det sändande organet om detta.

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr (om tillgängligt):

1. FRAMSTÄLLNINGEN ÖVERSÄNDES MEN INGEN INFORMATION OM DELGIVNING ELLER UTEBLIVEN DELGIVNING HAR MOTTAGITS

1.1 Framställningen översändes

datum: .....

1.2 Mottagningsbeviset mottogs

datum: .....

1.3 Andra uppgifter mottogs

2. SÄNDANDE ORGAN

2.1 Namn:

Punkterna 2.2–2.6 är inte obligatoriska om en kopia av framställningen om delgivning av handling bifogas:

2.2 Adress:

2.2.1 Gata och nummer/postbox:

2.2.2 Ort och postnummer:

2.3 Land:

2.4 Tfn

2.5 Fax (*):

2.6 E-post:

3. MOTTAGANDE ORGAN

3.1 Namn:

Dessa uppgifter är inte obligatoriska om en kopia av framställningen om delgivning av handling bifogas:

3.2 Adress:

3.2.1 Gata och nummer/postbox:

3.2.2 Ort och postnummer:

3.3 Land:

3.4 Tfn

3.5 Fax (*):

3.6 E-post:

(*) Användningen av detta formulär är inte obligatorisk.

(**) EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

(*) Ej obligatoriskt.

4. ADRESSAT

4.1 Namn:

4.1.1 Födelsedatum, om uppgiften finns tillgänglig:

Dessa uppgifter är inte obligatoriska om en kopia av framställningen om delgivning av handling bifogas:

4.2 Adress:

4.2.1 Gata och nummer/postbox:

4.2.2 Ort och postnummer:

4.2.3 Land:

4.3 Tfn (*):

4.4 Fax (*):

4.5 E-post: (*):

4.6 Identitetsnummer/socialförsäkringsnummer/organisationsnummer/eller motsvarande (*):

4.7 Andra uppgifter om adressaten (*):

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(* Ej obligatoriskt.

FORMULÄR J ⁽¹⁾

SVAR PÅ BEGÄRAN OM INFORMATION OM DELGIVNING ELLER UTEBLIVEN DELGIVNING AV HANDLINGAR

(artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽²⁾)

Den anmodade myndighetens referensnr:

Det sändande organets referensnr:

Adressat:

1. INFORMATION OM STATUS FÖR DELGIVNINGEN AV HANDLINGEN

1.1 Framställningen har inte mottagits

1.2 Av följande skäl kan framställningen inte verkställas inom en månad från mottagandet:

1.2.1 Adressatens nuvarande adress håller på att fastställas

1.2.2 Delgivningen pågår – handlingarna har sänts till adressaten men överlämnandet har ännu inte bekräftats

1.2.3 Delgivningen pågår – handlingarna har sänts till adressaten men tidsfristen för vägran att motta handlingar har ännu inte löpt ut

1.2.4 Alla alternativ för delgivning har ännu inte uttömts

1.2.5 Delgivningen har redan genomförts, se bifogad kopia av intyg

1.2.6 Begäran besvarad den ..... (datum). Svar bifogas

1.2.7 Begäran om ytterligare uppgifter eller handlingar är under behandling

1.2.8 Annan orsak

1.3 Framställningen beräknas verkställas senast den .....

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ Användningen av detta formulär är inte obligatorisk.

⁽²⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

FORMULÄR K

INTYG OM DELGIVNING ELLER UTEBLIVEN DELGIVNING AV HANDLINGAR

(artiklarna 11.2, 12.4 och 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Delgivning ska ske så snart som möjligt. Om delgivning inte har kunnat ske inom en månad från mottagandet, ska det mottagande organet informera det sändande organet om detta (artikel 11.2 i förordning (EU) 2020/1784).

Det sändande organets referensnr:

Det mottagande organets referensnr:

Adressat:

1. DELGIVNING (artikel 14)

1.1 Dag och plats för delgivning

1.2 Handlingen

1.2.1 delgavs i enlighet med den mottagande medlemsstatens rätt, dvs.

1.2.1.1 överlämnades till

1.2.1.1.1 adressaten personligen

1.2.1.1.2 en annan person

1.2.1.1.2.1 Namn:

1.2.1.1.2.2 Adress:

1.2.1.1.2.2.1 Gata och nummer/postbox

1.2.1.1.2.2.2 Ort och postnummer

1.2.1.1.2.2.3 Land

1.2.1.1.2.3 Koppling till adressaten

Familjemedlem anställd annan

1.2.1.1.3 adressatens adress

1.2.1.1.4 annan adress (vänligen precisera) ⁽²⁾

1.2.1.2 delgavs med hjälp av posttjänster

1.2.1.2.1 utan mottagningsbevis

1.2.1.2.2 med bifogat mottagningsbevis

1.2.1.2.2.1 från adressaten

1.2.1.2.2.2 från annan person

1.2.1.2.2.2.1 Namn

1.2.1.2.2.2.2 Adress

1.2.1.2.2.2.2.1 Gata och nummer/postbox:

1.2.1.2.2.2.2.2 Ort och postnummer:

1.2.1.2.2.2.2.3 Land:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Adress som fastställts av det mottagande organet i enlighet med artikel 7.2 c i förordning (EU) 2020/1784.

2.12.2020

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 405/73

1.2.1.2.2.3 Koppling till adressaten:

familjemedlem anställd annan 1.2.1.3 delgavs elektroniskt (ange hur): 1.2.1.4 delgavs på annat sätt (ange hur): 1.2.2 delgavs på följande särskilda sätt (ange hur):

1.3 Handlingens adressat har i enlighet med artikel 12.2 i förordning (EU) 2020/1784 skriftligen underrättats om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på eller åtföljd av en översättning till ett språk som han eller hon förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på platsen för delgivningen.

2. UNDERRÄTTELSE I ENLIGHET MED ARTIKEL 11.2 I FÖRORDNING (EU) 2020/1784

Det har inte varit möjligt att delge handlingen inom en månad från mottagandet.

3. VÄGRAN ATT TA EMOT HANDLING (artikel 12.4 i förordning (EU) 2020/1784)

3.1. Adressaten vägrade att ta emot handlingen på grund av det språk som den är avfattad på.

3.1.1 Datum för delgivningsförsöket:

3.1.2 Datum för vägran, om uppgiften finns tillgänglig:

3.2 Handlingen bifogas.

3.2.1 Ja 3.2.2 Nej

4. ORSAK TILL ATT HANDLINGEN INTE DELGETTS ADRESSATEN

4.1 Okänd adress

4.1.1 Åtgärder vidtogs för att fastställa adressen ^(*) Ja Nej 4.2 Adressaten kunde inte hittas 4.3 Delgivning kunde inte ske före det datum eller inom den tidsfrist som anges i punkt 6.2 i framställningen om delgivning av handling (formulär A) 4.4 Annan orsak (vänligen precisera) 4.5 Handlingen bifogas ja nej

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(*) Endast tillämpligt på medlemsstater som lämnar hjälp i enlighet med artikel 7.2 c i förordning (EU) 2020/1784.

FORMULÄR L

INFORMATION TILL ADRESSATEN OM RÄTTEN ATT VÄGRA ATT TA EMOT HANDLINGAR

(artikel 12.2 och 12.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur [delgivning av handlingar] ⁽¹⁾)

Adressat:

I. INFORMATION TILL ADRESSATEN

Den bifogade handlingen har delgetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784.

Ni kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, antingen ett språk som ni förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på platsen för delgivningen.

Om ni önskar utnyttja denna rättighet, måste ni vägra att ta emot handlingen vid delgivningen genom att vända er direkt till delgivningsmannen eller genom att inom två veckor från delgivningen fylla i och återsända detta formulär till nedanstående adress eller sända en skriftlig förklaring till nedanstående adress om att ni vägrar att ta emot den bifogade handlingen på grund av det språk som den är avfattad på.

Om ni vägrar att ta emot handlingen och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarande inom ramen för vilket delgivningen har blivit nödvändig därefter kommer fram till att vägran inte var motiverad, får den för omotiverad vägran av delgivning tillämpa rättsliga följder som föreskrivs i forummedlemsstatens rätt, såsom att anse att delgivningen är giltig.

II. ADRESS FÖR ÅTERSÄNDANDE AV FORMULÄRET ⁽²⁾:

1. Namn:
2. Adress:
  - 2.1 Gata och nummer/postbox:
  - 2.2 Ort och postnummer:
  - 2.3 Land:
3. Referensnr:
4. Tfn
5. Fax ^(*):
6. E-post:

III. ADRESSATENS FÖRKLARING ⁽³⁾:

Jag vägrar att ta emot handlingen eftersom handlingen inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som jag förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på platsen för delgivningen.

Jag förstår följande språk:

Bulgariska	☐	Litauiska	☐
Spanska	☐	Ungerska	☐
Tjeckiska	☐	Maltesiska	☐
Tyska	☐	Nederländska	☐
Estniska	☐	Polska	☐
Grekiska	☐	Portugisiska	☐

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Fylls i av den myndighet som verkställer delgivningen.

^(*) Ej obligatoriskt.

⁽³⁾ Fylls i och undertecknas av adressaten.

2.12.2020

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 405/75

Engelska	☐	Rumänska	☐
Franska	☐	Slovakiska	☐
Iriska	☐	Slovenska	☐
Kroatiska	☐	Finska	☐
Italienska	☐	Svenska	☐
Lettiska	☐		

Annat språk (vänligen precisera): .....

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

_____

BILAGA II

Upphävd förordning och en förteckning över ändringar av denna

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79)	
Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013 om anpassning av vissa förordningar och beslut på områdena fri rörlighet för varor, fri rörlighet för personer, bolagsrätt, konkurrenspolitik, jordbruk, livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor, transportpolitik, energi, beskattning, statistik, transeuropeiska nät, rättsväsende och grundläggande rättigheter, rättvisa, frihet och säkerhet, miljö, tullunion, yttre förbindelser, utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik samt institutioner, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning (EUT L 158, 10.6.2013, s. 1)	Endast ändringar av bilagorna I och II till förordning (EG) nr 1393/2007

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1393/2007	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 1.3	—
—	Artikel 1.3
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
—	Artikel 5.2, 5.3 och 5.4
—	Artikel 6
—	Artikel 7
Artikel 4.1	Artikel 8.1
Artikel 4.2	Artikel 5.1
Artikel 4.3	Artikel 8.2
Artikel 4.4	Artikel 8.3
Artikel 4.5	Artikel 8.4
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11
Artikel 8.1	Artikel 12.1, 12.2 och 12.3
Artikel 8.2	Artikel 12.4
Artikel 8.3	Artikel 12.5
Artikel 8.4	Artikel 12.6
Artikel 8.5	Artikel 12.7
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20.1
—	Artikel 20.2
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 23
—	Artikel 24

Förordning (EG) nr 1393/2007	Denna förordning
—	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 30
—	Artikel 31.1
—	Artikel 31.2
Artikel 22.1	Artikel 31.3
Artikel 22.2	Artikel 31.4
Artikel 22.3	Artikel 31.5
Artikel 22.4	Artikel 31.6
—	Artikel 32
Artikel 23.1	Artikel 33.1
—	Artikel 33.2
Artikel 23.2	Artikel 33.3
Artikel 23.3	Artikel 33.4
—	Artikel 34
Artikel 24	Artikel 35.1
—	Artikel 35.2
Artikel 25	Artikel 36
Artikel 26	Artikel 37
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga I
—	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/1783

av den 25 november 2020

om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning)**(omarbetning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 ⁽³⁾ har tidigare ändrats. Eftersom ytterligare väsentliga ändringar ska göras, bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer är säkerställd. För att upprätta ett sådant område bör unionen bland andra åtgärder besluta om åtgärder rörande civilrättsligt samarbete som behövs för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (3) För att främja en välfungerande inre marknad och utvecklingen av ett civilrättsligt område i unionen är det nödvändigt att ytterligare förbättra och påskynda samarbetet mellan de olika medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning. Denna förordning syftar till att effektivisera och påskynda rättsliga förfaranden genom att förenkla och rationalisera samarbetsmekanismerna vid bevisupptagning i gränsöverskridande förfaranden och samtidigt bidra till att minska förseningar och kostnader för privatpersoner och företag. Större rättssäkerhet i kombination med enklare, rationaliserade och digitaliserade förfaranden kommer att uppmuntra privatpersoner och företag att delta i gränsöverskridande transaktioner och på så sätt främja handeln inom unionen och därmed den inre marknadens funktionssätt.
- (4) I denna förordning fastställs regler för samarbetet mellan olika medlemsstaters domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 56.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 februari 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).

- (5) I denna förordning bör med termen *domstol* även avses andra myndigheter vilka utövar rättsliga funktioner, agerar på grundval av delegering av befogenhet från en rättslig myndighet eller agerar under kontroll av en rättslig myndighet och som enligt nationell rätt är behöriga att ta upp bevis i enlighet med rättsliga förfaranden i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Detta inbegriper särskilt myndigheter som klassificeras som domstolar enligt andra unionsrättsakter, såsom rådets förordning (EU) 2019/1111 (*) och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1215/2012 (†) och (EU) nr 650/2012 (‡).
- (6) För att säkerställa maximal klarhet och rättssäkerhet bör framställningen om bevisupptagning översändas på ett formulär som fyllts i på det språk som används i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen eller på ett annat språk som godkänts av den medlemsstaten. Av samma skäl bör formulär så långt som möjligt användas också i den fortsatta kommunikationen mellan de berörda domstolarna.
- (7) För att säkerställa ett snabbt översändande av framställningar och meddelanden mellan medlemsstater för bevisupptagning, bör lämplig modern kommunikationsteknik användas. All kommunikation och allt utbyte av handlingar bör därför som regel utföras via ett säkert och pålitligt, decentraliserat it-system som består av nationella it-system som är sammankopplade och tekniskt interoperabla, exempelvis och utan att det föregriper vidare tekniska framsteg, baserade på e-Codex. Följaktligen bör det inrättas ett decentraliserat it-system för utbyten av uppgifter i enlighet med denna förordning. Eftersom det it-systemet är av decentraliserad karaktär, skulle utbyten av uppgifter enbart mellan en medlemsstat och en annan medges, utan att någon av unionens institutioner är inblandade i dessa utbyten.
- (8) Utan att det föregriper eventuella framtida tekniska framsteg bör det säkra, decentraliserade it-systemet och dess komponenter inte anses nödvändigtvis utgöra en *qualificerad elektronisk tjänst för rekommenderad leverans* enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 (†).
- (9) Kommissionen bör ansvara för skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av referensprogramvara, som medlemsstaterna bör kunna använda i stället för ett nationellt it-system, i enlighet med principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard. Kommissionen bör utforma, utveckla och underhålla referensprogramvaran i enlighet med de krav och principer för dataskydd som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1725 (†) och (EU) 2016/679 (†), särskilt principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard. Referensprogramvaran bör även inkludera lämpliga tekniska åtgärder och möjliggöra organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en säkerhets- och interoperabilitetsnivå som är lämplig för utbytet av uppgifter i samband med bevisupptagning.
- (10) När det gäller de komponenter i det decentraliserade it-systemet som unionen har ansvaret för bör förvaltningsenheten ha tillräckliga resurser för att säkerställa att det systemet fungerar väl.
- (11) Den eller de behöriga myndigheterna enligt nationell rätt bör som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 vara ansvariga vad gäller den behandling av personuppgifter som de genomför i enlighet med den här förordningen för översändande av framställningar och andra meddelanden mellan medlemsstaterna.

(*) Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldransvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1).

(†) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

(‡) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 27.7.2012, s. 107).

(§) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

(¶) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(§) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (12) Översändande via det decentraliserade it-systemet kan bli omöjligt på grund av en störning i systemet eller på grund av bevisens beskaffenhet, t.ex. vid överföring av DNA eller blodprover. Andra kommunikationsmetoder kan vara lämpligare även under exceptionella omständigheter, t.ex. i en situation där konvertering av omfattande dokumentation till elektronisk form skulle innebära en oproportionell administrativ börda för de behöriga myndigheterna eller i fall där originaldokumentet behövs i pappersformat för att dess äkthet ska kunna bedömas. När det decentraliserade it-systemet inte används, bör översändandet ske på lämpligast möjliga sätt. Sådana alternativa metoder bör bland annat innebära att översändandet sker så snabbt som möjligt och på ett säkert sätt på annan elektronisk väg eller genom posttjänster.
- (13) För att förbättra elektroniskt gränsöverskridande översändande av handlingar via det decentraliserade it-systemet, bör sådana handlingar inte nekas rättslig verkan och bör inte anses vara otillätta som bevis vid rättsliga förfaranden enbart för att de har elektronisk form. Den principen bör emellertid inte påverka bedömningen av rättsverkningar eller sådana handlingars tillåtlighet som bevis i enlighet med nationell rätt. Den bör inte heller påverka kraven enligt nationell rätt vad gäller konvertering av handlingar.
- (14) Denna förordning bör inte påverka myndigheternas möjligheter att utbyta uppgifter enligt system som har inrättats enligt andra unionsinstrument, såsom förordning (EU) 2019/1111 eller rådets förordning (EG) nr 4/2009⁽¹⁹⁾, även när sådana uppgifter har bevisvärde, varför den ansökande myndigheten fritt kan välja vilken metod som är lämpligast.
- (15) Framställningar om bevisupptagning bör verkställas snabbt. Om en framställning inte kan verkställas inom 90 dagar från det att den inkommit till den anmodade domstolen, bör den anmodade domstolen underrätta den ansökande domstolen om detta och ange vilka hinder som föreligger för ett snabbt verkställande av framställningen.
- (16) För att säkerställa att denna förordning är ändamålsenlig bör de omständigheter under vilka det är möjligt att vägra verkställa en framställning om bevisupptagning inskränkas till mycket begränsade undantagsfall.
- (17) Den anmodade domstolen bör verkställa en framställning om bevisupptagning i enlighet med sin nationella rätt.
- (18) Parterna i förfarandet och i förekommande fall deras ombud bör kunna närvara vid bevisupptagningen, om det föreskrivs enligt rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen, för att de ska kunna följa bevisupptagningen som om den hade skett vid domstolen i den ansökande medlemsstaten. De bör också ha rätt att begära att få delta i bevisupptagningen för att spela en mer aktiv roll vid bevisupptagningen. Villkoren för deras deltagande bör emellertid fastställas av den anmodade domstolen i enlighet med dess nationella rätt.
- (19) Om det är förenligt med rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen, bör företrädarna för den ansökande domstolen kunna närvara vid bevisupptagningen för att få bättre möjlighet att bedöma bevisningen. De bör också ha rätt att begära att få delta i bevisupptagningen, på de villkor som den anmodade domstolen fastställt i enlighet med sin nationella rätt, för att spela en mer aktiv roll vid bevisupptagningen.
- (20) För att underlätta bevisupptagningen bör det vara möjligt för en domstol i en medlemsstat att, i enlighet med sin nationella rätt, ta upp bevis direkt i en annan medlemsstat, förutsatt att framställningen om direkt bevisupptagning godtas av den medlemsstaten och på de villkor som fastställs av det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten.
- (21) Modern kommunikationsteknik, t.ex. videokonferenser, som är ett viktigt verktyg för att förenkla och påskynda bevisupptagningen, används för närvarande inte till sin fulla potential. Om bevis ska tas upp genom att man hör en person, såsom ett vittne, en part i förfarandet eller en expert som befinner sig i en annan medlemsstat, bör den ansökande domstolen ta upp sådana bevis direkt med användande av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation, om domstolen har tillgång till sådan teknik och anser det lämpligt att använda sådan teknik med beaktande av de särskilda omständigheterna i målet och en rättvis handläggning av förfarandet. Videokonferenser kan även användas för att höra barn i enlighet med förordning (EU) 2019/1111. Om det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten anser att vissa villkor är nödvändiga, bör emellertid den direkta bevisupptagningen ske på dessa villkor i enlighet med den medlemsstatens rätt. Det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bör helt eller delvis kunna vägra den direkta bevisupptagningen om sådan direkt bevisupptagning strider mot grundläggande principer i den medlemsstatens rätt.

⁽¹⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.1.2009, s. 1).

- (22) Om bevisupptagning ska ske genom hörande av en person med användande av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation, bör den ansökande domstolen på begäran få hjälp att hitta en tolk, även en auktoriserad tolk om det särskilt efterfrågas.
- (23) Den domstol som handlägger förärandet bör ge parterna och deras juridiska ombud instruktioner om förärandet för framläggande av handlingar eller annat material när hörandet utförs med användande av videokonferens eller annan lämplig teknik för distanskommunikation.
- (24) För att underlätta bevisupptagning av diplomatiska eller konsulära tjänstemän bör sådana personer, på en annan medlemsstats territorium och inom det område där de är ackrediterade, kunna ta upp bevis utan att det krävs en föregående framställning genom att utan tvångsmedel höra medborgare i den medlemsstat som de företräder i samband med pågående föräranden vid domstolar i den medlemsstat som de företräder. Medlemsstaterna bör emellertid själva få avgöra om deras diplomatiska eller konsulära tjänstemän ska ha befogenhet att ta upp bevis som en del av sina uppgifter.
- (25) Bevisupptagning av diplomatiska eller konsulära tjänstemän bör äga rum i lokaler som tillhör den diplomatiska beskickningen eller konsulatet utom under exceptionella omständigheter. Sådana omständigheter kan vara att den person som ska höras inte kan komma till lokalerna på grund av en allvarlig sjukdom.
- (26) Verkställighet av en framställning om bevisupptagning i enlighet med denna förordning bör inte ge upphov till en begäran om ersättning för avgifter eller kostnader. Om den anmodade domstolen begär ersättning, bör dock arvoden som utbetalats till experter och tolkar, liksom kostnader som har uppstått genom verkställighet i enlighet med ett särskilt förärande enligt nationell rätt eller användning av teknik för distanskommunikation inte bäras av den domstolen. I sådana fall bör den ansökande domstolen vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ersättning utbetalas utan dröjsmål. Om yttrande av expert krävs, bör den anmodade domstolen innan den verkställer framställningen kunna begära att den ansökande domstolen ställer lämplig säkerhet eller utger lämpligt förskott för kostnaderna.
- (27) I syfte att uppdatera formulären i bilaga I till denna förordning eller göra tekniska ändringar av dessa formulär bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den bilagan. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
- (29) Denna förordning bör ha företräde framför de bestämmelser som ingår i bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som ingåtts av medlemsstaterna med samma tillämpningsområde som denna förordning. Denna förordning hindrar inte att medlemsstaterna bibehåller eller ingår avtal eller överenskommelser som syftar till att ytterligare underlätta samarbetet vid bevisupptagning, förutsatt att dessa internationella avtal eller överenskommelser är förenliga med denna förordning.
- (30) Det är av stor betydelse att det finns effektiva medel för att inhämta, bevara och lägga fram bevisning och att rätten till försvar respekteras samt att konfidentiella uppgifter skyddas. I detta sammanhang är det viktigt att främja användningen av modern teknik.
- (31) Förärandena för upptagning, bevarande och framläggning av bevis bör säkerställa att processuella rättigheter samt privatlivet och personuppgifternas integritet och konfidentialitet skyddas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) Det är viktigt att säkerställa att denna förordning tillämpas i överensstämmelse med unionens dataskyddslagstiftning och att tillämpningen av denna förordning respekterar det skydd för privatlivet som stadfäst i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det är även viktigt att säkerställa att all behandling av personuppgifter enligt den här förordningen sker i enlighet med förordning (EU) 2016/679, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁽¹⁾ liksom förordning (EU) 2018/1725. Personuppgifter bör behandlas enligt den här förordningen endast för de särskilda ändamål som anges här.
- (33) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bör kommissionen utvärdera denna förordning på grundval av den information som samlats in genom särskilda övervakningsarrangemang för att bedöma denna förordnings faktiska konsekvenser och om det behövs eventuella vidare åtgärder. Om medlemsstaterna samlar in uppgifter om antalet översända och verkställda framställningar samt antalet fall där översändandet har skett på annat sätt än via det decentraliserade it-systemet, bör de förse kommissionen med dessa uppgifter i övervakningssyfte. Den referensprogramvara som har utvecklats av kommissionen som ett backend-system bör programmatiskt samla in de uppgifter som krävs för övervakning, och dessa uppgifter bör översändas till kommissionen. Om medlemsstaterna väljer att använda ett nationellt it-system i stället för den referensprogramvara som har utvecklats av kommissionen, kan det systemet utrustas för att programmatiskt kunna samla in dessa uppgifter och i detta fall bör dessa uppgifter översändas till kommissionen.
- (34) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av inrättandet av förenklade rättsliga ramar som säkerställer ett direkt, effektivt och snabbt översändande av framställningar och meddelanden rörande bevisupptagning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (35) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 13 september 2019⁽²⁾.
- (36) För att göra dess bestämmelser mer lättillgängliga och lättlästa bör förordning (EG) nr 1206/2001 upphävas och ersättas med den här förordningen.
- (37) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, när en domstol i en medlemsstat, i enlighet med den medlemsstatens rätt

- anmodar den behöriga domstolen i en annan medlemsstat att ta upp bevis, eller
- begär att få ta upp bevis direkt i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽²⁾ EUT C 370, 31.10.2019, s. 24.

2. Bevisupptagning ska inte begäras om bevisningen inte är avsedd att användas i ett rättsligt förfarande som redan har inletts eller planeras.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *domstol*: domstolar och andra myndigheter i medlemsstaterna vilka har meddelats kommissionen i enlighet med artikel 31.3 vilka utövar rättsliga funktioner, agerar på grundval av delegering av befogenhet från en rättslig myndighet eller agerar under kontroll av en rättslig myndighet och vilka enligt nationell rätt är behöriga att ta upp bevis i samband med rättsliga förfaranden i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.
2. *decentraliserat it-system*: ett nätverk av nationella it-system och interoperabla accesspunkter, vilka drivs under varje medlemsstats individuella ansvar och förvaltning som möjliggör ett säkert och tillförlitligt gränsöverskridande utbyte av uppgifter mellan de nationella it-systemen.

Artikel 3

Direkt översändande mellan domstolar

1. Framställningar som avses i artikel 1.1 a ska översändas av den domstol där förfarandet har inletts eller planeras (*ansökande domstol*) direkt till den behöriga domstolen i en annan medlemsstat (*anmodad domstol*) för bevisupptagning.
2. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de domstolar som är behöriga att ta upp bevis i enlighet med denna förordning. I förteckningen ska även dessa domstolars territoriella behörighetsområden och, i förekommande fall, deras särskilda behörighetsområden anges.

Artikel 4

Centralt organ

1. Varje medlemsstat ska utse ett centralt organ med ansvar för att
  - a) ge information till domstolarna,
  - b) söka lösningar på svårigheter som kan uppstå i fråga om en framställning,
  - c) i undantagsfall vidarebefordra en framställning till den behöriga domstolen på begäran av en ansökande domstol.
2. Federala medlemsstater, medlemsstater där flera rättssystem tillämpas och medlemsstater med autonoma territoriella administrationer har rätt att utse flera centrala organ.
3. Varje medlemsstat ska också utse det centrala organ som avses i punkt 1 i denna artikel eller en eller flera behöriga myndigheter med ansvar för att fatta beslut i fråga om framställningar enligt artikel 19.

KAPITEL II

ÖVERSÄNDANDE OCH VERKSTÄLLIGHET AV FRAMSTÄLLNINGAR

AVSNITT 1

Översändande av framställningar

Artikel 5

Framställningarnas form och innehåll

1. Framställningar ska göras med användande av formulär A eller, i förekommande fall, formulär L i bilaga I. Varje framställning ska innehålla uppgifter om
  - a) den ansökande och, i förekommande fall, den anmodade domstolen,

- b) parternas och, i förekommande fall, deras ombuds namn och adress,
  - c) vilken typ av mål det rör sig om, sakfrågan och en kort redogörelse för fakta i målet,
  - d) en beskrivning av den begärda bevisupptagningen,
  - e) om framställningen avser hörande av en person
    - namn på och adress till de personer som ska höras,
    - de frågor som ska ställas till den person som ska höras eller det sakförhållande som den personen ska höras om,
    - i förekommande fall en hänvisning till rätten att vägra avge vittnesmål enligt rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen,
    - varje begäran om att hörandet ska ske under ed eller sanningsförsäkran och eventuellt vilket formulär som ska användas för sådan ed eller sanningsförsäkran,
    - i förekommande fall andra uppgifter som den ansökande domstolen anser vara nödvändiga.
  - f) vid begäran om annan bevisupptagning än den som nämns i led e, handlingar eller andra föremål som ska undersökas,
  - g) i förekommande fall en begäran enligt artikel 12.3, 12.4, 13 eller 14 samt all övrig information som är nödvändig för att begäran ska kunna verkställas.
2. Framställningen och alla bifogade handlingar behöver varken bestyrkas eller förses med annan likvärdig formalitet.
3. De handlingar som den ansökande domstolen anser det nödvändigt att bifoga för verkställighet av framställningen ska åtföljas av en översättning av handlingarna till det språk på vilket framställningen görs.

Artikel 6

Språk

Framställningar och meddelanden enligt denna förordning ska göras på den anmodade medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där den begärda bevisupptagningen ska ske, eller på ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godkänna.

Varje medlemsstat ska meddela till kommissionen om något av unionens andra officiella språk, förutom det eller de egna, får användas för ifyllandet av formulären i bilaga I.

Artikel 7

Översändande av framställningar och andra meddelanden

1. Framställningar och meddelanden enligt denna förordning ska översändas via ett säkert och tillförlitligt, decentraliserat it-system med vederbörlig respekt för grundläggande rättigheter och friheter. Det decentraliserade it-systemet ska bygga på en interoperabel lösning, såsom e-Codex.
2. De allmänna rättsliga ramar för användning av kvalificerade betrodda tjänster som anges i förordning (EU) nr 910/2014 ska tillämpas på de framställningar och meddelanden som översänds via det decentraliserade it-systemet.
3. Om de framställningar och meddelanden som avses i punkt 1 i denna artikel kräver eller innehåller en stämpel eller handskriven underskrift, får kvalificerade elektroniska stämplarna eller kvalificerade elektroniska underskrifter enligt definitionerna i förordning (EU) nr 910/2014 användas i stället.
4. Om översändande enligt punkt 1 inte är möjligt på grund av en störning i det decentraliserade it-systemet, de berörda bevisens beskaffenhet eller exceptionella omständigheter, ska översändandet ske på det snabbaste och lämpligaste alternativa sättet, med beaktande av behovet av att säkerställa tillförlitlighet och säkerhet.

Artikel 8

Elektroniska handlingars rättsverkan

Handlingar som översänds via det decentraliserade it-systemet får inte nekas rättsverkan eller förklaras otillåtna som bevis vid förfarandena enbart på grund av att de har elektronisk form.

AVSNITT 2

Mottagande av framställningar

Artikel 9

Mottagande av framställningar

1. Den anmodade behöriga domstolen ska inom sju dagar från det att en framställning inkommit sända ett mottagningsbevis till den ansökande domstolen med användande av formulär B i bilaga I. Om framställningen inte uppfyller villkoren i artiklarna 6 och 7, ska den anmodade domstolen göra en anmärkning om detta på mottagningsbeviset.
2. Om den anmodade domstolen inte har behörighet att verkställa en framställning som är gjord med användande av formulär A i bilaga I och som uppfyller villkoren i artikel 6, ska den domstolen vidarebefordra framställningen till den behöriga domstolen i den medlemsstat där den är belägen och underrätta den ansökande domstolen om detta med användande av formulär C i bilaga I.

Artikel 10

Ofullständiga framställningar

1. Om en framställning inte kan verkställas på grund av att den inte innehåller alla nödvändiga uppgifter som avses i artikel 5, ska den anmodade domstolen utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att framställningen inkommit underrätta den ansökande domstolen om detta med användande av formulär D i bilaga I och uppmana den ansökande domstolen att lämna de uppgifter som saknas, och så exakt som möjligt ange vilka uppgifter som saknas.
2. Om en framställning inte kan verkställas på grund av att säkerhet eller förskott har begärts i enlighet med artikel 22.3, ska den anmodade domstolen utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att framställningen inkommit underrätta den ansökande domstolen om detta med användande av formulär D i bilaga I och underrätta den ansökande domstolen om på vilket sätt säkerhet ska ställas eller förskott utges. Den anmodade domstolen ska utan dröjsmål och senast inom tio dagar från det att den mottagit säkerheten eller förskottet bekräfta att den mottagit säkerheten eller förskottet med användande av formulär E i bilaga I.

Artikel 11

Färdigställande av framställningen

1. Om den anmodade domstolen enligt artikel 9.1 på mottagningsbeviset angett att framställningen inte uppfyller villkoren i artiklarna 6 och 7 eller om den har informerat den ansökande domstolen enligt artikel 10 om att framställningen inte kan verkställas på grund av att den inte innehåller alla nödvändiga uppgifter som avses i artikel 5, ska den tidsfrist som fastställs i artikel 12 börja löpa när den anmodade domstolen mottar den vederbörligen färdigställda framställningen.
2. Om den anmodade domstolen har begärt säkerhet eller förskott i enlighet med artikel 22.3, ska den tidsfrist som fastställs i artikel 12 börja löpa när säkerheten ställs eller förskottet utges.

AVSNITT 3

Bevisupptagning av den anmodade domstolen

Artikel 12

Allmänna bestämmelser om verkställighet av en framställning

1. Den anmodade domstolen ska verkställa framställningen utan dröjsmål och senast inom 90 dagar från det att framställningen kommit in.
2. Den anmodade domstolen ska verkställa framställningen enligt sin nationella rätt.
3. Den ansökande domstolen kan, med användande av formulär A i bilaga I, begära att framställningen verkställs i enlighet med ett särskilt förfarande som föreskrivs i dess nationella rätt. Den anmodade domstolen ska verkställa begäran i enlighet med det särskilda förfarandet, såvida inte detta skulle vara oförenligt med dess nationella rätt eller den inte kan göra detta på grund av betydande praktiska svårigheter. Om den anmodade domstolen inte tillmötesgår begäran att framställningen ska verkställas i enlighet med ett särskilt förfarande, ska den informera den ansökande domstolen om detta med användande av formulär H i bilaga I.
4. Den ansökande domstolen får begära att den anmodade domstolen använder specifik kommunikationsteknik vid bevisupptagningen, särskilt video- och telefonkonferenser.

Den anmodade domstolen ska använda sig av den kommunikationsteknik som specificerats enligt första stycket, såvida detta inte skulle vara oförenligt med dess nationella rätt eller om den anmodade domstolen inte kan göra detta på grund av betydande praktiska svårigheter.

Om den anmodade domstolen inte använder sig av den specifika kommunikationstekniken av något av ovannämnda skäl, ska den informera den ansökande domstolen om detta med användande av formulär H i bilaga I.

Om den kommunikationsteknik som avses i första stycket inte är tillgänglig i den anmodade eller ansökande domstolen, kan dessa domstolar göra sådan kommunikationsteknik tillgänglig genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 13

Bevisupptagning med parternas närvaro och deltagande

1. Om det föreskrivs i rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen, ska parterna och i förekommande fall deras ombud ha rätt att närvara när den anmodade domstolen verkställer den begärda bevisupptagningen.
2. Den ansökande domstolen ska i sin framställning med användande av formulär A i bilaga I informera den anmodade domstolen om att parterna och, i förekommande fall, deras ombud kommer att närvara och, i förekommande fall, att de begär att få delta i bevisupptagningen. Denna information kan även lämnas vid annat lämpligt tillfälle.
3. Om parterna och, i förekommande fall, deras ombud begär att få delta i bevisupptagningen, ska den anmodade domstolen fastställa villkoren för deras deltagande i enlighet med artikel 12.
4. Den anmodade domstolen ska med användande av formulär I i bilaga I underrätta parterna och i förekommande fall deras ombud om var och när bevisupptagningen ska äga rum och, i förekommande fall, om villkoren för deras deltagande i bevisupptagningen.
5. Punkterna 1–4 påverkar inte möjligheten för den anmodade domstolen att begära att parterna och i förekommande fall deras ombud närvarar eller deltar vid bevisupptagningen om detta föreskrivs i rätten i den medlemsstat där domstolen är belägen.

Artikel 14

Bevisupptagning med närvaro och deltagande av företrädare för den ansökande domstolen

1. Om det är förenligt med rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen, ska företrädare för den ansökande domstolen ha rätt att närvara vid den anmodade domstolens bevisupptagning.

2. I denna artikel inbegriper termen *företrädare* rättslig personal som har utsetts av den ansökande domstolen i enlighet med dess nationella rätt. Den ansökande domstolen kan också utse en annan person, till exempel en expert, i enlighet med sin nationella rätt.
3. Den ansökande domstolen ska i sin framställning, med användande av formulär A i bilaga I, informera den anmodade domstolen om att dess företrädare kommer att närvara och, i förekommande fall, att de begär att få delta i bevisupptagningen. Denna information kan även lämnas vid annat lämpligt tillfälle.
4. Om den ansökande domstolen begär att dess företrädare ska få delta vid bevisupptagningen ska den anmodade domstolen i enlighet med artikel 12 fastställa villkoren för deras deltagande.
5. Den anmodade domstolen ska med användande av formulär I i bilaga I underrätta den ansökande domstolen om var och när bevisupptagningen kommer att äga rum och, i förekommande fall, villkoren för dess företrädares deltagande i bevisupptagningen.

Artikel 15

Tvångsmedel

Om det är nödvändigt ska den anmodade domstolen när den verkställer en framställning tillämpa lämpliga tvångsmedel i de fall och i den omfattning som föreskrivs i rätten i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen för verkställighet av en framställning som görs i samma syfte av en nationell myndighet eller en av de berörda parterna.

Artikel 16

Vägran att verkställa framställningar

1. En framställning om hörande av en person ska inte verkställas om den berörda personen åberopar rätten att vägra att avlägga vittnesmål eller ett förbud mot att avlägga vittnesmål
  - a) enligt rätten i den medlemsstat i vilken den anmodade domstolen är belägen, eller
  - b) som följer av rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen och en sådan rätt eller ett sådant förbud har angetts i framställningen eller vid behov bekräfts av den ansökande domstolen på den anmodade domstolens begäran.
2. Verkställighet av en framställning kan, utöver de skäl som anges i punkt 1, endast vägras om ett eller flera av följande skäl föreligger
  - a) framställningen omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde,
  - b) verkställighet av en framställning omfattas inte av domstolens behörighet enligt rätten i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen,
  - c) den ansökande domstolen följer inte den anmodade domstolens uppmaning att komplettera framställningen om bevisupptagning enligt artikel 10 inom 30 dagar från det att den anmodade domstolen begärde detta, eller
  - d) säkerhet eller förskott som begärts enligt artikel 22.3 ställs respektive utges inte inom 60 dagar från det att den anmodade domstolen begärde säkerheten eller förskottet.
3. Den anmodade domstolen får inte vägra att verkställa en framställning endast av det skälet att en annan domstol i den medlemsstaten enligt dess nationella rätt har exklusiv behörighet i saken eller att rätten i den medlemsstaten inte medger rättslig prövning av saken.
4. Om verkställigheten av en framställning vägras av något av de skäl som anges i punkt 2 ska den anmodade domstolen med användande av formulär K i bilaga I informera den ansökande domstolen om detta inom 60 dagar från det att framställningen inkommit till den anmodade domstolen.

Artikel 17

Meddelande om dröjsmål

Om den anmodade domstolen inte är i stånd att verkställa framställningen inom 90 dagar från det att framställningen inkommit, ska den ansökande domstolen informeras om detta med användande av formulär J i bilaga I. Därvid ska den ange skälen till dröjsmålet, liksom den tid som den förväntar sig behöva för att verkställa framställningen.

Artikel 18

Förfarande efter det att framställningen verkställts

Den anmodade domstolen ska utan dröjsmål till den ansökande domstolen översända de handlingar som bekräftar att framställningen har verkställts och i förekommande fall återsända de handlingar som mottagits från den ansökande domstolen. Dessa handlingar ska åtföljas av en bekräftelse av verkställighet med användande av formulär K i bilaga I.

AVSNITT 4

Direkt bevisupptagning av den ansökande domstolen och bevisupptagning av diplomatiska eller konsulära tjänstemän

Artikel 19

Direkt bevisupptagning av den ansökande domstolen

1. I fall då en domstol begär att direkt få ta upp bevis i en annan medlemsstat ska den med användande av formulär L i bilaga I översända en framställning till det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

2. Direkt bevisupptagning får endast ske om den kan utföras på frivillig grund utan att tvångsmedel används.

I fall då direkt bevisupptagning innebär att en person ska höras ska den ansökande domstolen informera den berörda personen om att bevisupptagningen ska ske på frivillig grund.

3. Direkt bevisupptagning ska utföras av den rättsliga personalen eller annan person, till exempel en expert, som utses i enlighet med rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen.

4. Inom 30 dagar från det att en framställning om direkt bevisupptagning inkommit ska det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten meddela den ansökande domstolen huruvida framställningen har godtagits och, i erforderliga fall, meddela den ansökande domstolen villkoren för hur den direkta bevisupptagningen ska utföras enligt rätten i den egna medlemsstaten, med användande av formulär M i bilaga I.

Det centrala organet eller den behöriga myndigheten får utse en domstol i sin medlemsstat att delta i den direkta bevisupptagningen för att säkerställa att denna artikel tillämpas korrekt och att villkoren för hur den direkta bevisupptagningen ska utföras är uppfyllda.

5. Om den ansökande domstolen inte inom 30 dagar från bekräftat mottagande av framställningen om direkt bevisupptagning har meddelats huruvida framställningen har godtagits, får den sända en påminnelse till det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten. Om den ansökande domstolen inte mottar något svar inom 15 dagar från bekräftat mottagande av påminnelsen, ska framställningen om direkt bevisupptagning anses ha godtagits. Under exceptionella omständigheter då det centrala organet eller den behöriga myndigheten har varit förhindrad att reagera på framställningen om direkt bevisupptagning inom tidsfristen efter påminnelsen kan skäl att vägra direkt bevisupptagning fortfarande undantagsvis åberopas efter tidsfristens utgång, till dess att direkt bevisupptagning faktiskt sker.

6. Det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten får utse en domstol i sin medlemsstat som ska bistå med praktisk hjälp vid direkt bevisupptagning.

7. Det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten kan vägra en framställning om direkt bevisupptagning endast om

- a) den inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde,
- b) den inte innehåller alla nödvändiga uppgifter som avses i artikel 5, eller
- c) den direkta bevisupptagning som begärts strider mot grundläggande rättsprinciper i den egna medlemsstaten.

8. Utan att det påverkar de villkor som fastställts i enlighet med punkt 4 ska den ansökande domstolen verkställa den direkta bevisupptagningen i enlighet med rätten i den medlemsstat där den är belägen.

Artikel 20

Direkt bevisupptagning genom videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation

1. Om bevis ska tas upp genom hörande av en person som befinner sig i en annan medlemsstat och domstolen gör en framställning om direkt bevisupptagning i enlighet med artikel 19, ska den domstolen ta upp bevis med användande av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation, förutsatt att domstolen har tillgång till sådan teknik och domstolen anser det lämpligt att använda sådan teknik med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet.
2. En framställning om direkt bevisupptagning med användande av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation ska göras med användande av formulär N i bilaga I. Den ansökande domstolen och det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller den domstol som har utsetts att bistå med praktisk hjälp vid direkt bevisupptagning ska komma överens om de praktiska arrangemangen för hörandet.

Den ansökande domstolen ska på begäran få hjälp att hitta en tolk om så är nödvändigt.

Artikel 21

Bevisupptagning av diplomatiska eller konsulära tjänstemän

Medlemsstaterna får i sin nationella rätt föreskriva att deras domstolar ska ha möjlighet att begära att deras diplomatiska eller konsulära tjänstemän på en annan medlemsstats territorium och inom det område där de är ackrediterade ska ta upp bevis i lokaler som tillhör det egna landets diplomatiska beskickning eller konsulat, utom under exceptionella omständigheter och utan att det krävs en föregående framställning, genom att frivilligt och utan tvångsmedel höra medborgare i den medlemsstat som de företräder i samband med pågående förfaranden vid domstolar i den medlemsstat som de företräder. Den anmodade diplomatiska eller konsulära tjänstemannen ska verkställa framställningen i enlighet med rätten i sin medlemsstat.

AVSNITT 5

Kostnader

Artikel 22

Kostnader

1. Verkställighet av en framställning om bevisupptagning i enlighet med artikel 12 får inte ge upphov till någon begäran om ersättning för avgifter eller kostnader.
2. Genom undantag från punkt 1 får den anmodade domstolen begära ersättning för avgifter eller kostnader. Om den anmodade domstolen begär det, ska den ansökande domstolen utan dröjsmål säkerställa att följande kostnader ersätts:
  - De arvoden som betalats ut till experter och tolkar.
  - De kostnader som har uppstått genom tillämpning av artikel 12.3 och 12.4.

Parternas skyldighet att stå för sådana arvoden eller kostnader regleras av lagen i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen.

3. Om yttrande av expert begärs, får den anmodade domstolen innan den verkställer framställningen om bevisupptagning begära att den ansökande domstolen ställer lämplig säkerhet eller utger lämpligt förskott för de förväntade kostnaderna för yttrandet av expert. I andra fall ska säkerhet eller förskott inte vara ett villkor för verkställighet av en framställning om bevisupptagning.

Säkerheten ska ställas eller förskottet utges av parterna om detta föreskrivs i rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Handbok och ändring av bilaga I

1. Kommissionen ska utarbeta och regelbundet uppdatera en handbok innehållande de uppgifter som medlemsstaterna ska lämna i enlighet med artikel 31 och gällande avtal eller överenskommelser i enlighet med artikel 29.3. Kommissionen ska göra handboken tillgänglig elektroniskt, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område och på den europeiska e-juridikportalen.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 med avseende på att ändra bilaga I i syfte att uppdatera de formulär som fastställs i den bilagan eller göra tekniska ändringar av dessa formulär.

Artikel 24

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 23.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 22 december 2020. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 23.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 23.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Genomförandeakter som ska antas av kommissionen

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter om inrättande av det decentraliserade it-systemet, i vilka fastställs
  - a) den tekniska specifikation som fastställer de elektroniska kommunikationsmetoderna för det decentraliserade it-systemet,
  - b) de tekniska specifikationerna för kommunikationsprotokollen,
  - c) målen för informationssäkerheten och relevanta tekniska åtgärder som säkerställer minimistandarder för informationssäkerhet vad gäller behandlingen och kommunikationen av information inom det decentraliserade it-systemet,

- d) minimimålen för tillgänglighet och eventuella därtill relaterade tekniska krav för de tjänster som tillhandahålls genom det decentraliserade it-systemet,
  - e) inrättandet av en styrkommitté som består av företrädare för medlemsstaterna för att säkerställa driften och underhållet av det decentraliserade it-systemet för att uppfylla målen för denna förordning.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas senast den 23 mars 2022 i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2.

Artikel 26

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 27

Referensprogramvara

1. Kommissionen ska ansvara för skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av referensprogramvara som medlemsstaterna kan välja att använda som sitt backend-system i stället för ett nationellt it-system. Skapandet, underhållet och den framtida utvecklingen av referensprogramvaran ska finansieras genom unionens allmänna budget.
2. Kommissionen ska tillhandahålla, underhålla och stödja kostnadsfri implementering av de programvarukomponenter som ligger till grund för accesspunkterna.

Artikel 28

Kostnaderna för det decentraliserade it-systemet

1. Varje medlemsstat ska stå för kostnaderna för installationen, driften och underhållet av sina accesspunkter, vilka sammankopplar de nationella it-systemen inom ramen för det decentraliserade it-systemet.
2. Varje medlemsstat ska stå för kostnaderna för att upprätta och anpassa sina nationella it-system för att göra dem interoperabla med accesspunkterna, och ska stå för kostnaderna för att administrera, driva och underhålla dessa system.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka medlemsstaters möjlighet att ansöka om bidrag för att stödja de verksamheter som avses i dessa punkter inom ramen för unionens finansieringsprogram.

Artikel 29

Förhållandet till avtal eller överenskommelser mellan medlemsstaterna

1. Denna förordning ska inom sitt tillämpningsområde ha företräde framför de bestämmelser som återfinns i bilaterala eller multilaterala avtal och överenskommelser som ingåtts av medlemsstaterna, särskilt Haagkonventionen av den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen och Haagkonventionen av den 18 mars 1970 om bevisupptagning i utlandet i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, i förbindelserna mellan de medlemsstater som är parter i konventionerna.
2. Denna förordning ska inte hindra medlemsstaterna från att bibehålla eller ingå avtal eller överenskommelser mellan två eller flera medlemsstater för att ytterligare underlätta bevisupptagning, så länge dessa avtal eller överenskommelser är förenliga med denna förordning.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen översända
  - a) en kopia av de avtal eller överenskommelser som avses i punkt 2 som ingåtts mellan medlemsstaterna samt utkast till avtal eller överenskommelser som de avser att ingå samt
  - b) uppgift om hävande eller ändring av dessa avtal eller överenskommelser.

*Artikel 30***Skydd av överförda uppgifter**

1. All behandling av personuppgifter som utförs i enlighet med denna förordning, inbegripet de behöriga myndigheternas utbyte eller överföring av personuppgifter, ska ske i överensstämmelse med förordning (EU) 2016/679.

Allt utbyte eller all överföring av uppgifter av behöriga myndigheter på unionsnivå ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725.

Personuppgifter som inte är relevanta för handläggningen av ett visst ärende ska omedelbart raderas.

2. Den eller de behöriga myndigheterna enligt nationell rätt ska betraktas som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 med avseende på behandling av personuppgifter inom ramen för den här förordningen.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 ska uppgifter som översänds enligt denna förordning endast användas av den anmodade domstolen för det ändamål för vilket de översänts.

4. De anmodade domstolarna ska säkerställa att sådana uppgifter förblir konfidentiella i enlighet med sin nationella rätt.

5. Punkterna 3 och 4 ska inte påverka nationella lagar som gör det möjligt för registrerade personer att få reda på hur den information som översänds i enlighet med denna förordning används.

6. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2002/58/EG.

*Artikel 31***Kommunikation**

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen

- a) överlämna förteckningen enligt artikel 3.2 med uppgift även om domstolarnas territoriella och i tillämpliga fall, särskilda behörighetsområde,
- b) meddela namn på och adress till de centrala organ och behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 4.3 samt deras territoriella behörighetsområde,
- c) meddela de tekniska hjälpmedel som de domstolar som ingår i den förteckning som föreskrivs i artikel 3.2 förfogar över för att motta framställningar,
- d) meddela de språk som godkänns för framställningar, som avses i artikel 6.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla senare ändringar av de uppgifter som avses i punkt 1.

3. Varje medlemsstat ska till kommissionen lämna uppgifter om övriga myndigheter som är behöriga att ta upp bevis i samband med rättsliga förfaranden i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla senare ändringar av dessa uppgifter.

4. Medlemsstaterna får i förekommande fall underrätta kommissionen om att de klarar av att driva det decentraliserade it-systemet tidigare än vad som krävs enligt denna förordning. Kommissionen ska göra sådan information tillgänglig elektroniskt, särskilt via den europeiska e-juridikportalen.

*Artikel 32***Övervakning**

1. Senast den 2 juli 2023 upprätta ett detaljerat program för övervakning av denna förordnings resultat och effekter.

2. I övervakningsprogrammet ska närmare anges vilka åtgärder som ska vidtas av kommissionen respektive av medlemsstaterna för att övervaka denna förordnings resultat och effekter. I programmet ska anges när de uppgifter som avses i punkt 3 ska samlas in första gången, vilket ska vara senast den 2 juli 2026, och därefter hur ofta dessa uppgifter ska samlas in.

3. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med följande uppgifter som behövs i övervakningssyfte, i de fall där de finns tillgängliga:
  - a) Det antal framställningar om bevisupptagning som har översänts i enlighet med artikel 7.1 respektive 19.1.
  - b) Det antal framställningar om bevisupptagning som har verkställts i enlighet med artikel 12 respektive 19.8.
  - c) Det antal ärenden där framställningen om bevisupptagning översändes på annat sätt än genom det decentraliserade it-systemet i enlighet med artikel 7.4.
4. Referensprogramvaran och, om det är utrustat för detta, det nationella backend-systemet, ska programmatiskt samla in de uppgifter som avses i punkt 3 a och b och regelbundet översända dem till kommissionen.

Artikel 33

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast fem år efter tillämpningsdagen för artikel 7 i enlighet med artikel 35.3 genomföra en utvärdering av denna förordning och lägga fram en rapport om sina viktigaste resultat för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, vilken om så är lämpligt ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1.

Artikel 34

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 1206/2001 ska upphöra att gälla från och med tillämpningsdagen för den här förordningen, med undantag för artikel 6 i förordning (EG) nr 1206/2001 som ska upphöra att gälla från och med tillämpningsdagen för artikel 7 som avses i artikel 35.3 i den här förordningen.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 35

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2022.
2. Artikel 31.3 ska tillämpas från och med den 23 mars 2022.
3. Artikel 7 ska tillämpas från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på tre år efter dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som avses i artikel 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA I

FORMULÄR A

FRAMSTÄLLNING OM BEVISUPPTAGNING

(artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:

2. Ansökande domstol:

2.1 Namn:

2.2 Adress:

2.2.1 Gata och nummer/postbox:

2.2.2 Ort och postnummer:

2.2.3 Land:

2.3 Tfn

2.4 Fax :

2.5 E-post:

3. Anmodad domstol:

3.1 Namn:

3.2 Adress:

3.2.1 Gata och nummer/postbox:

3.2.2 Ort och postnummer:

3.2.3 Land:

3.3 Tfn

3.4 Fax :

3.5 E-post:

4. I mål som lagts fram av käranden(a) ⁽²⁾

4.1 Namn:

4.2 Adress:

4.2.1 Gata och nummer/postbox:

4.2.2 Ort och postnummer:

4.2.3 Land:

4.3 Tfn :

4.4 Fax :

4.5 E-post: :

5. Ombud för käranden

5.1 Namn:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

Ej obligatoriskt.

⁽²⁾ Om det finns fler än en kärande, lämna information enligt punkterna 4.1–4.5.

- 5.2 Adress:
- 5.2.1 Gata och nummer/postbox:
- 5.2.2 Ort och postnummer:
- 5.2.3 Land:
- 5.3 Tfn
- 5.4 Fax (*):
- 5.5 E-post:
6. Mot svaranden(a) (†)
- 6.1 Namn:
- 6.2 Adress:
- 6.2.1 Gata och nummer/postbox:
- 6.2.2 Ort och postnummer:
- 6.2.3 Land:
- 6.3 Tfn (*):
- 6.4 Fax (*):
- 6.5 E-post: (†):
7. Ombud för svaranden
- 7.1 Namn:
- 7.2 Adress:
- 7.2.1 Gata och nummer/postbox:
- 7.2.2 Ort och postnummer:
- 7.2.3 Land:
- 7.3 Tfn
- 7.4 Fax (*):
- 7.5 E-post:
8. Parternas närvaro och deltagande
- 8.1 Parterna och i förekommande fall deras ombud kommer att närvara vid bevisupptagningen:
- 8.2 Parterna och i förekommande fall deras ombud begär att få delta:
- 8.3 Om någon part eller dennes ombud kommer att närvara vid bevisupptagningen, ska tolkning på följande språk anordnas: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, annat:
9. Närvaro och deltagande av den ansökande domstolens företrädare:
- 9.1 Företrädare kommer att närvara vid bevisupptagningen:
- 9.2 Företrädare begär att få delta: (†)
- 9.2.1 Namn:
- 9.2.2 Titel:
- 9.2.3 Funktion:
- 9.2.4 Uppdrag:
- 9.3 Om någon företrädare för den ansökande domstolen kommer att närvara vid bevisupptagningen, ska tolkning på följande språk anordnas: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, annat:

(*) Ej obligatoriskt.

(†) Om det finns fler än en svarande, lämna information enligt punkterna 6.1–6.5.

(‡) Om det finns fler än en företrädare, lämna information enligt punkt 9.2.

10. Vilken typ av mål det rör sig om, sakfrågan och en kort redogörelse för fakta i målet (i bilaga, i förekommande fall):
11. Bevisupptagning som ska utföras
- 11.1 Beskrivning av den bevisupptagning som ska utföras (i bilaga, förekommande fall):
- 11.2 Vittnesförhör:
- 11.2.1 För- och efternamn:
- 11.2.2 Födelsedatum (om uppgiften finns tillgänglig):
- 11.2.3 Adress:
- 11.2.3.1 Gata och nummer/postbox:
- 11.2.3.2 Ort och postnummer:
- 11.2.3.3 Land:
- 11.2.4 Tfn (*):
- 11.2.5 Fax (*):
- 11.2.6 E-post: (*):
- 11.2.7 Frågor som ska ställas till vittnet eller redogörelse för de fakta som vittnet ska höras om (i bilaga, i förekommande fall):
- 11.2.8 Rätt att vägra vittna enligt rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen (i bilaga, i förekommande fall): ja nej
- 11.2.9 Ni ombuds ta upp vittnesmålet
- 11.2.9.1 under ed:
- 11.2.9.2 under sanningsförsäkran:
- 11.2.10 Övriga uppgifter som den ansökande domstolen anser vara nödvändiga (i bilaga, i förekommande fall).
- 11.3 Annan bevisupptagning
- 11.3.1 Handlingar som ska undersökas och en beskrivning av den begärda bevisupptagningen (i bilaga, i förekommande fall):
- 11.3.2 Föremål som ska undersökas och en beskrivning av den begärda bevisupptagningen (i bilaga, i förekommande fall):
12. Ni ombuds verkställa framställningen
- 12.1 i enlighet med ett särskilt förfarande (artikel 12.3 i förordning (EU) 2020/1783) enligt rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen enligt bilaga
- 12.2 och/eller med användning av kommunikationsteknik (artikel 12.4 i förordning (EU) 2020/1783) i formulär N
- 12.3 Följande uppgifter krävs för att verkställa framställningen:
13. Skäl att inte överföra via det decentraliserade it-systemet (artikel 7.4 i förordning (EU) 2020/1783) ^(*)
- Elektronisk överföring var inte möjlig på grund av
- störningar i it-systemet
- bevisningens karaktär
- särskilda omständigheter

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(*) Ej obligatoriskt.

(†) Denna punkt gäller endast från och med den dag då det decentraliserade it-systemet börjar tillämpas.

FORMULÄR B

MOTTAGNINGSBEVIS FÖR ATT EN FRAMSTÄLLNING OM BEVISUPPTAGNING INKOMMIT

(artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) (*)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
  2. Den anmodade domstolens referensnr:
  3. Den ansökande domstolens namn:
  4. Anmodad domstol
    - 4.1 Namn:
    - 4.2 Adress:
    - 4.3 Tfn
    - 4.4 Fax (*):
    - 4.5 E-post:
  5. Framställningen inkom den ... (datum för mottagande) till den under punkt 4 angivna domstolen.
  6. Framställningen kan inte behandlas av följande skäl:
    - 6.1 Det språk som används för att fylla i formuläret är otillåtet (artikel 6 i förordning (EU) 2020/1783).
      - 6.1.1 Var vänlig använd ett av följande språk:
    - 6.2 Dokumentet är oläsligt:
- Ort:
- Datum:
- Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(¹) EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR C

UNDERRÄTTELSE OM VIDAREBEFORDRAN AV EN FRAMSTÄLLNING OM BEVISUPPTAGNING

(artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den ansökande domstolens namn:
3. Den anmodade domstolens referensnr:
4. Framställningen om bevisupptagning ligger inte inom behörighetsområdet för den domstol som anges under punkt 3 i framställningen om bevisupptagning och har vidarebefordrats till
  - 4.1 Den behöriga domstolens namn:
  - 4.2 Adress:
    - 4.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 4.2.2 Ort och postnummer:
    - 4.2.3 Land:
  - 4.3 Tfn
  - 4.4 Fax (*):
  - 4.5 E-post:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT 405 L, 2.12.2020, s. 1.

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR D

BEGÄRAN OM YTTERLIGARE INFORMATION FÖR BEVISUPPTAGNING

(artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den anmodade domstolens referensnr:
2. Den ansökande domstolens referensnr:
3. Den anmodade domstolens namn:
4. Den ansökande domstolens namn:
5. Framställningen om bevisupptagning kan inte verkställas utan följande kompletterande uppgifter:
6. Framställningen om bevisupptagning kan inte verkställas innan säkerhet har ställts eller förskott har utgetts i enlighet med artikel 22.3 i förordning (EU) 2020/1783. Säkerheten bör ställas eller förskottet utges på följande sätt:
  - 6.1 Kontoinnehavarens namn:
  - 6.2 Bankens namn/BIC-kod eller annan relevant bankkod:
  - 6.3 Kontonummer/IBAN:
  - 6.4 Senaste datum för betalning:
  - 6.5 Beloppet för den säkerhet eller det förskott som begärts:
  - 6.6 Valuta:

☐ euro (EUR)	☐ bulgariska lev (BGN)	☐ kroatiska kuna (HRK)
☐ tjeckiska koruna (CZK)	☐ ungerska forint (HUF)	☐ polska zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumänska leu (RON)	☐ svenska kronor (SEK)
  - annan (ange ISO-kod):
- 6.7 Betalningens referensnummer/beskrivning/meddelande till mottagaren:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT 405 L 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR E

BEKRÄFTELSE AV ATT SÄKERHET ELLER FÖRSKOTT MOTTAGITS

(artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens referensnr:
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Den anmodade domstolens namn:
5. Säkerhet eller förskott mottogs den ... (datum för mottagande) av den under punkt 4 angivna domstolen.

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT 405 L 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR F ⁽¹⁾

BEGÄRAN OM INFORMATION OM FÖRSENINGAR

(artiklarna 12.1 och 19.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽²⁾)

FÖLJANDE FRAMSTÄLLNING OM BEVISUPPTAGNING HAR SKICKATS MEN INGEN INFORMATION OM RESULTATET AV BEVISUPPTAGNINGEN ÄR TILLGÄNGLIG

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens/det centrala organets/den behöriga myndighetens referensnr (om den är tillgänglig):
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Den anmodade domstolens/det centrala organets/den behöriga myndighetens namn:
5. Den ursprungliga framställningen om bevisupptagning (formulär A) eller den ursprungliga framställningen om direkt bevisupptagning (formulär L) bifogas.

Information som står till den ansökande domstolens förfogande:

- 5.1 Begäran skickad
(datum) .....
- 5.2 Mottagningsbevis
(datum) .....
- 5.3 Meddelande om förseningar
(datum) .....
- 5.4 Annan information erhöles
.....

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ Det är frivilligt att använda detta formulär.

⁽²⁾ EUT 405 L 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR G ⁽¹⁾

SVAR PÅ BEGÄRAN OM INFORMATION OM FÖRSENINGAR

(artikel 12.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽²⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens/det centrala organets/den behöriga myndighetens referensnr (om det är tillgängligt):
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Den anmodade domstolens/det centrala organets/den behöriga myndighetens namn:
5. DRÖJSMÅLET BERODDE PÅ:
  - 5.1 Framställningen om bevisupptagning har inte inkommit.
  - 5.2 Aktuell adress för den person som ska höras ska fastställas.
  - 5.3 Kallelse ska utgå till den person som ska höras.
  - 5.4 Den person som skulle höras infann sig inte trots att kallelse hade utgått.
  - 5.5 Framställningen besvarades den ... (datum). Svar bifogas.
  - 5.6 Betalning av en säkerhet eller ett förskott som begärdes in den ... (datum) har inte mottagits.
  - 5.7 Övrigt: ...
6. Det bedöms att framställningen kommer att verkställas senast den ... (ange en beräknad dag).

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ Det är frivilligt att använda detta formulär.

⁽²⁾ EUT 405 L 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR H

MEDDELANDE OM BEGÄRAN OM SÄRSKILT FÖRFARANDE OCH/ELLER ANVÄNDNING AV KOMMUNIKATIONSTEKNIKER (artikel 12.3 och 12.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens referensnr:
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Den anmodade domstolens namn:
5. Begäran om verkställighet av framställningen om bevisupptagning i enlighet med det särskilda förfarande som anges i punkt 12.1 i framställningen om bevisupptagning (formulär A) kan inte uppfyllas eftersom:
  - 5.1 det begärda förfarandet är oförenligt med rätten i den medlemsstat i vilken den anmodade domstolen är belägen:
  - 5.2 det inte är möjligt att genomföra det begärda förfarandet på grund av betydande praktiska svårigheter:
6. Begäran om verkställighet av framställningen om bevisupptagning med användning av teknik för distanskommunikation enligt punkt 12.2 i framställningen om bevisupptagning (formulär A) kan inte uppfyllas eftersom:
  - 6.1 användning av kommunikationsteknik är oförenligt med rätten i den medlemsstat i vilken den anmodade domstolen är belägen:
  - 6.2 det inte är möjligt att använda den begärda kommunikationstekniken på grund av betydande praktiska svårigheter:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT 405 L 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR I

MEDDELANDE OM DATUM, TID OCH PLATS FÖR VERKSTÄLLANDET AV BEVISUPPTAGNINGEN OCH VILLKOREN FÖR DELTAGANDE

(artiklarna 13.4 och 14.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens referensnr:
3. Ansökande domstol
  - 3.1 Namn:
  - 3.2 Adress:
    - 3.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 3.2.2 Ort och postnummer:
    - 3.2.3 Land:
  - 3.3 Tfn
  - 3.4 Fax (*):
  - 3.5 E-post:
4. Anmodad domstol
  - 4.1 Namn:
  - 4.2 Adress:
    - 4.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 4.2.2 Ort och postnummer:
    - 4.2.3 Land:
  - 4.3 Tfn
  - 4.4 Fax (*):
  - 4.5 E-post:
5. Datum och tid för bevisupptagningen:
6. Ort för bevisupptagningen om den avviker från uppgiften i punkt 4:
7. I förekommande fall, villkor på vilka parterna eller deras ombud får delta:
8. I förekommande fall, villkor på vilka företrädare för den ansökande domstolen får delta:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT 405 L 2.12.2020, s. 1.

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄRJ

MEDDELANDE OM DRÖJSMÅL

(artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens referensnr:
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Den anmodade domstolens namn:
5. Av följande skäl kan framställningen om bevisupptagning inte verkställas inom 90 dagar från mottagandet:
  - 5.1 Aktuell adress för den person som ska höras ska fastställas.
  - 5.2 Kallelse ska utgå till den person som ska höras.
  - 5.3 Den person som skulle höras infann sig inte trots att kallelse hade utgått.
  - 5.4 Framställningen besvarades den ... (datum). Svar bifogas.
  - 5.5 Betalning av en säkerhet eller ett förskott som begärdes in den ... (datum) har inte mottagits.
  - 5.6 Annan orsak (vänligen precisera): ...
6. Det bedöms att framställningen kommer att verkställas senast den ... (ange en beräknad dag).

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR K

INFORMATION OM VERKSTÄLLANDET AV FRAMSTÄLLNINGEN OM BEVISUPPTAGNING

(artiklarna 16 och 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Den anmodade domstolens referensnr:
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Den anmodade domstolens namn:
5. Framställningen om bevisupptagning har verkställts.
Som bilaga översänds följande dokument, genom vilka verkställigheten av framställningen om bevisupptagning bekräftas.
6. Framställningen om bevisupptagning kan inte verkställas därför att:
  - 6.1 den person som ska förhöras har åberopat rätten att vägra vittna eller ett förbud att avlägga vittnesmål:
    - 6.1.1 enligt rätten i den medlemsstat i vilken den anmodade domstolen är belägen:
    - 6.1.2 enligt rätten i den medlemsstat i vilken den ansökande domstolen är belägen:
  - 6.2 Framställningen om bevisupptagning ligger utanför tillämpningsområdet för förordning (EU) 2020/1783
  - 6.3 Verkställighet av framställningen om bevisupptagning ligger enligt rätten i den medlemsstat i vilken den anmodade domstolen är belägen utanför domstolens behörighet.
  - 6.4 Den ansökande domstolen har inte uppfyllt framställningen om kompletterande information från den anmodade domstolen av den ... (datum för framställningen om kompletterande information)
  - 6.5 Säkerhet eller förskott som begärts i enlighet med artikel 22.3 i förordning (EU) 2020/1783 har inte ställts respektive utgetts.
7. Andra anledningar till att framställningen inte har verkställts:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(¹) EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

FORMULÄR L

FRAMSTÄLLNING OM DIREKT BEVISUPPTAGNING

(artiklarna 19 och 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Det centrala organets/den behöriga myndighetens referensnr ^(*):
3. Ansökande domstol:
  - 3.1 Namn:
  - 3.2 Adress:
    - 3.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 3.2.2 Ort och postnummer:
    - 3.2.3 Land:
  - 3.3 Tfn
  - 3.4 Fax ^(*):
  - 3.5 E-post:
4. Centralt organ/behörig myndighet i den anmodade staten
  - 4.1 Namn:
  - 4.2 Adress:
    - 4.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 4.2.2 Ort och postnummer:
    - 4.2.3 Land:
  - 4.3 Tfn
  - 4.4 Fax ^(*):
  - 4.5 E-post:
5. I mål som lagts fram av käranden(a) ^(†)
  - 5.1 Namn:
  - 5.2 Adress:
    - 5.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 5.2.2 Ort och postnummer:
    - 5.2.3 Land:
  - 5.3 Tfn ^(*):
  - 5.4 Fax ^(*):
  - 5.5 E-post: ^(*):
6. Ombud för käranden
  - 6.1 Namn:

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

^(*) Ej obligatoriskt.

^(†) Om det finns fler än en kärande, lämna information enligt punkterna 5.1–5.5.

- 6.2 Adress:
- 6.2.1 Gata och nummer/postbox:
  - 6.2.2 Ort och postnummer:
  - 6.2.3 Land:
- 6.3 Tfn
- 6.4 Fax (*):
- 6.5 E-post:
7. Mot svaranden(a) (†)
- 7.1 Namn:
  - 7.2 Adress:
    - 7.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 7.2.2 Ort och postnummer:
    - 7.2.3 Land:
  - 7.3 Tfn (*):
  - 7.4 Fax (*):
  - 7.5 E-post: (*):
8. Ombud för svaranden
- 8.1 Namn:
  - 8.2 Adress:
    - 8.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 8.2.2 Ort och postnummer:
    - 8.2.3 Land:
  - 8.3 Tfn
  - 8.4 Fax (*):
  - 8.5 E-post:
9. Bevisupptagningen kommer att utföras av:
- 9.1 Namn:
  - 9.2 Titel:
  - 9.3 Funktion:
  - 9.4 Uppdrag:
10. Vilken typ av mål det rör sig om, sakfrågan och en kort redogörelse för fakta i målet (i bilaga, i förekommande fall):
11. Bevisupptagning som ska utföras
- 11.1 Beskrivning av bevisupptagningen (i bilaga, i förekommande fall):
  - 11.2 Vittnesförhör
    - 11.2.1 För- och efternamn:
    - 11.2.2 Födelsedatum (om uppgiften finns tillgänglig)
    - 11.2.3 Adress:
      - 11.2.3.1 Gata och nummer/postbox:

(*) Ej obligatoriskt.

(†) Om det finns fler än en svarande, lämna information enligt punkterna 7.1–7.5.

11.2.3.2 Ort och postnummer:

11.2.3.3 Land:

11.2.4 Tfn (*):

11.2.5 Fax (*):

11.2.6 E-post: (*):

11.2.7 Frågor som ska ställas till vittnet eller redogörelse för de fakta som vittnet ska höras om (i bilaga, i förekommande fall):

11.2.8 Rätt att vägra vittna enligt rätten i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen (i bilaga, i förekommande fall): ja nej

11.3 Annan bevisupptagning (i bilaga, i förekommande fall):

12. Den ansökande domstolen begär att få ta upp bevis direkt med användning av kommunikationsteknik i formulär N:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR M

INFORMATION FRÅN DET CENTRALA ORGANET/DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETEN OM DIREKT BEVISUPPTAGNING
(artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr:
2. Det centrala organets/den behöriga myndighetens referensnr:
3. Den ansökande domstolens namn:
4. Det centrala organet/den behöriga myndigheten
  - 4.1 Namn:
  - 4.2 Adress:
    - 4.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 4.2.2 Ort och postnummer:
    - 4.2.3 Land:
  - 4.3 Tfn
  - 4.4 Fax (*):
  - 4.5 E-post:
5. Information från det centrala organet/den behöriga myndigheten
  - 5.1 Direkt bevisupptagning i enlighet med framställningen godtas:
  - 5.2 Direkt bevisupptagning i enlighet med framställningen godtas under följande förutsättningar (i bilaga, i förekommande fall):
  - 5.3 Direkt bevisupptagning i enlighet med framställningen godtas inte av följande skäl:
    - 5.3.1 Framställningen ligger inte inom tillämpningsområdet för förordning (EU) 2020/1783 tillämpningsområde:
    - 5.3.2 Framställningen innehåller inte alla nödvändiga uppgifter enligt artikel 5 i förordning (EU) 2020/1783:
    - 5.3.3 Den begärda direkta bevisupptagningen strider mot de grundläggande rättsprinciperna i rätten i den medlemsstat där det centrala organet/den behöriga myndigheten är belägen:
6. Följande domstol har utsetts att bistå med praktisk hjälp vid direkt bevisupptagning:
  - 6.1 Namn:
  - 6.2 Adress:
    - 6.2.1 Gata och nummer/postbox:
    - 6.2.2 Ort och postnummer:
    - 6.2.3 Land:
  - 6.3 Tfn
  - 6.4 Fax (*):
  - 6.5 E-post:

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

(1) EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

(*) Ej obligatoriskt.

FORMULÄR N

INFORMATION OM TEKNISKA PRAKTIKALITETER VID HÅLLANDE AV EN VIDEOKONFERENS OCH ANVÄNDANDE AV ANNAN TEKNIK FÖR DISTANSKOMMUNIKATION

(artiklarna 12.4 och 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november 2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) ⁽¹⁾)

1. Den ansökande domstolens referensnr ^(*):
2. Den anmodade domstolens referensnr ^(*):
3. Den ansökande domstolens namn ^(*):
4. Den anmodade domstolens namn ^(*):
5. Tekniska uppgifter avseende den ansökande domstolen:
  - 5.1 ISDN ^(*):
  - 5.2 IP:
  - 5.3 Tfn till domstolslokalen ^(*):
  - 5.4 Övrigt:
6. Den uppkopplingsform som föredras (om flera alternativ anges under punkt 5):
7. Dag och tid (ev. flera) som föredras för uppkoppling:
  - 7.1 Datum:
  - 7.2 Tid (?):
8. Dag och tid (ev. flera) som föredras för provuppkoppling:
  - 8.1 Datum:
  - 8.2 Tid (?):
  - 8.3 Kontaktperson för provuppkoppling eller annat tekniskt stöd:
  - 8.4 Kommunikationsspråk: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, annat:
  - 8.5 Tfn i händelse av tekniska svårigheter under provuppkopplingen eller bevisupptagningen:
9. Information om tolkning:
  - 9.1 Hjälp begärs med att hitta en tolk:
  - 9.2 Aktuella språk: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, annat:
10. Uppgifter om huruvida bevisupptagningen ska registreras (?):
  - 10.1 ja
  - 10.2 nej

⁽¹⁾ EUT L 405, 2.12.2020, s. 1.

^(*) Ej obligatoriskt.

^(?) Lokal tid i den anmodade medlemsstaten.

^(?) T.ex. onlineinspelning eller utskrift av bevisupptagningen.

11. Övrigt: ...

Ort:

Datum:

Underskrift och/eller stämpel eller elektronisk underskrift och/eller elektronisk stämpel:

_____

BILAGA II

UPPHÄVD FÖRORDNING OCH EN FÖRTECKNING ÖVER ÄNDRINGAR AV DENNA

Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1103/2008 av den 22 oktober 2008 om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG av vissa rättsakter som omfattas av förfarandet i artikel 251 i fördraget, vad avser det föreskrivande förfarandet med kontroll – Anpassning till det föreskrivande förfarandet med kontroll – Del III (EUT L 304, 14.11.2008, s. 80)	Endast ändringar av artiklarna 19.2 och 20 i förordning (EG) nr 1206/2001

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1206/2001	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 1.3	–
–	Artikel 2
Artikel 2.1	Artikel 3.1
Artikel 2.2	Artikel 3.2
Artikel 3.1	Artikel 4.1
Artikel 3.2	Artikel 4.2
Artikel 3.3	Artikel 4.3
Artikel 4.1	Artikel 5.1
Artikel 4.2	Artikel 5.2
Artikel 4.3	Artikel 5.3
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7.1
–	Artikel 7.2, 7.3 och 7.4
–	Artikel 8
Artikel 7.1	Artikel 9.1
Artikel 7.2	Artikel 9.2
Artikel 8.1	Artikel 10.1
Artikel 8.2	Artikel 10.2
Artikel 9.1	Artikel 11.1
Artikel 9.2	Artikel 11.2
Artikel 10.1	Artikel 12.1
Artikel 10.2	Artikel 12.2
Artikel 10.3	Artikel 12.3
Artikel 10.4	Artikel 12.4
Artikel 11.1	Artikel 13.1
Artikel 11.2	Artikel 13.2
Artikel 11.3	Artikel 13.3
Artikel 11.4	Artikel 13.4
Artikel 11.5	Artikel 13.5
Artikel 12.1	Artikel 14.1
Artikel 12.2	Artikel 14.2
Artikel 12.3	Artikel 14.3

Artikel 12.4	Artikel 14.4
Artikel 12.5	Artikel 14.5
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14.1	Artikel 16.1
Artikel 14.2	Artikel 16.2
Artikel 14.3	Artikel 16.3
Artikel 14.4	Artikel 16.4
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17.1	Artikel 19.1
Artikel 17.2	Artikel 19.2
Artikel 17.3	Artikel 19.3
Artikel 17.4 första stycket	Artikel 19.4 första stycket
Artikel 17.4 andra stycket	Artikel 19.4 andra stycket
Artikel 17.4 tredje stycket	–
–	Artikel 19.5
–	Artikel 16.6
Artikel 17.5	Artikel 19.7
Artikel 17.6	Artikel 19.8
–	Artikel 20
–	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19.1	Artikel 23.1
Artikel 19.2	–
–	Artikel 23.2
Artikel 20	Artikel 26
–	Artikel 24
–	Artikel 25
–	Artikel 27
–	Artikel 28
Artikel 21.1	Artikel 29.1
Artikel 21.2	Artikel 29.2
Artikel 21.3 a	–
Artikel 21.3 b	Artikel 29.3 a
Artikel 21.3 c	Artikel 29.3 b
–	Artikel 30
Artikel 22 första stycket	Artikel 31.1
Artikel 22 andra stycket	Artikel 31.2

-	Artikel 31.3
-	Artikel 31.4
-	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33.1
-	Artikel 33.2
Artikel 24	-
-	Artikel 34
Artikel 24.1	Artikel 35.1 första stycket
Artikel 24.2	Artikel 35.1 andra stycket
-	Artikel 35.2
-	Artikel 35.3
Bilaga	Bilaga I
-	Bilaga II
-	Bilaga III

Departementsserien 2021

Kronologisk förteckning

---

1. Myndigheter i samverkan mot arbetslivskriminalitet. A.
2. Ett bättre underlag för att bedöma bostadsbristen. Fi.
3. UTGÅR.
4. Kompletterande åtgärder till EU:s förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (ELA). A.
5. Genomförande av EU:s direktiv om finansiell information. Ju.
6. Insolvensdirektivet och reglerna om skuldsanering. Ju.
7. Barnets bästa när vård enligt LVU upphör. S.
8. Ändring av andelstal i gemensamhetsanläggningar. Ju.
9. Anpassning av svensk rätt till EU:s nya in- och utresesystem. Ju.
10. EU:s nya gräns- och kustbevakningsförordning. Kompletterande reglering. Ju.
11. Vissa statliga insatser på musikområdet. Ku.
12. Ändringar i radio- och tv-lagen. Ku.
13. Nationell plan för trygghet och studiero. U.
14. Vraket efter ubåten ”Som”. UD.
15. Digitaliseringsdirektivets genomförande i svensk bolagsrätt. Ju.
16. Grundläggande omställnings- och kompetensstöd.
– för flexibilitet, omställningsförmåga och trygghet på arbetsmarknaden. A.
17. En reformerad arbetsrätt.
– för flexibilitet, omställningsförmåga och trygghet på arbetsmarknaden. A.
18. Omställningsstudiestöd.
– för flexibilitet, omställningsförmåga och trygghet på arbetsmarknaden. U.
19. Anpassning av svensk rätt till EU:s nya system för reseuppgifter och resetillstånd. Ju.
20. Förbud mot prospektering och nyexploatering av kol, olja och fossilgas. N.
21. Nya regler för delgivning och bevisupptagning inom EU. Ju.

Departementsserien 2021

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

- Myndigheter i samverkan mot arbetslivskriminalitet. [1]
- Kompletterande åtgärder till EU:s förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (ELA). [4]
- Grundläggande omställnings- och kompetensstöd.
– för flexibilitet, omställningsförmåga och trygghet på arbetsmarknaden. [16]
- En reformerad arbetsrätt.
– för flexibilitet, omställningsförmåga och trygghet på arbetsmarknaden. [17]

Finansdepartementet

- Ett bättre underlag för att bedöma bostadsbristen. [2]

Justitiedepartementet

- UTGÅR. [3]
- Genomförande av EU:s direktiv om finansiell information. [5]
- Insolvensdirektivet och reglerna om skuldsanering. [6]
- Ändring av andelstal i gemensamhetsanläggningar. [8]
- Anpassning av svensk rätt till EU:s nya in- och utresesystem. [9]
- EU:s nya gräns- och kustbevakningsförordning. Kompletterande reglering. [10]
- Digitaliseringsdirektivets genomförande i svensk bolagsrätt. [15]
- Anpassning av svensk rätt till EU:s nya system för reseuppgifter och resetillstånd. [19]
- Nya regler för delgivning och bevisupptagning inom EU. [21]

Kulturdepartementet

- Vissa statliga insatser på musikområdet. [11]
- Ändringar i radio- och tv-lagen. [12]

Näringsdepartementet

- Förbud mot prospektering och nyexploatering av kol, olja och fossilgas. [20]

Socialdepartementet

- Barnets bästa när vård enligt LVU upphör. [7]

Utbildningsdepartementet

- Nationell plan för trygghet och studiero. [13]
- Omställningsstudiestöd.
– för flexibilitet, omställningsförmåga och trygghet på arbetsmarknaden. [18]

Utrikesdepartementet

- Vraket efter ubåten ”Som”. [14]